

چهل حدیث حُسن خُلق

علیان نژادی

فهرست مطالب

۱۳ مقدمه

فصل اول: نقش حُسن خلق در زندگی انسان / ۱۷

۱. کامل ترین مؤمنان.....	۱۹
رابطه ایمان و حُسن خلق.....	۱۹
ظرفیت انسان‌ها متفاوت است	۲۰
جادیه حُسن خلق.....	۲۱
۲. اسباب کمال ایمان.....	۲۳
بسته شدن راه نفوذ‌گناهان.....	۲۳
حُسن خلق.....	۲۴
فلسفه حُسن خلق.....	۲۵
۳. با فضیلت‌ترین انسان‌ها	۲۷
نشانه‌های برترین انسان‌ها	۲۷
اخلاق اجتماعی عامل مهم پیشرفت	۲۸
موانع راه	۲۹
۴. صفات نجات بخش	۳۳
صداقت عامل نجات	۳۴

۳۴	حیا و خودداری از کارهای زشت.....
۳۵	حسن خلق.....
۳۵	نقش شکر نعمت در ترک گناهان
۳۷	۵. صفات پیامبران
۴۳	۶. خوشابه حال آنها
۴۳	۱. تواضع و فروتنی
۴۴	۲. کسب و کار حلال
۴۵	۳. پاکی درون
۴۶	۴. حسن خلق.....
۴۷	۷. حیات طیبیه
۴۷	۸. اهمیت قناعت.....
۴۹	معنای قناعت.....
۵۰	حسن خلق.....
۵۱	تفسیر حیات طیبیه.....
۵۳	۸. ویژگیهای مؤمن
۵۳	۱. پاکیزگی در کسب و کار
۵۵	۲. پاکی درون
۵۵	۳. انفاق در راه خدا
۵۵	۴. کم حرفی
۵۷	۹. اهمیت حسن خلق.....
۵۷	رابطه کمال عقل و حسن خلق.....
۵۸	حسن خلق معجزه پیامبر ﷺ
۵۹	حسن خلق در کلام مصوومین علیهم السلام

۶۱	۱۰
عقل مهم‌ترین سرمايه	۶۱
خودبرتر بینی عامل تنهايی.....	۶۲
برترین حسب و شرف	۶۲
سرچشمء عجب	۶۳
عُجب در کلام معصومین علیهم السلام	۶۳
۱۱. بهترین ها.....	۶۷
اهمیت اخلاق.....	۶۷
اخلاق نیکو از معجزات پیامبر ﷺ	۶۸
پیامبر ﷺ و جوان خشن	۶۸
چرا خشونت؟.....	۶۹
۱۲. نشانه‌های کرامت	۷۱
معنای کرم.....	۷۱

فصل دوم: نمونه‌هایی از حُسن خُلق / ۷۵

۱۳. درهای نیکوکاری	۷۷
مفهوم گسترده نیکوکاری	۷۷
۱۴. اظهار محبت	۸۱
نقش محبت در جامعه اسلامی	۸۱
عقل به چه معناست؟.....	۸۲
روش محبت کردن	۸۳
تبليغ چهره به چهره	۸۳

۱۵. شوخی در حد اعدال ۸۵	شوخی مجاز است یا غیر مجاز ۸۵
رعایت اعدال، سفارش اسلام در هر چیز ۸۷	
۱۶. ادخال سرور در قلب مؤمن ۸۹	محبّت یا خشنوت؟ ۸۹
۱۷. روی گشاده؛ سرمایه تمام نشدنی ۹۳	افسردگی، مشکل عصر ما ۹۰
چگونه توقعات نامحدود را پاسخ دهیم؟ ۹۳	ادخال سرور عملی ۹۱
راز موفقیّت عالم روستایی! ۹۴	
معمولًاً بر عکس عمل می‌کنیم! ۹۵	پذیرش اسلام ثمرة اخلاق خوش ۹۶
۱۸. دعوت به نیکی‌ها با اعمال نیک ۹۹	
۱. اجتهاد ۱۰۰	۱. ورع ۱۰۱
۲. صدق ۱۰۰	تفاوت تبلیغ زبانی و عملی ۱۰۱
۳. میوه‌های درخت عمل ۱۰۱	میوه‌های درخت عمل ۱۰۱
۱۹. بهترین فضایل اخلاقی ۱۰۳	
مقابله به مثل، یا مقابله به ضد؟ ۱۰۴	۱۹. داستانی از امام مجتبی علیه السلام ۱۰۴
۲۰. خداوند، مهر بانان را دوست دارد ۱۰۷	۲۰. اقسام صفات خداوند ۱۰۷
صفات جمال و جلال ۱۰۷	صفات جمال و جلال ۱۰۷

۱۰۸.....	صفات فعل
۱۰۹.....	وظیفه ما چیست؟
۱۰۹.....	سیر و سلوک.....
۱۱۱.....	۲۱. خوشروی و محبت.....
۱۱۲.....	عامل جلب محبت.....
۱۱۳.....	پوشش خوبی برای عیوب.....
۱۱۵.....	۲۲. صفات مؤمن
۱۱۶.....	نرمش کردن و سختگیری نکردن
۱۱۷.....	مؤمنان نرم خو هستند
۱۱۹.....	۲۳. سه صفت مهم
۱۲۰.....	الف) رابطه انسان و خدا
۱۲۰.....	چگونه بدانیم ملکه عدالت داریم؟.....
۱۲۱.....	ب) رابطه انسان و دوستان
۱۲۲.....	ج) رابطه انسان با دشمنان.....
۱۲۳.....	حليم کیست؟
۱۲۳.....	بردباری در روایات اسلامی
۱۲۷.....	۲۴. آبروی ما را حفظ کنید!
۱۲۷.....	دو مطلب مهم
۱۲۸.....	اهمیت زبان.....
۱۲۸.....	راه کنترل زبان
۱۳۱.....	۲۵. اُفت قلب
۱۳۱.....	معانی قلب
۱۳۲.....	انسان جتماعی است یا نه؟
۱۳۳.....	راههای نفوذ در دیگران

فصل سوم: میوه‌های مادّی (دنیوی) این شجره طبیّه / ۱۳۵

۲۶. گنج‌های روزی ۱۳۷
جایگاه حُسن حُلق در اسلام و قرآن ۱۳۷
۲۷. بُهترین رفیق ۱۴۱
زندگی دستجمعی و ضرورت داشتن دوست ۱۴۱
چرا بُهترین رفیق حُسن حُلق است؟ ۱۴۲
۲۸. مشایعت همسفر ۱۴۵
معجزه اخلاق ۱۴۶
چگونگی برخورد با غیر مسلمانان ۱۴۷
۲۹. صفات چهارگانه مؤمن ۱۴۹
سختگیری ۱۴۹
۳۰. چگونگی معاشرت با مردم ۱۵۳
اسلام دین اجتماعی ۱۵۳
۳۱. راه نفوذ در دیگران ۱۵۷
چگونه می‌توان در دیگران نفوذ کرد؟ ۱۵۸
۳۲. بُهترین زندگانی ۱۶۱
زنده‌گی همراه با حُسن حُلق ۱۶۱
انتقادپذیری و سعه صدر ۱۶۲
اسباب ورود به بهشت ۱۶۳
قناعت، بُهترین ثروت‌ها ۱۶۵
جهالت عجب و خودپسندی ۱۶۷

فصل چهارم: ثمرات معنوی (اخروی) حُسن خُلق / ۱۶۹

۱۷۱	۳۳	غرفه‌های خاص بهشتی
۱۷۲	۱	سخنان نرم و مؤدبانه
۱۷۲	۲	کمک به دیگران
۱۷۲	۳	افشای سلام
۱۷۳	۴	مداومت بر صیام
۱۷۳	۵	نمای شب و راز و نیازهای شبانه
۱۷۵	۳۴	۳۴. همسایگان پیامبر ﷺ در جهان آخرت
۱۷۶		راز اهمیت اخلاق پسندیده
۱۷۹	۳۵	۳۵. روش جلب محبت
۱۸۰		تقابل شرو تمندان مغرور با پیامبران الهی
۱۸۱		توطئه خطرناک دشمن
۱۸۳	۳۶	۳۶. نزدیکترین افراد به پیامبر ﷺ
۱۸۳		رباطه اعمال با قرب به پیامبر ﷺ
۱۸۴		اهمیت صداقت و امانت دار بودن
۱۸۵		حسن خلق و ارتباط نزدیک با مردم
۱۸۶		خدمات انقلاب اسلامی
۱۸۶		وهابیت از اسلام بیگانه است
۱۸۹	۳۷	۳۷. سنگین ترین عمل
۱۸۹		«میزان» در معارف دینی
۱۹۰		چیزهایی که میزان اعمال را سنگین می‌کند
۱۹۱		مؤمن عبوس نیست
۱۹۱		سه مصدق حسن خلق

فصل پنجم: آثار شوم بداخلاقی / ۱۹۳

۱۹۵.....	۳۸
اسباب تنهایی و دشمنی.....	
و هابی‌های خشن، بویی از اسلام نبرده‌اند	۱۹۶
ترش رویی مکروه است یا حرام؟.....	۱۹۷
ترش رویی واجب!.....	۱۹۷
۱۹۹.....	۳۹
تفسیر مکر.....	۲۰۰
معنای خدعا.....	۲۰۰
غش و خیانت	۲۰۱
سوء خلق.....	۲۰۱
دنیای بدون این صفات رذیله	۲۰۱
۴۰. بد اخلاقی.....	۲۰۳
آثار سوء خلق	۲۰۳
عوامل روحی و روانی بداخلاقی.....	۲۰۴
عوامل اجتماعی و جسمانی سوء خلق	۲۰۶
روایت علیؑ از خلق و خوی پیامبر اسلام ﷺ	۲۰۷
بدخویی در روایات اسلامی	۲۰۹
منابع و مأخذ.....	۲۱۱

مقدّمه:

«اهمیت حُسن خُلق» بر هیچ کس پوشیده نیست؛ چراکه «خوشروی و محبت» از جمله «صفات پیامبران» و از «بهترین فضایل اخلاقی» و جزء «صفات نجاتبخش» و یکی از «اسباب کمال ایمان» و از «ویژگی‌ها و صفات مؤمن» محسوب می‌شود.

«خوشا به حال آن‌ها» که «چگونگی معاشرت با مردم» و «روش جلب محبت» را فراگرفته و با اظهار محبت و رعایت موازین اخلاقی و خلق حسن «الفت قلب» ایجاد کرده و «راه نفوذ در دیگران» را یافته و به «بهترین زندگانی» و «سنگین‌ترین عمل» و «درهای نیکوکاری» و «بهترین رفیق» رسیده‌اند و در نتیجه «گنج‌های روزی» را فتح کرده و «نzdیک‌ترین افراد به پیامبر ﷺ» شده و صاحب «حیات طیّبه» گردیده و «غرفه‌های خاص بهشتی» را از آن خود کرده‌اند.

آیا می‌دانید که چرا «خداؤند مهربانان را دوست دارد» و مؤمنان

را به رعایت مسایل اخلاقی از جمله «سه صفت مهم»: «ادخال سرور در قلب مؤمن» و «مشایع特 همسفر» و «شوخی در حدّ اعتدال» سفارش کرده است؟

زیرا «روی گشاده سرمایه تمام نشدنی» و از جمله «صفات چهارگانه مؤمن» و از «نشانه‌های کرامت» و «برترین حسب و شرف» است و انسان را در ردیف «کامل‌ترین مؤمنان» و «با فضیلت‌ترین انسان‌ها» و «بهترین‌ها» قرار داده و جزء «همسایگان پیامبر ﷺ در جهان آخرت» خواهد کرد.

پس بیایید از «بداخلالقی»‌ها دست برداشته و «دعوت به نیکی‌ها با اعمال نیک» را شعار خود قرار داده و به سفارش حضرات معصومین علیهم السلام که فرمودند: «آبروی ما را حفظ کنید» عمل نموده، تا از «ثمرة ترش رویی» در امان بوده و به «سرانجام مکر و خدعا و غش و خیانت» گرفتار نشویم.

* * *

با توجه به اهمیت فوق العاده برخورد خوب و صحیح با دیگران، و شکایت‌های فراوانی که از کج خلقی‌ها و بداخلالقی‌ها و سوءرفتارها در نامه‌های استفتاء و به صورت حضوری و شفاهی مطرح می‌شد، تصمیم گرفته شد کتابی در این زمینه نوشته شود. بدین جهت مباحث اخلاقی مختلف استاد اخلاق، مرجع عالیقدر، حضرت آیة الله العظمی مکارم شیرازی (مد ظله العالی) که در منابع مختلف وجود داشت، پس از تحقیق و بازنگری و حذف

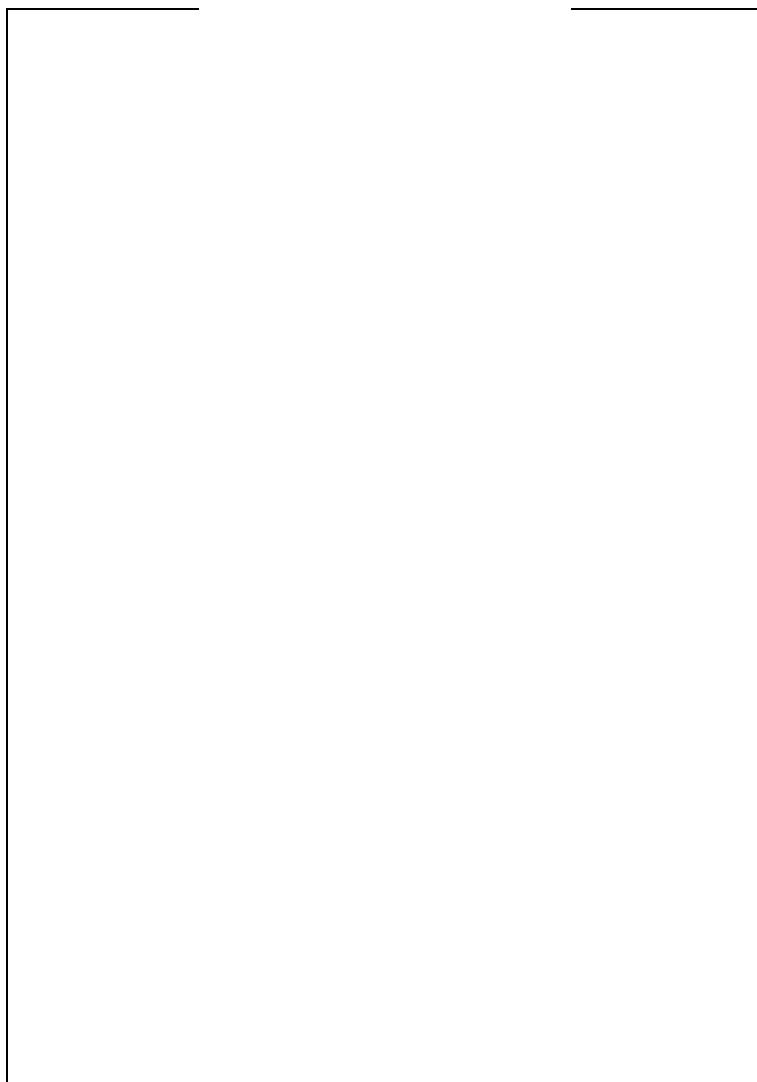
مباحث تکراری و توضیحات لازم و ذکر منابع، به شکل کنونی
تقدیم شما خوانندگان محترم می‌شود.

از خداوند متعال، که اخلاق فوق العاده زیبای پیامبر ﷺ و خلق
نیکوی او را عامل گسترش اسلام بیان کرده، می‌خواهیم که به ما
 توفیق تخلّق به این صفت زیبای اخلاقی را عنایت کرده، و این
خدمت کوچک را به لطف و بزرگواریش قبول فرماید.

ابوالقاسم علیان نژادی

قم - حوزه علمیه - مدرسه امام سجاد علیهم السلام

۹۳ / ۱۰ / ۶

کامل‌ترین مؤمنان

امام باقر علیه السلام مطابق حدیث معتبری فرمودند:
 «إِنَّ أَكْحُلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا»؛ ایمان کسی از همه قوی‌تر است که اخلاقش از همه بهتر باشد.^۱

از روایت مذکور استفاده می‌شود که خلق نیکو نشانه ایمان، وکج خلقی و بداخلالاقی علامت ضعف ایمان است.

رابطه ایمان و حُسن خُلُق

ارتباط بین ایمان و اخلاق نیکو، دقیق و روشن است؛ زیرا رذایل اخلاقی، غالباً نتیجه ضعف توحید افعالی است و توحید افعالی یکی از شاخه‌های توحید، بلکه از اساسی‌ترین آن‌هاست. چرا فلان شخص حریص است؟ چون ایمانش متزلزل است؛ مثل این‌که می‌گوید: امروز که توانایی جمع آوری و ذخیره سازی مواد غذایی را دارم، باید این کار را انجام دهم؛ چون ممکن است

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۴، ح ۱.

فردا و فرداها روزی ام نرسد! اما انسان مؤمن می‌گوید: «خداوند متعال طبق آیه شرife ششم سوره هود «وَمَا مِنْ دَآَةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا» ضامن روزی همه موجودات است. خداوندی که مرا در شکم مادر و پس از تولد و در دوران نوزادی، که معده‌ام نمی‌توانست غذاهای معمولی را هضم کند، فراموش نکرد؛ اکنون و در آینده هم فراموش نخواهد کرد. بنابراین، جایی برای حرص باقی نمی‌ماند. همچنین نسبت به بقیه رذایل اخلاقی.

بر این اساس، جای تردیدی نیست که هرگاه ایمان کسی رو به کمال داشته باشد، از حرص و بخل و غرور و دروغ و سایر بداخل‌الاقی‌ها مبرباست و دارای اخلاق نیکوست. رابطه ایمان و اخلاق نیکو از همین زاویه توجیه می‌یابد.

ظرفیت انسان‌ها متفاوت است

علاوه بر این، انسان بداخل‌الاق کم ظرفیت است؛ با کوچک‌ترین ناراحتی رو ترش کرده و چهره‌ای عبوس به خود می‌گیرد و بدین وسیله ناراحتی اش را به دیگران منتقل می‌کند؛ اما انسان با ایمان پر ظرفیت است؛ زیرا به دریای لطف خدا متصل است و به گفته علی علیل:
 «الْمُؤْمِنُ كَالْجَبَلِ لَا تُحِرِّكُهُ الْعَوَاصِفُ؛ مُؤْمِنٌ همچون کوه در برابر تندباد حوادث استقامت به خرج می‌دهد».^۱

۱. شرح اصول کافی، مولی محمد صالح مازندرانی، ج ۹، ص ۱۷۲. شبیه این روایت در اصول کافی، ج ۲، ص ۲۴۱، ح ۳۷ و بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۱۶۵، ح ۴۱ آمده است.

نه تنها تندبادها کوههای را حرکت نمی‌دهند، بلکه کوههای مسیر حرکت تندبادها را تغییر می‌دهند. طبیعی است وقتی حوادث بر روح مؤمن اثر نکند، بداخل لایقی پیشه نمی‌سازد، بلکه حزن و اندوهش را در دل نگه می‌دارد و لبخند را بر لبانش می‌نشاند:

«الْمُؤْمِنُ يَسْرُهُ فِي وَجْهِهِ وَ حُزْنُهُ فِي قَلْبِهِ». ^۱

جادۂ حُسن خُلق

آن اندازه که حُسن خُلق و رفتار پسندیده در جذب و جلب دل‌ها تأثیرگذار است، هیچ چیز دیگر آن اندازه تأثیر ندارد؛ لذا حضرت رسول ﷺ خطاب به فرزندان عبدالملک فرمود:

«إِنَّكُمْ لَنْ تَسْعُوا النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ فَأَلْقُوهُمْ بِطَلاقَةِ الْوَجْهِ وَ حُسْنِ الْبَشِّرِ؛ با اموال و دارایی تان نمی‌توانید رضایت مردم را جلب کنید؛ اما می‌توانید با اخلاقتان قلب‌های آن‌ها را فتح نمایید». ^۲

پروردگار! به ما توفیق حُسن خُلق عنایت کن تا به اوج قله ایمان دست یابیم.^۳

* * *

۱. نهج البلاغه، ج ۳، ص ۳۴۸، حکمت ۳۳۳.

۲. کافی، ج ۲، ص ۱۰۳، باب حسن البشر، ح ۱.

۳. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۵۴-۱۵۶، ح ۲.

اسباب کمال ایمان

امام صادق علیه السلام فرمود:

«أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَمَلَ إِيمَانُهُ وَ إِنْ كَانَ مِنْ قَرْنِيَهِ إِلَى قَدَمِهِ ذُنُوبًا لَمْ يَنْتَصِرْهُ ذَلِكَ قَالَ: وَ هُوَ الصَّدْقُ وَ أَدَاءُ الْأَمَانَةِ وَ الْحَيَاةُ وَ حُسْنُ الْخُلُقِ؛
چهار صفت در هر کس باشد ایمانش کامل خواهد بود، هرچند
غرق در گناه باشد: صداقت، ادائی امانت، حیا، حُسن خُلق». ^۱

بسته شدن راه نفوذ گناهان

معنی روایت این نیست که اگر انسانی صادق و با حیا و خوش اخلاق و امانت دار بود، به انجام دادن گناهان دیگر مجاز هست، بلکه معنای آن این است که اصولاً با وجود این صفات چهارگانه، راه نفوذ گناهان برای شخص بسته شده و انسان در مقابل معاصی و وسوسه‌های شیطان بیمه می‌گردد؛ زیرا بیشتر گناهان با فقدان

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۴، ح ۲.

این چهار خصلت حاصل می‌گردد. آری بسیاری از گناهان بر اثر بداخلانی‌ها، خشمگینی‌ها، کج خلقی‌ها، پرده دری‌ها، خیانت در امانت و دروغ انجام می‌شود.

حسن خلق

با توجه به اهمیت اخلاق نیکو، به شرح و تفسیر بیشتر این خصلت می‌پردازیم. در روایت دیگری از امام صادق علیه السلام می‌خوانیم: «إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لَيُعْطِي الْعَبْدَ مِنَ التَّوَابِ عَلَى حُسْنِ الْخُلُقِ كَمَا يُعْطِي الْمُجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ خداوند متعال به انسان خوش اخلاق پاداش مجاهد فی سبیل الله را می‌دهد».^۱

از آنجا که شخص متخلّق به اخلاق حسن، در سایه مبارزه با نفس و مجاهدت با هوای نفسانی و وسوسه‌های شیطانی به این خصلت دست یافته؛ خداوند پاداش کسی که کار بسیار مهم، پیچیده، سخت و خطرناک جهاد را انجام داده، به وی عطا می‌کند.

در روایت دیگری از پیامبر گرامی اسلام علیه السلام می‌خوانیم: «حُسْنُ الْخُلُقِ نِصْفُ الدِّينِ؛ نیمی از ایمان را اخلاق نیکو تشکیل می‌دهد».^۲

در روایت چهارم می‌خوانیم:

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۴، ح ۱۵.

۲. همان، ح ۲۷.

«أَوَّلُ مَا يُوضَعُ فِي مِيزَانِ الْعَدْلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ هُسْنُ خُلُقِهِ؛ أَوْلَى نَصْرٍ^۱
که روز قیامت در ترازوی اعمال انسان قرار می‌گیرد، حُسن خُلق
است».

فلسفه حُسن خُلق

افراد جامعه همچون آجرهای یک ساختمانند و جامعه زمانی
قوام واستحکام می‌گیرد که آجرها با ملاطی مناسب با هم پیوند
بخورند. ملاط جامعه محبت است. اگر جامعه فاقد محبت باشد،
بسان ساختمانی خواهد بود که آجرهای آن بدون ملاط روی هم
نهاده شده، طبعاً با کوچک‌ترین حادثه‌ای فرو می‌ریزد.

نشانه محبت، اخلاق خوش، پرهیز از سخنان درشت و خشن
ولبخند زدن است. محبت و حُسن خُلق در همه جا لازم است: در
خانواده، بین پدر و فرزندان، بین زن و شوهر، در محل کار
و خلاصه در همه جای جامعه و در هر رویکرد اجتماع.

بسیاری از طلاق‌ها و جدایی‌ها بر اثر سوء خلق است؛ چون زن
حرف خشنی می‌گوید و مرد با سخن خشن‌تری پاسخ او را می‌دهد.
این جرّ و بحث ادامه می‌یابد و به نزاع و دعوا منجر می‌شود. تدریجاً
پای خانواده دو طرف به درگیری این خانواده کشیده می‌شود و کار
به دادگاه و شکایت و در نهایت طلاق منتهی می‌گردد.

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۴، ح ۳۶.

در ادارات، کارمندان با ارباب رجوع -که ولی نعمت‌های آن‌ها هستند- باید برخورد صحیح همراه محبت داشته باشند. ارباب رجوع هم بایستی با کارکنان و کارگزاران مؤبدانه برخورد کنند. در اجتماع هم مردم باید این‌گونه باشند؛ جناح‌ها، مذاهب، ادیان، همه و همه اگر با حُسن خُلق و رفتار پسندیده با یکدیگر رفتار کنند، بسیاری از مشکلات حل می‌شود.^۱

* * *

۱. آداب معاشرت، ص ۱۵۶-۱۵۸، ح ۳.

با فضیلت‌ترین انسان‌ها

حضرت رسول اکرم ﷺ فرمودند:

«أَفْضَلُكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَحْلَاقًا الْمُوَطَّعُونَ أَكْنَافًا الَّذِينَ يَأْلِفُونَ وَيُؤْفَونَ وَتُوَطِّئُ رِحَالُهُمْ؛ با فضیلت‌ترین شما از نظر ویژگی‌های اخلاقی کسانی هستند که خوش اخلاق‌ترین مردم بوده، متواضع باشند، با دیگران بجوشند و در خانه‌شان به روی مردم باز باشد». ^۱

نشانه‌های برترین انسان‌ها

بر اساس روایت مذکور، پیامبر گرامی اسلام ﷺ برای فاضل‌ترین مردم چهار ویژگی بیان کرده است:

۱. اخلاقش از همه بهتر و برخوردش از همه خوب‌تر است.
۲. شانه‌هایش را پایین می‌اندازد. این صفت ظاهراً اشاره به تواضع اشاره دارد. انسان‌های متواضع شانه‌های خود را بالا نمی‌گیرند.
۳. دارای الفت و جوشش است. هم خودش الفت دارد و هم

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۵، ح ۱.

الفت دیگران را پذیراست. به تعبیر دیگر، با مردم می‌جوشد و جوشش مردم را نیز پذیرا است.

۴. در خانه‌اش به روی مردم باز است. جمله «مردم روی فرش‌های او قدم می‌گذارند» کنایه از میهمان نوازی چنین افرادی است.

خلاصه این‌که با فضیلت‌ترین مردم کسانی هستند که با مردم انس می‌گیرند، همان‌گونه که مردم با آن‌ها مأنوسند؛ به علاوه با مردم خوش برخورد و متواضعند.

اخلاق اجتماعی عامل مهم پیشرفت

داشتن اخلاق نیکوی اجتماعی، باعث پیشرفت می‌شود، و بدون بهره مندی از این اخلاق، توقف و رکود قطعی است. به مثال‌های زیر توجه کنید:

الف) اگر قطعات یک کشتی غول پیکر اقیانوس پیما، یا قطعات هوایی عظیمی که همچون یک مجتمع بزر مسکونی است، یا قطعه‌های اتومبیل تندروی را که با سرعتی همچون سرعت باد حرکت می‌کند، روی هم گذاشته باشند؛ با این کار نه اتومبیلی ساخته می‌شود که بتواند صحراهای و بیابان‌ها را طی کند؛ نه هوایی‌ای که دل آسمان‌ها و ابرها را بشکافد و نه کشتی که امواج خروشان دریا را پشت سر بگذارد؛ مگر این‌که پس از روی هم نهادن قطعات، آن‌ها را به هم «متصل» کنند. آن‌جا که به چسب

وجوش نیاز است، از عامل اتصال استفاده نمایند و جایی که به پیچ و مهره نیاز است، با پیچ و مهره آن‌ها را به هم متصل کنند.
الفت و محبت و جوششی که در روایت نسبت به آن تأکید شده، همانند پیچ‌ها و دیگر عوامل اتصال قطعات مختلف و سایل مذکور است که از ابزار مختلف وسیله واحدی تشکیل داده و آن را به حرکت در می‌آورد.

ب) اگر صدھا ماشین آجر و دھا تن آهن و مقدار زیادی در و پنجره را روی هم بریزند، ساختمان مسکونی ساخته نمی‌شود. زمانی این اجزا، ساختمانی را تشکیل می‌دهند که ملاط، آجرهای آن را به یکدیگر اتصال دهد.

کاخ اجتماع و ساختمان جامعه هم به چنین ملاطی نیاز دارد که همان الفت و جوشش حاصل از اخلاق خوش است. و در واقع الفت و مهربانی و تعامل نیکوی افراد جامعه ابزار اصلی ساخت جامعه انسانی است.

موانع راه:

۱. سوء ظن

امور مختلفی باعث عدم جوشش و اتحاد افراد جامعه می‌شود که یکی از آن‌ها سوء ظن است. بدینی و سوء ظن باعث تفرقه و انزوای افراد جامعه می‌شود. و مبتلایان به این بیماری با خود

می‌گویند: «نکند فلان کس خائن باشد!»؛ «نکند منافق یا جاسوس باشد»، و سخنانی مانند آن. این‌گونه افراد با هیچ کس نمی‌جوشند. احتیاط خوب است، اما سوء ظن بلای بزرگی است که خداوند از آن نهی کرده است^۱ و در روایات این ویژگی مذمّت شده و به عنوان یکی از عواملی که افراد از گرد انسان‌ها پراکنده می‌شوند، یاد شده است.^۲

۲. وسواس در همه چیز

مانع دیگر جوشش و یکی شدن اعضای یک جامعه «وسواس» است. احتیاط صحیح و مشروع، اما وسواس، غلط و ناممشروع است. این بیماری نیز افراد جامعه را از هم دور کرده و سبب عدم جوشش و الفت میان آن‌ها می‌گردد.

۳. توقع بیش از اندازه

برخی تصوّر می‌کنند گل سرسبد آفرینش هستند و همه باید به آن‌ها احترام بگذارند؛ در حالی که امتیازی بر دیگران ندارند، و این رذیله اخلاقی مشکلاتی به دنبال دارد که همگام نشدن با مردم و انزوا و جدا شدن از دیگران از جمله این مشکلات است.

۱. سوره حجرات، آیه ۱۲.

۲. میزان الحکمة، ج ۵، ص ۳۲۲، باب ۲۴۴۲، ح ۱۱۷۱۴-۱۱۷۰۵.

۴. تکبّر

افراد متکبّر با مردم نمی‌جوشند، و مردم هم علاقه‌ای به جوشش با آن‌ها ندارند.

اگر سوء ظن، وسوس، توقع زیاد و تکبّر را از خود دور کنیم، با همه رفیق خواهیم شد و از این رهگذر تعامل میان افراد جامعه شکل بهتری به خود می‌گیرد.^۱

* * *

۱. آداب معاشرت اسلامی، ص ۱۶۰-۱۶۳، ح ۵

صفات نجات بخش

امام صادق ع فرمود: «أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُؤْمِنًا وَ إِنْ كَانَ مِنْ قَرْنِهِ إِلَى قَدَمِهِ ذُنُوبًا: الصَّدْقُ وَ الْحَيَاءُ وَ حُسْنُ الْخُلُقِ وَ الشُّكْرُ». ^۱

معنای ابتدایی این حدیث غیر قابل پذیرش است و آن این‌که: «هر کس واجد صفات صداقت و حیا و حسن خلق و شکرگزاری باشد، مؤمن محسوب می‌شود، هر چند سر تا به پا گناه باشد، یعنی چنین انسانی هر گناهی بکند، به بهشت می‌رود!». ولی آنچه ذکر شد، معنای حقیقی روایت نیست؛ بلکه معنای آن چنین است:

«اگر کسی آلوده تمام گناهان باشد اما به این چهار صفت متصرف شود، به ترک همه گناهان موفق می‌گردد. یعنی بین این اوصاف چهارگانه و ترک گناهان رابطه‌ای وجود دارد».

۱. بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۲۵۳، ح ۱۱۱.

صداقت عامل نجات

صداقت و راستگویی، انسان متقلب و سارق و خائن و مانند آن را از گناه باز می‌دارد؛ چون بدون دروغ نمی‌تواند مرتكب این معاصی شود. شاهد این مطلب، حدیث زیر است:

مردی خدمت پیامبر ﷺ رسید و عرض کرد: ای رسول خدا! من به چهار کار زشت مبتلا هستم: زنا، شرابخواری، دزدی و دروغ؛ اما هر کدام را که بفرمایید به خاطر شما ترک می‌کنم. حضرت فرمود: دروغ را رها کن. آن مرد از خدمت حضرت مخصوص شد و تصمیم گرفت زنا کند. با خودش گفت: پیامبر از من در مورد کارم می‌پرسد. اگر انکار کنم، قولی را که به ایشان داده‌ام، شکسته‌ام و اگر اقرار کنم، حد می‌خورم. سپس تصمیم گرفت دزدی کند، بعد تصمیم گرفت شراب بخورد؛ اما هر بار همین فکر را با خود کرد. لذا نزد رسول خدا ﷺ برگشت و عرض کرد:
 «قَدْ أَخَذْتَ عَلَى السَّبِيلِ كُلَّهُ! فَقَدْ تَرَكْتُهُنَّ أَجْمَعَهُ؛ شَمَا رَاهَ رَاهَ بَهْ كَلَّى بَرْ
 من بستید، من همه این کارها را رها کردم». ^۱

حیا و خودداری از کارهای زشت

«حیا» به معنی خودداری از انجام دادن کارهای زشت است. کسی که حیا دارد و از کارهای زشت و پلید دوری می‌گزیند، به سراغ بسیاری از گناهان نخواهد رفت و آن‌ها را ترک می‌کند.

۱. میزان الحکمة، ج ۷، ص ۴۵۲، باب ۳۴۰۳، ح ۱۷۵۲۵.

حسن خلق

«حسن خلق» نیز عامل قطع بسیاری از گناهان است؛ زیرا تعداد زیادی از معاصی هنگام خشم و ناراحتی صورت می‌پذیرد. و کسی که خلق نیکویی دارد خشمگین نمی‌شود و در نتیجه آلوهه گناه نمی‌گردد.

نقش شکر نعمت در ترك گناهان

«شکر نعمت» نیز در ترك گناهان نقش دارد؛ چون معنای شکر نعمت بر اساس برخی روایات، استفاده از هر نعمت در جای خود است. اگر انسان از زبان خود در جایی که خداوند اجازه داده، استفاده کند زبانش به گناهان آلوهه نمی‌شود و اگر از گوشش در موارد مجاز بهره بگیرد، به گناهان مربوط به این عضو آلوهه نخواهد شد و همچنین در مورد سایر نعمتها.

این حدیث، طبق تفسیر دوم، بسیار زیبا و پرمعنی می‌شود.
بارخداایا! به ما توفیق صداقت و حیا و حسن خلق و شکر
نعمتها را عنایت فرما، تا هرچه بیشتر از گناه فاصله بگیریم و به
تو نزدیک تر شویم!^۱

* * *

۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۸۱-۱۸۲، ح ۲.

صفات پیامبران

امام صادق علیه السلام فرمودند:

«خداوند فرستادگان و پیامبرانش را به صفات برجسته اخلاقی مجّهّز کرد. پس شما خود را بیازمایید، اگر واجد آن صفات و ویژگی‌های اخلاقی باشید باید خدا را برای آن شکر کنید که نعمت بزرگی نصیبتان شده است، و اگر همه یا قسمتی از آن را ندارید، باید به درگاه الهی روی آورده و آن‌ها را ازاو بخواهید تا خداوند آن صفات را به شما عنایت کند. (البته این صفات، اکتسابی است و منظور از این‌که خداوند آن صفات را عطا کند آن است که توفیق اکتسابش را عنایت فرماید)».

راوی می‌گوید: امام علیه السلام آن‌ها را ده چیز به شرح زیر بیان فرمودند:
 «الْيَقِينُ وَالْقَناعَةُ وَالصَّبْرُ وَالشُّكْرُ وَالْحِلْمُ وَ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالسَّخَاءُ وَالْغَيْرَةُ وَالشَّجَاعَةُ وَالْمُرْوَةُ»؛ یقین و قناعت و صبر و شکر و حلم و اخلاق خوش و سخاوت و غیرت و شجاعت و مرّوت، بعضی از راویان

پس از ده صفت فوق، صداقت و ادائی امانت را نیز اضافه کرده‌اند.^۱ طبق این روایت، امام صادق علیه السلام ده (دوازده) صفت از صفات شایسته را به عنوان مکارم اخلاق بیان کرده که در حقیقت تمام کتاب‌های اخلاقی در همین صفات خلاصه می‌شود. توجه بفرمایید:

۱. یقین

«یقین» نقطه مقابل «شک» است، همان‌گونه که «علم» نقطه مقابل «جهل» است، و به معنی وضوح و ثبوت چیزی آمده، و طبق آنچه از روایات استفاده می‌شود به مرحله عالی ایمان، «یقین» گفته می‌شود. از تعبیراتی که در روایات درمورد یقین آمده استفاده می‌شود که وقتی انسان به مقام یقین برسد، آرامش خاصی سراسر قلب و جان او را فرامی‌گیرد.^۲

۲. قناعت

دومین صفت از صفات ویژه‌ای که خداوند پیامبرانش را به آن آراسته، ویژگی قناعت است. انسان قانع کسی است که به آنچه برای زندگی اش کفايت می‌کند قناعت کرده، و برای جمع‌آوری مال از راه حلال و حرام حرص نمی‌ورزد.

۱. اصول کافی، ج ۲، ص ۵۶، باب المکارم، ح ۲.

۲. تفسیر نمونه، ج ۲۷، ص ۳۰۸ و ۳۰۹، ذیل آیه ۷ سوره تکاثر.

اگر قناعت بر کشوری حاکم گردد همه مردم از امکانات آن بهره‌مند می‌شوند نه مثل برخی از کشورهای دنیا که ۹۹٪ ثروت در اختیار ۱٪ مردم، و تنها ۱٪ ثروت سهم ۹۹٪ مردم است! که به عنوان نمونه می‌توان از آمریکا نام برد.

۳. صبر

استقامت در برابر حوادث ناگوار از دیگر مکارم اخلاق محسوب می‌شود. استقامت در مقابل مشکلات اطاعت، استقامت در برابر هوای نفس و وسوسه‌های شیطان از صفات برجسته اخلاقی است.

۴. شکر

انسان باید در برابر نعمت‌های نامحدود پروردگارش شاکر باشد. معنای شکر این است که نعمت‌های الهی را در همان مسیری که خداوند معین کرده مصرف کند؛ از «چشم» برای دیدن صحنه‌های حرام استفاده نکند. از «پا» برای رفتن به مجلس گناه کمک نگیرد. با «گوش» نواهای حرام و موسیقی‌های نامشروع را نشنود. همچنین در بارهٔ دیگر نعمت‌ها.

۵. بردازی

انسان در طول زندگی به افرادی برخورد می‌کند که بدزیان و بدبرخورد هستند. در مقابل چنین کسانی نباید از کوره در رفت

و همانند آن‌ها عمل کرد، بلکه باید با حلم و بردباری از کنار آن‌ها گذشت.

شاعر عرب به زیبایی مطلب فوق را در شعر زیر بیان کرده است:
 وَلَقَدْ أَمْرُ عَلَى الَّلَّهِيْمِ يَسْبُبِيْ فَمَضَيْتُ ثَمَّةً قُلْتُ لَا يَعْنِيْنِي
 از کنار انسان پستی می‌گذشم که به من ناسزا گفت. اما من اعتنایی
 نکردم و گفتم: منظورش من نبودم!^۱

در مقابل برخی از افراد جز با حلم و بردباری نمی‌توان عمل کرد و باید حلیم بود، مخصوصاً کسانی که مسئولیتی دارند باید حلم داشته باشند، چه در حد وسیع و چه در مقیاس کوچک، چون اگر مدیران حلیم نباشند نمی‌توانند زیر مجموعه خود را اداره کنند. رئیس یک خانواده نیز که مجموعه کوچکی را مدیریت می‌کند، از این قاعده مستثنی نیست.

۶. حُسن خُلق

حسن خلق یا نرمش و مدارا، گشاده‌رویی، زبان خوب و اظهار محبت، رعایت ادب، چهره خندان و تحمل و بردباری در مقابل مزاحمت‌های دیگران، آثار مادی و معنوی فراوانی دارد که اینجا جای شرح آن نیست.^۲

به یقین حُسن خُلق یکی از ارکان اصلی مدیریت قوى و کارآمد

۱. جامع الشواهد، ص ۳۳۲.

۲. شرح آن رادر کتاب اخلاق در قرآن، ج ۱، ص ۴۵، به بعد مطالعه فرمایید.

است و اگر دهها شرط مدیریت در کسی جمع باشد، اما دارای حُسن خُلق نباشد، شکست خواهد خورد. در حالی که حُسن خُلق او می‌تواند بسیاری از ضعف‌هایش را بپوشاند، یا جبران کند.

۷. سخاوت

انسان نباید هر آنچه را که خدا در اختیارش قرار داده تنها برای خود بداند و به دیگران اجازه ندهد از امکانات و دارایی‌اش بهره‌مند شوند. بلکه باید زمینه استفاده دیگران را از امکانات و دارایی و نفوذ و قوّت و قدرت بازو و علم و دانش و اعتبارش فراهم کند. اگر هر آنچه را که داری فقط به خود اختصاص دهی در حقیقت محظوظ!

۸. غیرت

غیرت اجازه نمی‌دهد که دیگران به حریم شخصی انسان وارد شوند. خانواده حریم خصوصی انسان است ولذا غیرت به دیگران اجازه ورود به این حریم را نمی‌دهد. کشور اسلامی نیز حریم خصوصی اهالی آن کشور است، اگر اجازه ورود بیگانگان را به این حریم بدھیم بی‌غیرت محسوب خواهیم شد.

۹. شجاعت

درست است که انسان نباید بی‌حساب و کتاب عمل کند و بی‌گدار به آب بزند، اما در مقابل هر کسی هم نباید تسلیم شود.

باید دربرابر دشمن ایستادگی کرد و شجاعت به خرج داد، که دشمن از انسان‌های شجاع می‌ترسد. اگر عنصر شجاعت در انقلاب اسلامی ایران نبود، هرگز منتهی به پیروزی نمی‌شد. از صفات بارز امام خمینی ره شجاعت فوق العاده معظم له بود.

۱۰. مرّوت

«مرّوت» از ماده «مرء» به معنای «شخص» در اصل به معنای شخصیت است و درواقع مجموعه‌ای از فضایل اخلاقی و اعتقادات و ایمان و علم و دانش و تقوا است و این‌که در فارسی فقط به معنای انصاف به کار می‌رود بیان‌کننده معنای حقیقی آن در لسان عرب نیست.

۱۱ و ۱۲. صداقت و امانت

در اهمیت صداقت و امانت نیز همین بس که خداوند به همه پیامبرانش درباره آن‌ها سفارش کرده است. (إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَ جَلَّ لَمْ يَيْعُثْ نِبِيًّا إِلَّا بِصِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْإِمَانَةِ إِلَى الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ).^۱ خلاصه این‌که این دوازده صفت، اصول مکارم اخلاق است، که هرکس تمام یا بیشتر آن‌ها را داشته باشد خوشابه حالش، و هرکس ندارد به درگاه الهی تضرع کرده، و تلاش کند تا به آن برسد.^۲

۱. میزان الحکمة، ج ۱، ص ۳۱۸، باب ۳۰۳، ح ۱۵۳۹.

۲. چهل حدیث اخلاقی، ص ۱۷۳-۱۷۸، ح ۳۴.

خوشا به حال آنها

حضرت علی^{علیه السلام} فرمود:

«طَوَّبَنِي لِمَنْ ذَلَّ فِي نَفْسِهِ، وَ طَابَ كَسْبُهُ، وَ صَلَحَتْ سَرِيرَتُهُ، وَ حَسُنَتْ خَلِيقَتُهُ؛ خوشابه حال کسی که در نزد خود کوچک (و تواضع) است (و در نظر مردم بزر و عزیز) و کسی که کسب و کار او طیب و حلال باشد و باطنش پاک و صالح، کسی که اخلاق او نیکو باشد».١

امام^{علیه السلام} در حدیث فوق چهار ویژگی را از صفات سعادتمندان می‌شمارد:

۱. تواضع و فروتنی

امام^{علیه السلام} نخستین وصف را همان تواضع و فروتنی ذکر کرده است، زیرا تکبر که نقطه مقابل آن است سرچشمۀ انواع گناهان

۱. نهج البلاغه، کلمات قصار، شماره ۱۲۳، ج ۳، ص ۲۶۶.

است. نخستین معصیتی که در زمین شد تکبیر شیطان بود که منشأ همه بدبخشی‌ها برای خود و دیگران گردید.^۱

در بعضی از دعاهای ماه مبارک رمضان همین مضمون به صورت یک دعا از خداوند آمده است؛ مرحوم سید بن طاووس در دعای روز هفدهم ماه مبارک رمضان چنین نقل می‌کند:

«اللَّهُمَّ لَا تَكُلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا... وَفِي نَفْسِي فَذَلِّنِي، وَفِي أَعْيْنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي؛ خَدَاوَنْدًا! هرگز لحظه‌ای مرا به خودم وامگذار... و مرا در درون خود کوچک و متواضع کن و در نظر مردم مرا بزر دار».^۲

۲. کسب و کار حلال

یکی از عوامل موافقیت و نشاط عبادت و استجابت دعا، کسب حلال است تا آنچا که در کتاب شریف کافی از امام صادق علیه السلام نقل شده است که فرمود: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُسْتَجَابَ دَعْوَتُهُ فَلْيَطْبُ مَكْسَبَهُ؛ كَسْبُ خَوْشَحَالٍ مَّا شَوَّدَ از این‌که دعايش مستجاب گردد باید کسب خود را پاک و حلال کند».^۳

شبیه همین معنا با عبارت دیگر از پیغمبر اکرم علیه السلام نقل شده است:

۱. شرح این مطلب را در کتاب اخلاق در قرآن، ج ۲، ص ۱۹ به بعد مطالعه فرمایید.

۲. الاقبال بالاعمال الحسنة، ج ۱، ص ۳۰۶. مرحوم علامه مجلسی نیز آن را در بحار الانوار،

ج ۹۸، ص ۴۷ آورده است.

۳. کافی، ج ۲، ص ۴۸۶، ح ۹.

«مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُسْتَجَابَ دُعائِهُ فَلِيُطِبْ مَطْعَمَهُ وَمَكْسَبَهُ». ^۱

در حدیثی که در کتاب اسد الغابة در حالات «سعد بن معاذ انصاری» نقل شده، آمده است: هنگامی که پیغمبر ﷺ از غزوه تبوك باز گشت، «سعد انصاری» به استقبال پیامبر آمده. حضرت با او مصافحه کرد و (چون دست او را بسیار خشن دید) فرمود: چه چیز دستت را این‌گونه خشن کرده است؟ عرض کرد: «ای رسول خد! من با داس و بیل کار می‌کنم تا زندگی عیالم را فراهم سازم». نقل شده است که: «فَقَبَّلَ يَدَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ: هَذِهِ يَدٌ لَا تَمُسُّهَا النَّارُ؛ پِيغْمَبَرُ ﷺ دَسْتُ اُو رَأْبُوسِيدُ وَفَرَمَدَ: اِنَّ دَسْتَيِ اُسْتَ كَه هَرَگَزْ آَشَنْ دُوزَخْ بَه آَنْ اصَابَتْ نَمِيَ كَنَدْ». ^۲

۳. پاکی درون

حضرت در سومین وصف می‌فرماید: «خوشابه حال کسی که باطن او پاک و صالح است».

صلاح باطن عبارت از خلوص نیت، پاکی فطرت و خیرخواهی برای همه انسان‌هاست. از آنجا که اعمال و اقوال انسان تراویشی از صفات درونی اوست، کسی که درونی پاک داشته باشد اعمال و رفتار و اقوالش نیز پاک و شایسته است.

۱. بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۷۲، ح ۱۶.

۲. اسد الغابة، ج ۲، ص ۲۶۹.

۴. حُسن خُلق

در چهارمین وصف می‌فرماید: «و خوشابه حال کسی که اخلاق او نیکو است».

«خلیقه» که به معنای خلق و خوست دو گونه تفسیر شده است: بعضی آن را به معنای خلق و خوی باطنی تفسیر کرده‌اند که اشاره به کسانی است که باطنی پاک دارند و به کسی شر نمی‌رسانند.

بعضی نیز آن را به معنای برخورد خوب و گشاده‌رویی با مردم تفسیر کرده‌اند و معنای دوم مناسب‌تر به نظر می‌رسد، زیرا در جملهٔ قبل «صَلَحَتْ سَرِيرَتُهُ» به حسن باطن اشاره شده بود. بنابراین، جملهٔ مورد بحث اشاره به حسن ظاهر و برخورد خوب با مردم است.

حسن خلق به اندازه‌ای در اسلام اهمیت دارد که در بعضی از روایات، از پیغمبر اکرم ﷺ به عنوان «نصف دین» معرفی شده است: «**حُسنُ الْخُلُقِ نِصْفُ الدِّينِ**» و در ادامه این حدیث آمده است: کسی از پیغمبر ﷺ سؤال کرد: برترین چیزی که خداوند به فرد مسلمانی داده است چیست؟ پیغمبر اکرم فرمود: «**الْخُلُقُ الْحَسَنِ**». ^۱

پروردگار! به ما توفیق تخلّق به این صفات نیک را عطا فرما، تا

جزء سعادتمدان شویم.^۲

* * *

۱. بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۳۹۳، ح ۶۲.

۲. پیام امام المؤمنین علیہ السلام، ج ۱۳، ص ۲۵-۲۹.

حیات طبیه

حضرت علی علیہ السلام فرمودند:

«کفی بالقناعه مُلکاً، وَ بِحُسْنِ الْخُلُقِ نَعِيماً؛ ملک قناعت برای انسان کافی است و حُسن خُلق به عنوان نعمت نیز کفايت می‌کند». ^۱

سپس مرحوم سید رضی می‌افراشد: «از امام علی علیہ السلام از تفسیر آیه «فلَنُحْيِيهُ حَيَاةً طَيِّبَةً» ^۲ سؤال کردند فرمود: «منظور از حیات طبیه قناعت است»؛ (وَسُئِلَ علی عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى فَلَنُحْيِيهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فَقَالَ هِيَ الْقَناعَةُ).

امام علی علیہ السلام در این گفتار حکیمانه به دو نکته مهم به زبان کنایه اشاره کرده است:

اهمیت قناعت

نخست مُلک قناعت را برای انسان کافی می‌داند، زیرا کسی که

۱. نهج البلاغه، کلمات قصار، شماره ۲۲۹، ج ۳، ص ۳۰۲.

۲. سوره نحل، آیه ۹۷.

به حداقل زندگی قانع شود نه نیازی به خلق روزگار دارد و نه محتاج به حاجت بردن نزد این و آن، آرامشی بر وجود او حکمفرماست ولذتی را که او از زندگی توان با قناعت خود می‌برد هیچ سلطانی از مملکت وسیع و گسترده خود نخواهد برد و به گفته شاعر:

گنج آزادگی و کنج قناعت ملکیست

که به شمشیر میسر نشد سلطان را^۱

تعییر به «ملک» (مملکت و کشور) اشاره به اهمیت فوق العاده قناعت است که گویی زندگی قانعانه معادل حکمرانی بر کشوری پهناور است.

در حدیث پرمعنایی از امام صادق علیه السلام در کتاب کافی می‌خوانیم:
 «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَصَّ الْأَنْبِيَاءَ بِمَكَارِمِ الْأُخْلَاقِ فَمَنْ كَانَثُ فِيهِ فَلَيَحْمَدِ اللَّهَ عَلَى ذَلِكَ وَمَنْ لَمْ تَكُنْ فِيهِ فَلَيَتَضَرَّعْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلَيُسَأَّلُهُ إِيَّاهَا؛ خدای متعال پیامبر خود را به فضایل اخلاقی اختصاص داده است. کسی که آن فضایل را داشته باشد خدا را به سبب آن شکر گوید و کسی که نداشته باشد از پیشگاه خداوند متعال آن را تقاضا کند». راوی می‌گوید: از امام علیه السلام پرسیدم آن فضایل اخلاقی چیست؟ امام علیه السلام فرمود: «الْوَرَعُ وَالْقَنَاعَةُ وَالصَّابِرُ وَالشُّكْرُ وَالْحَلْمُ وَالْحَيَاءُ وَالسَّخَاءُ وَالشَّجَاعَةُ وَالْغَيْرَةُ وَالْأَلْرُ وَصِدْقُ الْحَدِيثِ وَأَدَاءُ الْأَمَانَةِ؛ تقوا و قناعت و صبر و شکیبایی و شکر و بردباری و حیا و سخاوت

۱. مواعظ سعدی، ص ۱۱۴.

و شجاعت و غیرت و نیکوکاری و راستگویی و ادای امانت. (که مجموعاً دوازده صفت برجسته می‌شود).^۱

در حدیث دیگری از همان حضرت می‌خوانیم: «مَنْ قَنَعَ بِمَا رَزَقَهُ اللَّهُ فَهُوَ مِنْ أَعْنَى النَّاسِ؛ کسی که به آنچه خدا به او روزی داده قانع باشد از غنی‌ترین مردم است».^۲

سعدی گویا از همین احادیث بهره گرفته که در گلستان خود از سائلی نقل می‌کند که خطاب به گروهی از ثروتمندان چنین می‌گفت:

ای خداوندان نعمت! اگر شما را انصاف بودی و ما را قناعت
رسم، سؤال از جهان برخواستی.

ای قناعت تو انگرم گردان
که ورای تو هیچ نعمت نیست
گنج صبر اختیار لقمانست

هر که را صبر نیست حکمت نیست^۳

معنای قناعت

در تفسیر «قناعت» تعبیرات مختلفی در منابع لغت و تعبیرات بزرگان آمده که تضادی با هم ندارند:

۱. کافی، ج ۲، ص ۵۶، ح ۳.

۲. همان، ص ۱۳۹، ح ۹.

۳. کلیات سعدی، ص ۱۳۳.

بعضی قناعت را به معنای رضایت به آنچه خدا به انسان داده تفسیر کرده‌اند و برخی به راضی بودن به کمتر از نیازها و عده‌ای به رضایت به حداقل زندگی و گاه گفته‌اند قناعت آن است که انسان در برابر آنچه خدا به او داده است خشنود باشد و بیش از آن را طلب نکند و این همان حقیقتی است که بسیاری از بارهای زندگی را از دوش انسان بر می‌دارد.

حسن خلق

دومین نکته‌ای را که در اینجا امام علیہ السلام به آن اشاره فرموده همان حُسن خُلق است که آن را نعمتی مهم و با عظمت شمرده و به راستی حُسن خُلق هم نعمتی است در دنیا، چراکه قلوب مردم را به انسان متوجه می‌سازد و همه به عنوان انسانی با فضیلت به او می‌نگرند و هم مایه نجات وی در آخرت است، زیرا در حدیثی از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌خوانیم: «أَكْثُرُ مَا تَلْجُّ يَهُ أُمَّتِي الْجَنَّةَ تَقْوَى اللَّهِ وَ حُسْنُ الْخُلُقِ؛ بیشترین چیزی که امت من به وسیله آن وارد بهشت می‌شوند پرهیزگاری و حُسن خُلق است».^۱

در حدیث دیگری از همان حضرت آمده است: «مَا يُوْضَعُ فِي مِيزَانِ امْرِيٍّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْصَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ؛ در ترازوی اعمال هیچ کس در قیامت چیزی بهتر از حُسن خُلق گذارده نمی‌شود».^۲

۱. کافی، ج ۲، ص ۱۰۰، ح ۶.

۲. همان، ص ۹۹، ح ۲.

تفسیر حیات طیبہ

اما جمله اخیر امام علیہ السلام اشاره به آیة ۹۷ سوره نحل است که می فرماید:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيهَ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾؛ «هر کس کار شایسته‌ای انجام دهد، خواه مرد باشد یا زن، در حالی که مؤمن است، به طور مسلم اور احیات پاکیزه‌ای می‌بخشیم».

تفسیران در تفسیر «حیاتاً طَيِّبَةً» تعبیرات مختلفی دارند: بعضی آن را به قناعت آنگونه که امام علیہ السلام در اینجا تفسیر فرموده، تفسیر کرده‌اند و برخی به عبادت توأم با روزی حلال و یا توفیق به اطاعت فرمان خدا^۱ و روشن است که این امور با هم منافاتی ندارد و حیات طیبہ همه آنها مخصوصاً قناعت را شامل می‌شود، زیرا قناعت، انسان را بی‌نیاز از مردم و آزاد از پیچ و خم‌های زندگی ثروتمندان می‌سازد و فرد می‌تواند آسوده خاطر و سریلند زندگی کند.^۲

* * *

۱. تفسیر نمونه، ج ۱۱، ص ۴۲۷، ذیل آیة ۹۷ سوره نحل.

۲. پیام امام امیرالمؤمنین علیہ السلام، ج ۱۳، ص ۷۵۱-۷۵۴.

ویژگیهای مؤمن

امام صادق علیه السلام فرمودند:

«الْمُؤْمِنُ مَنْ طَابَ مَكْسِبُهُ، وَحَسُنَتْ حَلِيقَتُهُ، وَصَحُّتْ سَرِيرَتُهُ، وَأَنْفَقَ الْفَضْلَ مِنْ مَالِهِ، وَأَمْسَكَ الْفَضْلَ مِنْ كَلَمِهِ؛ مُؤمنٌ كُسْبٌ اسْتَكَ كَسْبٍ وَكَارِشٍ پَاکٍ وَپَاکِیزَهٍ، اخْلَاقَشٍ خَوْبٍ، وَدَرُونٍ، نَيَّتٍ وَبَاطِنَشٍ درست است، اگر اضافه‌ای بر نیاز زندگی دارد می‌بخشد، و اضافات سخن را حذف می‌کند». ^۱

ادعای ایمان بسیار ساده، ولی رسیدن به حقیقت آن بسیار مشکل است. در این روایت امام علیه السلام پنج صفت برای مؤمن بیان می‌کند:

۱. پاکیزگی در کسب و کار

انسان باید بداند درآمدش از کجاست؟ آیا حلال است یا حرام؟ بسیارند کسانی که ادعای ایمان می‌کنند، ولی نحوه معيشت آنها

۱. اصول کافی، ج ۲، ص ۲۳۵، ح ۱۸.

شبههناک است. در زمان ماگروهی مدعی ایمانند؛ اما در آخر سال بازار سیاه درست می‌کنند و مردم را به زحمت می‌اندازند تا درآمد بیشتری بدست آورند، که این درآمد طیب مکسب نیست؛ یا در امور مربوط به ارثیه‌ها، دختران یا مادر را از ارث محروم می‌کنند که این برنامه زمان جاهلیت است؛

یا صندوقهایی به نام قرض الحسن با سود ۲۸٪ یا ۳۰٪ به نام کارمزد درست کرده‌اند، در صورتی که کار مزد حداکثر ۴٪ می‌شود و بیشتر از آن ریاست. یا مؤسّساتی مانند گلدکوئست و امثال آن، که یک نوع کلاهبرداری آشکار است.^۱

در روایتی از حضرت علی علیهم السلام می‌خوانیم:

«لَا قَرِينَ كَحُسْنِ الْخُلُقِ؛ هِيَّچِ هُمْ نَشِينِي هُمْ جُونْ حُسْنِ خُلُقِ نَيِّسْتِ». ^۲

حسن خلق جاذبه عجیبی دارد که همه را به سوی خود جلب و جذب می‌کند. انسان‌های بداخلالاق، از داشتن دوستان صمیمی محروم‌مند در حالی که افراد خوش برخورد و صاحب حسن خلق همه افراد به دوستی آن‌ها افتخار می‌کنند.

درباره حسن خلق در احادیث اسلامی تعبیرات بسیار بلندی آمده و نشان می‌دهد گشاده‌رویی و حسن خلق از مهم‌ترین اموری است که اسلام بر آن تأکید دارد.

۱. شرح کار این مؤسّسات و ادلهٔ حرمت آن را در کتاب «بازاریابی شبکه‌ای یا کلاهبرداری مرموز» نوشته‌ایم.

۲. میزان الحکمة، ج ۳، ص ۱۳۴، باب ۱۱۱، ح ۵۲۲۸.

۲. پاکی درون

مؤمن حسن خلقش ساختگی نیست؛ بلکه ظاهر و باطنش یکی است و در باطن هم خیرخواه مردم است. درون او پاک است و حسود و بخیل نمی‌باشد.

۳. انفاق در راه خدا

مؤمن اضافات اموالش را در راه خدا انفاق می‌کند. بسیار هستند کسانی که اموال را جمع کرد و فقط انبادردار دیگرانند و در روز قیامت فقط باید جواب اموال را بدهنند و بهره‌ای از آن نمی‌برند. باید توجه داشت وقتی انسان انفاق می‌کند، ابتدا به دست خدا می‌رسد. عده‌ای در ابتدای سال تمام لوازم منزل را نو می‌کنند، در مقابل عده‌ای باید حسرت بخورند، آیا اگر انسان وجودان داشته باشد این برایش گواراست؟!

۴. کم حرفی

مؤمن حرف زیادی نمی‌زند، چرا که بدبختی انسان در زیاد سخن گفتن اوست که دشمنی ایجاد کرده و انسان را از خدا غافل می‌کند و به سبب آن انسان وارد غیبت می‌شود. این روایت یک برنامهٔ پنج ماده‌ای است که اگر پیاده شود تأثیر فراوانی دارد و بسیاری از مشکلات را حل می‌کند.^۱

۱. مشکات هدایت، ص ۵۶-۵۸.

اهمیت حسن خلق

امام صادق علیه السلام فرمود: «أَكْمَلُ النَّاسِ عَقْلًا أَحْسَنُهُمْ حُلُقًا؛ عقل کسی از همه کامل تر است که اخلاقش از همه بهتر باشد».^۱

در مورد حسن خلق روایات فراوانی داریم، و به قدری در این روایات به این فضیلت مهم اخلاقی اهمیت داده شده که در کمتر مسأله‌ای دیده می‌شود. تا آنجا که طبق برخی روایات «اسلام» مساوی با «حسن خلق» معزّفی شده است. (الاسلام حسن الخلق).^۲

رابطه کمال عقل و حسن خلق

راستی چه رابطه‌ای بین حسن خلق و کمال عقل وجود دارد که امام صادق علیه السلام عقل کسی را از همه کامل تر می‌داند که اخلاقش از همه بهتر باشد؟

۱. اصول کافی، ج ۱، ص ۲۳، کتاب العقل والجهل، ح ۱۷.

۲. میزان الحكمه، ج ۳، ص ۱۳۳، باب ۱۱۱۱، ح ۵۲۲۰.

در پاسخ به این سؤال می‌گوییم: انسان به تنها بی نمی‌تواند به جنگ مشکلات مادی و معنوی و سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و مانند آن برود؛ زیرا مشکلات فراتر از نیرو و توان انسان است. در صورتی در این نبرد نابرابر پیروز خواهد شد که بتواند از نیروی دیگران هم استفاده کند و کسانی که توانایی جذب نیرو و کمک دیگران را نداشته باشند و به تنها بی به استقبال این خطرات بروند محکوم به شکست خواهند بود. حال باید دید که چگونه می‌توان این نیروی کمکی را به دست آورد؟ این کار روش‌های مختلفی دارد که یکی از بهترین آن روش‌ها، حُسن خلق و برخورد خوش با مردم است. بنابراین، کامل‌ترین مردم از نظر عقل کسی است که با برخورد خوش با مردم، همیشه آنها را در کنار خود داشته باشد.

حسن خلق معجزه پیامبر ﷺ

همانگونه که قبلاً اشاره شد خداوند متعال در آیه ۱۵۹ سوره آل عمران حُسن خلق را از معجزات پیامبر اسلام ﷺ ذکر می‌کند «فِيمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ لَيُنْتَ لَهُمْ» اگر اخلاق عظیم و برخورد فوق العاده زیبای پیامبر ﷺ نبود مردم از اطرافش پراکنده می‌شدند؛ اما به واسطه همان حُسن خلق مردم برگرد آن حضرت جمع شدند. یکی از مشکلات جوامع بشری آن زمان، مخصوصاً عرب جاهلی، این بود که نه عقلی داشتند و نه علمی و نه وحدتی؛ اما پیامبر اکرم ﷺ در میان همان مردم و با بهره گرفتن از همان

انسان‌ها، پایه حکومتی را گذاشت که اکنون بیش از ۵۰ کشور جهان تابع آن هستند و از مهم‌ترین رموز موفقیت آن حضرت، اخلاق خوش وی بود.

حُسن خُلق در کلام معصومین ﷺ

به سه روایت کوتاه توجه فرمایید:

۱. حضرت رسول فرمود: «لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى الْإِيمَانَ قَالَ: اللَّهُمَّ قَوِّنِي فَقَوَاهُ بِحُسْنِ الْخُلُقِ وَالسَّخَاءِ وَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْكُفْرَ قَالَ: اللَّهُمَّ قَوِّنِي، فَقَوَاهُ بِالْبُخْلِ وَسُوءِ الْخُلُقِ؛ هنگامی که خداوند متعال ایمان را آفرید، گفت: خدایا! مرا تقویت کن سپس خداوند او را به حُسن خُلق و سخاوت تقویت کرد و هنگامی که کفر را آفرید، گفت: خدایا! مرا تقویت کن و او را به بخل و اخلاق بد تقویت کرد».^۱

توضیح این‌که: آنچه در این روایت آمده کنایه از آن است که حُسن خُلق و سخاوت دو رکن اساسی ایمان، و بخل و سوء خلق دو پایه اصلی کفر است، نه این‌که ایمان و کفر قبل از انسان آفریده شده باشند.

۲. حضرت علیؑ فرمود: «رَبَّ عَزِيزٍ أَذَلَّهُ خُلُقُهُ، وَذَلِيلٍ أَعَزَّهُ خُلُقُهُ؛ چه بسا انسان عزیزی که سوء خلق او را به خاک ذلت نشانده، و انسان ذلیلی که حُسن خُلق او را عزیز کرده است».^۲

۱. میزان الحکمه، ج ۳، ص ۱۳۳، باب ۱۱۱۰، ح ۵۲۱۸.

۲. همان، ح ۵۲۱۹.

۳. حضرت علی علیہ السلام فرمود: «عنوان صحیفة المؤمن حسن خلقه؛ سرلوحة نامه اعمال مؤمن حسن خلق اوست». ^۱ در روایت دیگر از پیامبر اسلام علیہ السلام حب علی بن ابی طالب علیہ السلام عنوان صحیفة مؤمن شمرده شده است (عنوان صحیفة المؤمن یوم القيامة حب علی بن ابی طالب علیہ السلام). ^۲ و از این دو روایت استفاده می‌شود که مولا علی علیہ السلام الگوی حسن خلق است که هم محبت او و هم حسن خلقی که از او گرفته شده تیتر اصلی نامه اعمال است.

حضرت آنقدر خوش اخلاق بود که دشمنان گفتند چون زیاد شوختی می‌کند به درد خلافت نمی‌خورد!

راستی جوامع اسلامی و مسلمانان چقدر به این معجزه بزر اهمیت داده‌اند! ^۳

* * *

۱. میزان الحکمه، ج ۳، ص ۱۳۴، باب ۱۱۱، ح ۵۲۳۰.

۲. بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۲۹، ح ۴.

۳. نخستین آفریده خدا، ص ۲۳-۲۶، ح ۲.

برترین حسب و شرف

امام علی علیه السلام به فرزندش امام حسن علیه السلام فرمودند: «یا بنی... إنَّ أَغْنَى الْغِنَى الْعُقْلُ وَأَكْبَرَ الْفَقْرِ الْحُمْقُ وَأَوْحَشَ الْوَحْشَةِ الْعُجْبُ وَأَكْرَمَ الْحَسَبٍ حُسْنُ الْخُلُقِ؛... بالاترین سرمایه‌ها عقل و بزر ترین فقر حماقت و بدترین تنها‌یی و وحشت خودبینی و برترین حسب و نسب اخلاق نیک است».^۱

عقل مهم‌ترین سرمایه

انسان سرمایه‌هایی در اختیار دارد، از جمله سرمایه عمر، سلامتی، مال، آبرو و نفوذ اجتماعی و علم؛ ولی اگر این سرمایه‌ها زیر چتر عقل قرار نگیرد، از بین می‌رود: عالم نمی‌تواند از علمش استفاده کند و ثروتمند از ثروتش بی‌بهره می‌ماند همچنین در مورد سایر نعمت‌ها. کسی که همه چیز دارد، الا عقل؛ انسان فقیر

۱. نهج البلاغه، حکمت ۳۸، ج ۳۰، ص ۲۳۶.

وبی‌مایه‌ای است؛ زیرا مسئله مهم در سرمایه، تدبیر آن است، به این معنا که سرمایه را چگونه و در کجا خرج کند و این تنها عقل است که می‌تواند نعمت‌ها را در جای مناسب به کار بگیرد و به جا مصرف کند.

خودبرتر بینی عامل تنها‌یی

امام در سومین جمله فرمودند: وحشت‌ناک‌ترین وحشت‌ها، عجب و خودبرتر بینی است. بالاترین تنها‌یی، خودبرتر بینی است؛ زیرا وقتی که کسی خود را از مردم برتر می‌بیند، مردم او را ترک می‌کنند و از او دور می‌شوند. نتیجه این کار تنها‌یی و وحشت است.

برترین حسب و شرف

و در جمله آخر فرمودند: برترین حسب و شرف و شخصیّت، اخلاق نیک است. این شرف و بزرگی را گاهی اوقات انسان از پدران خود کسب می‌کند؛ به این معنا که چون فرزند فلان شخصیّت است مردم به او احترام می‌کنند؛ اما گاهی اوقات، خودش آن را به دست می‌آورد؛ مثلاً علم و دانش اوست که باعث شرف وی می‌شود. امام می‌فرماید: بالاترین شرف، حُسن خُلق است که می‌تواند شخص را در دل‌ها جا بدهد؛ چنان‌که پیامبر اکرم ﷺ با جاذبه اخلاقی خود، در دل‌ها نفوذ کرد.

سرچشمۀ عجب

سرچشمۀ اصلی این صفت ناپسند، عدم شناخت خویشتن است؛ زیرا اگر انسان خود را بخوبی بشناسد و کوچکی خود را در برابر عظمت و بزرگی خداوند در نظر بگیرد، هرگز دچار عجب و خودستایی نمی‌شود. عجب، گویای اعتقاد انسان به کمال خویشتن است؛ لذا باعث عقب ماندگی شخص می‌گردد؛ چون رمز تکامل انسان، اعتراف به تقصیر و قبول ضعف‌هاست.

خداوند در سوره نجم، آیه ۳۲ می‌فرماید: «فَلَا تُنَزِّلُ كُوَا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى»؛ «پس خودستایی مکنید، خداوند پرهیزکاران را بهتر می‌شناسد».

سرچشمۀ خودستایی، همان عجب و غرور و خودبینی است که از تکبر و برتری جویی سر در می‌آورد.

عجب در کلام معصومین

امام علی علیه السلام در خطبه همام درباره صفات پرهیزکاران می‌فرماید:

«لَا يَرَضَوْنَ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الْقَلِيلَ وَلَا يَشْتَكِرُونَ الْكَثِيرَ فَهُمْ لَا يَنْفِسُهُمْ مُتَّهِمُونَ وَمِنْ أَعْمَالِهِمْ مُشْفِقُونَ إِذَا زُكِّيَ أَحَدُ مِنْهُمْ خَافَ مِمَّا يُقَالُ لَهُ فَيَقُولُ أَنَا أَعْلَمُ بِنَفْسِي مِنْ غَيْرِي وَرَبِّي أَعْلَمُ بِي مِنِّي بِنَفْسِي اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ وَاجْعَلْنِي أَفْضَلَ مِمَّا يَظْهَرُونَ وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ؛ آن‌ها هرگز از اعمال کم خود راضی نیستند و هیچ‌گاه اعمال زیاد خود را بزر نمی‌شمرند و آن‌ها در همه حال خود را

در برابر انجام دادن وظایف متهم می‌شمرند و از اعمال خویش بیناکند. هنگامی که کسی یکی از آنان را بستاید، از آنچه در حق آن‌ها می‌گوید، وحشت می‌کند و چنین می‌گوید: من به حال خود از دیگران آگاهترم و خدا نسبت به من از من آگاهتر است. پروردگار! به این ستایشی که ستایشگران در حق من می‌کنند، مرا مؤاخذه مکن و مرا از آنچه گمان می‌برند نیز برتر قرار بده و آنچه را آن‌ها از خطاهای من نمی‌دانند، بر من ببیخش!». ^۱

امام باقر علیہ السلام فرمود: «لَا يَقْتَحِرُ أَحَدُكُم بِكُثْرَةِ صَلَاتِهِ وَصِيَامِهِ وَرَكَاتِهِ وَنُسُكِهِ، لِإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى مِنْكُمْ؛ هیچ کس از شما نباید به زیادی نماز و روزه و زکات و مناسک حج و عمره اش افتخار کند؛ چون خداوند پرهیزکاران شما را از همه بهتر می‌شناسد». ^۲

در حدیث دیگری آمده است که: «الْأَعْجَبُ يَا كُلُّ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ؛ عجب، نیکی‌های انسان را از بین می‌برد، همان‌گونه که آتش، هیزم را نابود می‌کند». ^۳

امام علی علیہ السلام فرمود: «إِيَّاكَ أَنْ تَرْضِيَ عَنْ نَفْسِكَ فَيَكْثُرَ السَّاخِطُ عَلَيْكَ؛ مبادا از خود راضی باشی که در این صورت، ناراضیان از تو زیاد می‌شوند!». ^۴

۱. نهج البلاغه، خطبه ۱۹۳، ج ۲، ص ۳۴۲.

۲. نور الفقیلین، ج ۵، ص ۱۶۵، ح ۷۷.

۳. روح البیان، ج ۸، ص ۵۲۲.

۴. شرح غرالحكم و درر الكلم، ج ۲، ص ۲۹۰.

امام صادق علیه السلام فرمود: «قَالَ إِبْلِيسُ - لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ - لِجُنُودِهِ: إِذَا
اشْتَكَتْ مِنْ إِبْنِ آدَمَ فِي ثَلَاثٍ لَمْ أَبَالِ مَا عَمِلَ، فَإِنَّهُ غَيْرُ مَقْبُولٍ مِنْهُ: إِذَا
اشْتَكَرَ عَمَلُهُ، وَتَسَىَ ذَنْبُهُ، وَدَخَلَهُ الْعُجْبُ؛ ابليس - که لعنت خدا بر او
باد! - به لشکریانش گفت: اگر در سه چیز بر فرزند آدم چیره شوم،
دیگر باکی ندارم که چه کاری بکند؛ زیرا از او پذیرفته نمی‌شود: هرگاه
عملش را زیاد بشمارد و گناهش را از یاد ببرد و خودپسند شود». ^۱
حضرت علی علیه السلام در حدیث دیگری فرمود: «مَا لِابْنِ آدَمَ وَالْعُجَبِ؟
وَأَوَّلُهُ نُطْفَةُ مَذْرَرَةٍ، وَآخِرُهُ جِيقَةُ قَنِيرَةٍ، وَهُوَ بَيْنَ ذَلِكَ يَحْمِلُ الْعَذْرَةَ؟؛
آدمیزاد را چه به خودپسندی؟! آغازش نطفه‌ای گندیده است
و فرجامش مرداری پلید واو در این میان، حامل کثافت است». ^۲
آری! طبق فرموده امام علی علیه السلام، راهکار معالجه عجب
و خودپسندی این است که انسان به خلقت او لیه خود بنگرد که از
چه چیز آفریده شده است. ^۳

* * *

۱. الخصال، ص ۱۳۰، ح ۷۷.

۲. شرح غرالحكم و درر الكلم، ج ۶، ص ۹۸، ح ۹۶۶.

۳. گفتار معصومین علیهم السلام، ح ۳، ص ۲۹۳-۲۹۶.

بهترین‌ها

رسول خدا ﷺ فرمودند:

«خَيْرُكُمْ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا، الَّذِينَ يَأْلِمُونَ وَيُؤْلَمُونَ؛ بِهُتْرِينَ شَمَاكِسِي
است که اخلاقش از همه بهتر باشد و آنها کسانی هستند که هم خود
با مردم **الفت** و جوشش دارند و هم بین مردم **الفت** ایجاد می‌کنند».۱

اهمیت اخلاق

در این حدث شریف سخن از علم و دانش و سخاوت و عبادت
به میان نیامده؛ بلکه سخن از اخلاقی است. حُسن خُلق، جوشش با
مردم، محبت و خوشرویی، تبسم، سخنان محبت‌آمیز، ادب در
گفتار و مانند آن از مسایلی است که در دین مقدس اسلام اهمیت
زیادی به آن داده شده است تا آنجا که خداوند از آن به «رحمت
الهی» تعبیر کرده است: «فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِئْنَتَ لَهُمْ»؛ «به سبب
رحمت الهی، در برابر مؤمنان، نرم و مهربان شدی» سپس فرمود:

۱. تحف العقول، ص ۳۲.

﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظًا لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾؛ «و اگر خشن و سنگدل بودی، از اطراف تو پراکنده می شدند».۱

اخلاق نیکو از معجزات پیامبر ﷺ

یکی از ویژگی های مهم رهبر هر جامعه ای جاذبه و کشش اوست، که با آن می تواند مردم را به گرد خویش جمع کند. جاذبه علمی خوب است، جاذبه مالی نیکوست، کشش حاصل از سخاوت شایسته است، ولی مهم ترین جاذبه، جاذبه اخلاقی است. یعنی به شکلی باشد که مردم همچون پروانه بر گرد وجود او بچرخدند. و پیامبر اسلام ﷺ این ویژگی مهم را در حد اعلای آن داشتند، تا آنجا که می توان آن را یکی از معجزات آن حضرت دانست. انسانی با این همه محبت و گذشت در میان یک ملت خشن و کینه توز، که کینه و خشونت را برای فرزندان خود به ارث می گذاشتند، و قساوت قلب آنها به حد بود که فرزندان دختر خود را با دست خود زنده به گور می کردند، واقعاً معجزه است.

پیامبر ﷺ و جوان خشن

جوان عربی خدمت آن حضرت رسید. عبای پیامبر ﷺ را با خشونت و عصبانیت گرفت و به دور گردن مبارک مجسمه محبت و مهربانی پیچید و آن قدر آن را فشار داد که آثارش بر گردن

.۱.آل عمران، آیه ۱۵۹.

حضرت باقی ماند. سپس از آن حضرت تقاضای کمک مالی کرد! اصحاب پیامبر که از این حرکت گستاخانه و خشن آن جوان بسیار ناراحت شده بودند به او حمله‌ور شدند. پیامبر ﷺ مانع آنها شد و با محبت با او رفتار کرد و نیازش را برطرف ساخت. سپس این نکته روانی تربیتی را بیان فرمود: «یک شتر چموش را اگر تعقیب کنی و دنبالش بروی و فریاد بر سرش بکشی عصبانی‌تر می‌شود، بدین جهت باید آهسته به سراغ او رفت و با محبت و ملایمت او را رام کرد».^۱ بشر نیز چنین است، در مقابل خشونت باید محبت نشان داد، نه خشونت.

چرا خشونت؟

حال که یکی از معجزات پیامبر ﷺ اخلاق خوش بوده، چرا ما خوش اخلاق نباشیم؟! به چه دلیل متولّ به خشونت می‌شویم؟! چرا در مقابل یک کلمه درشت، چند برابر آن را پاسخ می‌دهیم؟! چرا بی‌محبتی را با محبت جواب نمی‌دهیم؟! باید آن پیشوایان بزر را الگوی خود قرار دهیم و با مردم جوشش و الفت داشته باشیم، بلکه افراد پراکنده را با هم جوشش دهیم. جامعه اسلامی زمانی اسلامی می‌شود که همه افراد با هم بجوشند. با توجه به این‌که دشمن سعی می‌کند دین اسلام را یک مکتب خشن معرفی کند، باید در عمل ثابت کنیم که دین ما دین محبت و مهربانی است.

۱. مکارم الاخلاق، ص ۲۶، ح ۱۳؛ سفینة البحار، ج ۲، ص ۶۸۲.

نشانه‌های کرامت

امام صادق علیه السلام فرمودند:
 «ثَلَاثَةٌ تَدْلُّ عَلَى كَرَمِ الْمَرْءِ: حُسْنُ الْخُلُقِ، وَكَظْمُ الْغَيْظِ، وَعَصْمَ الْطَّرفِ؛ سه چیز دلالت بر کرم انسان دارد: اخلاق خوش و فروبردن خشم و چشم پوشی کردن». ^۱

معنای کرم

کرم در فارسی امروز، با معنای عربی آن تفاوت دارد. در فارسی به معنای بخشش وجود و سخاوت است، اما در عربی هر چند گاه به این معنا استعمال می‌شود، ولی معنای اصلی آن شخصیت و بزرگواری است.

خداوند متعال در آیه شریفه ۷۰ سوره اسراء می‌فرماید: «وَلَقَدْ كَرَمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

۱. بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۳۲، ح ۳۴.

وَفَضَّلْنَا هُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا؛ «ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم؛ و آنها را در صحراء و دریا، (بر مرکب‌های راه‌وار) سوار کردیم؛ و از نعمت‌های پاکیزه به آنان روزی دادیم؛ و آنها را بر بسیاری از موجوداتی که خلق کرده‌ایم، برتری بخشیدیم». در این آیه شریفه، کرم در معنای شخصیت و ارزشمند بودن انسان به کار رفته است.

و در آیه شریفه ۱۳ سوره حجرات می‌خوانیم: «إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَانَكُمْ»؛ «به یقین گرامی‌ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست».

در این آیه شریفه نیز کرم به معنای جود و بخشش نیست. مکارم اخلاق هم به معنای ارزش‌های اخلاقی است. بنابراین، کرم در لغت عرب به معنای شخصیت است و طبق روایت مورد بحث، شخصیت انسان با سه چیز شناخته می‌شود:

۱. اخلاق خوش

برخورد خوب با دیگران و رعایت ادب و حُسن معاشرت بسیار مهم است و اسلام تأکید فراوانی نسبت به آن دارد، و گاه معجزه می‌کند.

سؤال: چرا حُسن خلق نشانه شخصیت است؟

جواب: چون افراد بزرگوار ناراحتی‌های خود را در درون نگه داشته و آن را بروز نمی‌دهند و دیگران را شریک غم خود نمی‌کنند.

در روایتی از امام علی علیہ السلام می خوانیم: «فِي سَعَةِ الْأَخْلَاقِ كُثُرٌ
الْأَرْزَاقِ؛ گنج‌های روزی در سایه اخلاق نیکو به دست می‌آید». ۱
چرا ما از این سرمایه تمام‌نشندنی استفاده نمی‌کنیم. ۵۰٪ اثر
تبليغات یک مبلغ دینی نتیجه حُسن خُلق و ۵۰٪ بقیه، ثمرة مطالب
علمی است. بنابراین، از حُسن خُلق غافل نشویم.

۲. کنترل خشم

نشانه دیگر شخصیت انسان کظم غیظ است. «کظم» در لغت به معنای بستن دهانه مشک است. انسان بی‌شخصیت خشم خود را کنترل نمی‌کند، دهانش را باز و چشمانش را بسته و هر چه بر زبانش جاری شود می‌گوید.

البته خشم‌های مقدسی هم داریم که از این امر مستثنی است. مثلاً در حدیثی آمده که خداوند دستور داد شبانگاهان قومی را عذاب کنند. هنگامی که مأموران عذاب به آن محل رسیدند مشاهده کردند پیرمردی در دل شب مشغول راز و نیاز است. از خداوند پرسیدند: همه اهالی این شهر را مجازات کنیم؟ فرمود: «لَمْ يَتَّعَمِرْ وَجْهُهُ غَيْظًا لِي قَطُّ؛ هرگز به خاطر خشنودی من غضبناک نشد!». ۲

۱. کافی، ج ۸، ص ۲۳، ح ۴.

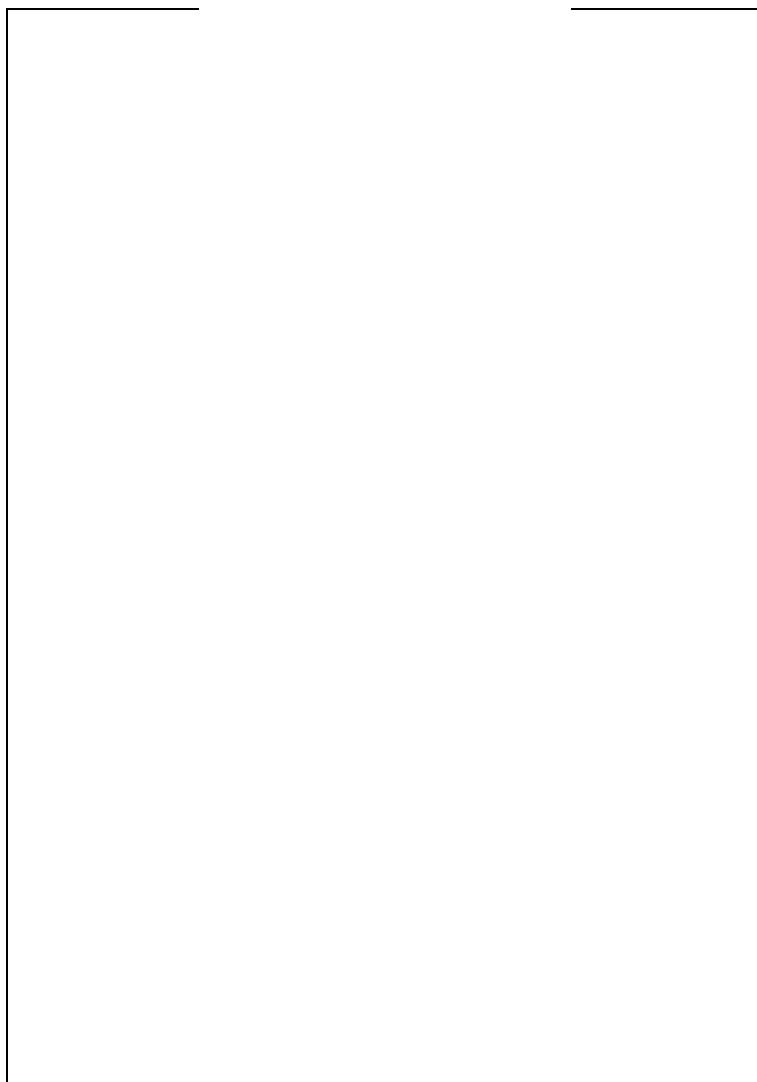
۲. همان، ج ۵، ص ۵۸، ح ۸.

۳. چشم‌پوشی کردن

«غض» به معنای نقصان است و غض بصر به معنای فروتنگریستن و نگاه را ناقص کردن می‌باشد. یعنی به طرف مقابل زُل نمی‌زند؛ بلکه نگاهش را می‌شکند و چشم از او فرو می‌بندد. در ضمن، غض بصر در اینجا معنای وسیعی دارد؛ چون متعلق آن ذکر نشده است. به نامحرم نگاه نمی‌کند. به عیوب مردم چشم نمی‌دوزد. خطاهای کوچک دیگران را نمی‌بیند. از زرق و برق دنیا چشم می‌پوشد. خلاصه این که از هر آنچه سزاوار چشم‌پوشی است، چشم می‌پوشد.

خداوند! به ما توفیق بده که با حُسن خُلق و فروبردن خشم و چشم‌پوشی از گناهان و امور ناشایست، شخصیت خود را روزبه روز ارتقا بخشیده و انسان‌های کریمی شویم.

* * *

درهای نیکوکاری

حضرت علی علیہ السلام فرمودند:

«ثَلَاثٌ مِنْ أَبْوَابِ الْبِرِّ: سَخَاءُ النَّفْسِ، وَطِيبُ الْكَلَامِ، وَالصَّبْرُ عَلَى الْأَذْى؛ سه چیز از درهای نیکوکاری محسوب می‌شود: سخاوت نفس، خوش زبانی و صبر در مقابل ناملایمات». ^۱

مفهوم گسترده نیکوکاری

بر، به معنی نیکوکاری، مفهوم بسیار گسترده‌ای دارد و تمام نیکوکاری‌ها را شامل می‌شود؛ نیکوکاری‌های معنوی، مادی، فردی، اجتماعی، اخلاقی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و مانند آن. این که خداوند متعال در آیه شریفه ۴۴ سوره بقره می‌فرماید: «أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْهَوْنَ أَنفُسَكُمْ»؛ (آیا مردم را به نیکی (و ایمان به پیامبری که صفات او در تورات آمده) دعوت می‌کنید، اما خودتان را فراموش می‌نمایید؟!) معنای وسیعی دارد.

۱. بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۸۹، ح ۴۱.

یکی از لغویّین می‌گوید: «بَرٌّ» از «بَرٌّ» به معنی بیابان گرفته شده است و از آن جا که بیابان وسیع و گسترده است، بدین جهت عرب به هر کاری که زندگی انسان را وسیع کند و گسترش دهد «بَرٌّ» می‌گوید.^۱ «بَرٌّ» یکی از صفات خداوند متعال است: «إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّّحِيمُ».^۲

به هر حال حضرت علی عليه السلام سه کار را به عنوان در ورودی ابواب بر معرفی کرده است:

اول: سخاوت نفس

منظور از سخاوت نفس این است که این فضیلت اخلاقی به گونه‌ای در وجود انسان ریشه‌دار شود که قلبًاً از سخاوت خوشحال شود. چون گاهی انسان سخاوت را بر خویشتن تحمیل می‌کند، برای درک ثواب بخشش می‌کند، ولی با اکراه؛ اما گاهی به هنگام سخاوت قلبش شاد می‌گردد و وجودش آرام می‌شود، چنین سخاوتی در درون جان انسان نفوذ کرده و بسیار عالی است. ما نباید فراموش کنیم که خداوند حوايج بسیاری از بندگانش را به وسیله ما انجام می‌دهد و تصوّر نکنیم که هر چه داریم مخصوص خود ماست؛ بلکه گاه ما تنها واسطه هستیم. و خوشابه حال بندگانی که واسطه بین خداوند و نیازمندان هستند. خداوند

۱. تفسیر نمونه، ج ۲۲، ذیل آیه ۲۸ سوره طور.

۲. سوره طور، آیه ۲۸.

متعال این مطلب را به صورت زیبایی در آیه هفتم سوره حديد چنین بیان کرده است:

﴿آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ﴾؛ «به خدا ورسولش ایمان بیاورید و از آنچه شما را جانشین و نماینده (خود) در آن قرار داده انفاق کنید».

شرح مسئله انفاق در زندگی ائمه اطهار علیهم السلام کتاب جداگانه‌ای می‌طلبد، برخی از ائمه علیهم السلام در طول عمر با برکتشان چندین بار تمام اموال خود را با فقرا تقسیم کردند^۱ و داستان سوره دهر نمونه بارز این ادعا است.^۲

دوم: خوش زبانی

سخن نرم و اخلاق خوش سرمایه‌ای است که تمام نمی‌شود. سرمایه مالی انسان محدود و توقع و نیاز نیازمندان نامحدود است، و روشن است که محدود پاسخ‌گوی نامحدود نیست. اما خداوند حکیم سرمایه نامحدودی به نام زبان خوش به انسان داده تا در مقابل توقع نامحدود نیازمندان پاسخ‌گو باشد.^۳ باید با آنان با زبان

۱. مرحوم حاج شیخ عباس قمی در منتهی الامال، ج ۱، ص ۴۱۷، به نقل از امام صادق علیه السلام می‌گوید: «امام حسن عسکری سه مرتبه تمام دارایی خویش را با فقرا تقسیم کرد، نصف آن را برای خود برداشت و نصف دیگر را به فقرا داد!».

۲. مشروح این داستان را به نقل از منابع اهل سنت در کتاب «آیات ولایت در قرآن» آورده‌ایم.

۳. پیامبر اکرم(ص) در روایت زیبایی، که در مرآت العقول، ج ۸، ص ۱۷۶ آمده، فرمودند:

خوش و به دور از خشونت و تندی برخورد کرد. اگر نمی‌توان از نظر مادّی کمک کرد باید به نرمی و ملاطفت جواب آن‌ها را گفت. کاری که ادب می‌کند ده‌ها استدلال نمی‌کند. طیب کلام، مخصوصاً در زمان ما، که ما را متّهم به خشونت می‌کنند، جاذبّه عجیبی دارد.

سوم: تحمل ناملایمات

دنیا محل مشکلات و سختی‌ها و ناملایمات است؛ مصیبت، خشکسالی، قحطی، زلزله، سیل، بیماری‌های مختلف و مانند آن، همگی ناملایمات این دنیاست. بچه‌های همسایه ایجاد مزاحمت می‌کنند، در نانوایی نوبت را مراجعت نمی‌کنند، به هنگام رانندگی برخوردهایی به وجود می‌آید و ناملایمات دیگری که همه روزه با آن روی رو هستیم، باید همه این‌ها را تحمل کرد و با زبان خوش تذکّر داد، تا بتوان به دروازه‌های نیکوکاری رسید.^۱

* * *

→ «ای فرزندان عبدالملک! شما با اموال و دارایی‌تان نمی‌توانید مردم را از خود راضی کنید، اما می‌توانید با خوشرویی و اخلاق نیکو به این هدف مهم دست یابید». ۱. صد و ده سرمشق از سخنان حضرت علی علیه السلام، ص ۱۳۳-۱۳۵، ح ۴۸.

اظهار محبت

حضرت رسول ﷺ فرمود:

«الْتَّوَدُّدُ إِلَى النَّاسِ نِصْفُ الْعُقْلِ؛ اظهار محبت به دیگران نیمی از عقل است».^۱

«محبت» با «تودد» که موضوع بحث در روایت مذکور است، تفاوت دارد؛ زیرا محبت دارای مفهوم عامی است که شامل هر دو شکل محبت قلبی و اظهار محبت می‌شود؛ ولی تودد در جایی است که علاوه بر محبت قلبی، آن را اظهار و ابراز کند.

نقش محبت در جامعه اسلامی

افراد جامعه اسلامی بسان آجرهای یک بنای عظیم هستند. اگر آجرها را بدون چسب و ملاط روی هم بچینند، طوفان یا زلزله ضعیفی همه بنا را ویران می‌کند؛ لذا وجود ملاط یا چسب بین

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۲۹، ح ۵

آجرها لازم و ضروری است و در این صورت، ساختمان از استحکام بیشتری برخوردار خواهد شد. استحکام سد اسکندر که به صورت ضرب المثل درآمده،^۱ به خاطر آن بوده که ملاط آن فلز مذاب بوده است.

جامعه اسلامی باید دارای محبت و موبدت باشد، محبتی که آن‌ها را همچون یک ساختمان، مجموعه‌ای واحد و یکدست سازد. به قول سعدی:

بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش ز یک گوهرند^۲

عقل به چه معناست؟

سوال: آیا منظور از عقل در اینجا «عقل معاد» است، یا «عقل معاش»؟

جواب: ظاهراً به هر دو معناست؛ چرا که اگر موبدت داشته باشد، در قیامت هم به شفاعت بر می‌خizد. حضرت علی علیه السلام فرمودند: چنان در میان مردم زندگی کن که در حال حیات و زندگی به سراغت بیایند و پس از مر برایت اشک بریزند.^۳ آری نیمی از عقل در تودّد و محبت و نیم دیگر آن، امور دیگر است.

۱. شرح بیشتر از لغت نامه دهخدا، ج ۶، ص ۲۳۵۶ واژه اسکندر مطالعه فرمایید.

۲. کلیات سعدی، ص ۸۸.

۳. نهج البلاغه، کلمات قصار، شماره ۱۰، ج ۳، ص ۲۲۶.

روش محبت کردن

در روایتی از حضرت صادق علیه السلام در مورد روش محبت کردن چنین آمده است: «إِذَا أَحْبَبْتَ أَحَدًا مِنْ إِخْوَانِكَ فَأَعْلِمْهُ ذَلِكَ فَإِنَّ إِبْرَاهِيمَ عَلِيَّاً قَالَ: «رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُخْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلِكِنْ لَّيَطْمَئِنُّ قَلْبِي»^۱؛ هنگامی که شخصی را دوست داری، محبت را به وی ابراز کن؛ به خاطر اینکه حضرت ابراهیم گفت: پروردگار! به من بنمایان که چگونه مردگان را زنده می‌کنی!» فرمود: «مگر ایمان نیاورده‌ای؟!» گفت: «آری [ایمان آورده‌ام] ولی می‌خواهم قلبم آرامش یابد». ^۲

معنای روایت این است که محبت درجاتی دارد؛ همان‌گونه که اعتقادات دارای درجاتی است. هرچند دوست می‌داند که او را دوست داری؛ دوستی ات را به وی اعلان کن، تا قوی‌تر شود. از جمله اسباب محبت، عیادت بیماران، تسلی دادن مصیبت زدگان، شرکت در غم و شادی مردم، یاری رساندن به مردم در مشکلات، مشورت دادن به آن‌ها، و اموری از این قبیل است.^۳

تبليغ چهره به چهره

اخیراً مبلغان مسیحی و برخی از روحانیون اهل سنت، برای

۱. سوره بقره، آیه ۲۶۰.

۲. کافی، ج ۲، ص ۶۴۴، ح ۱.

۳. آداب معاشرت در اسلام، ص ۶۴ و ۶۳، ح ۱۲.

تبليغ از روش تبليغ خانه به خانه و چهره به چهره استفاده می‌کنند؛ يعني به جای اين‌كه در مجالس عمومي به سخنراني و تبليغ پردازنده، به صورت خصوصي با تک تک افراد چهره به چهره بحث می‌کنند. تجربه نشان داده است که نتيجه اين‌گونه تبليغ‌ها بهتر، و اثر آن بيشتر است.

بتأذگى در ميان مبلغان مكتب اهل بيت علیهم السلام^۱ نيز اين روش مورد استفاده قرار گرفته، و برخى از مبلغان علاوه بر روش سنتى، به اين نوع تبليغ نيز روی آورده‌اند. اين کار، نوعی «تودّد الى الناس» به شمار مى‌رود که نصف عقل شمرده شده است. اين روش، مخصوصاً در مورد جوانان که دوست دارند به آن‌ها بها داده شود، تأثيرگذارتر است. البته آنچه گفته شد يك مصدقاق «تودّد» است و تودّد به آنچه گفته شد، منحصر نیست.^۱

* * *

۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۲۴۳ و ۲۴۴، ح ۱.

شوخی در حد اعتدال

یونس شیبانی می‌گوید: امام صادق علیه السلام از من پرسید:
 «کَيْفَ مُدَاعِبَةٌ بَعْضُكُمْ بَعْضًا؟ قُلْتُ: قَلِيلٌ قَالَ: فَلَا تَفْعَلُوا فَإِنَّ الْمُدَاعِبَةَ
 مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ وَ إِنَّكَ لَتَدْخِلُ بِهَا السُّرُورَ عَلَى أَخِيكَ وَ لَئَذْ كَانَ رَسُولُ
 اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُدَاعِبُ الرَّجُلَ يُرِيدُ أَنْ يَسْرُهُ؛ آيا با همدیگر شوخی و مزاح
 می‌کنید؟ عرض کردم: کم. [مجالس ما خشک است] فرمود: این
 کار را ترک کنید؛ زیرا شوخی نشانه اخلاق خوش و نیکوست
 و شما به وسیله مزاح قلب برادر مؤمن خود را شاد می‌کنید و سیره
 رسول خدا علیه السلام این بود که با دیگری شوخی می‌کرد، تا به این
 وسیله او را شاد کند». ^۱

شوخی مجاز است یا غیر مجاز

یکی از آداب معاشرت، شوخی‌هایی است که در جلسات

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۸۰، ح ۴.

مختلف صورت می‌گیرد، که در ظاهر مسائلهای ساده، اماً حقیقتاً مهم و روایات فراوانی^۱ در مورد آن وارد شده است.

روایات مذکور یکسان نیستند. گروهی از روایت-مانند روایت بالا- آن را مجاز دانسته و نسبت به آن تشویق می‌کند، و گروهی دیگر- مانند روایت زیر- از آن نهی می‌کند:

حضرت علی علیہ السلام فرمود: «إِيَّاكَ وَ الْمِزَاحَ فَإِنَّهُ يَجُرُّ السَّخِيمَةَ وَ يُوَرِّثُ الضَّغْيَةَ وَ هُوَ السَّبُّ الْأَصْغَرُ؛ از شوخی بپرهیزید که باعث عصبانیت طرف مقابل می‌شود، و از خود کینه به جای می‌گذارد، و فحش کوچک‌تر محسوب می‌شود». ^۲

سؤال: چگونه می‌توان بین این دو گروه روایت به ظاهر متناقض جمع کرد و تناقض ظاهري آن را برطرف کرد؟

جواب: به دو طریق می‌توان بین آن‌ها جمع کرد:

۱. منظور از گروه اول، یعنی روایاتی که شوخی کردن را مجاز دانسته و نسبت به آن تشویق می‌کند، مزاح‌ها و شوخی‌هایی است که ایجاد سرور می‌کند و با کار خلاف شرع و معصیتی همراه نیست، ولذا مجاز است.

و گروه دوم، ناظر بر به شوخی‌های نیش‌دار است که گوینده به وسیله آن قصد انتقام از طرف مقابل را دارد و لذا باعث عصبانیت او می‌شود و ثمره‌اش کینه است.

۱. بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۵۸، باب ۱۰۶.

۲. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۸۳، ح ۹.

آری گاه تصفیه حساب‌های شخصی در قالب شوحی صورت می‌گیرد. در تاریخ ملاحظه می‌کنیم که دلکوهایی در دربار شاهان بودند و اطرافیان شاه هر زمان نمی‌توانستند مقاصد خود را به طور جدّی با شاه مطرح کنند، به وسیله دلک و با استفاده از زبان مزاح و شوحی بیان می‌کردند.

۲. روایات مذکور در مجموع دلالت دارد که در شوحی - همانند دیگر مسایل - افراط و تفریط ممنوع است. نه مجالس خشک و بی‌روح مورد تأیید اسلام است و نه زیاده روی در مزاح و شوحی. بنابراین، این‌که بعضی تصوّر می‌کنند مؤمن باید اخمو و خشک باشد، صحیح نیست. همان‌گونه که زیاده روی در مزاح باعث می‌شود شخصیّت انسان سبک و آبروی وی در معرض خطر قرار گیرد.

رعایت اعتدال، سفارش اسلام در هر چیز

علمای اخلاق، صفات «فضیلت» را حدّ وسط دو رذیله در جانب افراط و تفریط می‌دانند. هرچند این مطلب کلیّت ندارد؛ اما غالباً چنین است؛ مثلاً محبت به دنیا اگر سر از افراط درآورد، به دنیاپرستی تبدیل می‌شود و شخص دنیاطلب، برای رسیدن به آن، به هر کاری دست می‌زند و اگر جانب تفریط را طی کند و بیش از حدّ، به دنیا بی‌اعتنای شود، دست از کار و فعالیّت برداشته، محتاج دیگران می‌شود و به آبرویش هم خدشه وارد می‌گردد. هم افراط و هم تفریط غلط و حدّ اعتدال آن مطلوب است.

این مشکل در نظام اقتصادی دنیا نیز وجود دارد؛ مثلاً کمونیست‌ها، که در حال زوالند، با لغو مالکیت شخصی، انگیزه فعالیّت‌های اقتصادی را از بین بردن. بدین جهت روسيه در دوران کمونیست و سوسیالیزم عقب افتاد و از سوی دیگر، نظام سرمایه داری جانب افراط را پیمود و با حاکم کردن مالکیت شخصی بر همه چیز، کار را به جایی رساند که بشر برای کسب درآمد بیش تر به بزر ترین جنایات؛ نظیر تجارت انسان، مواد مخدر، سلاح‌های مرگبار و کشتار جمعی آلوده شد. اسلام هر دو را مایه بدبختی می‌داند و به اعتدال توصیه می‌کند.^۱

* * *

۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۱۷-۱۲۰، ح ۲.

ادخال سرور در قلب مؤمن

امام باقر علیه السلام فرمود:

«تَبَسِّمُ الْمُؤْمِنِ فِي وَجْهِ أَخِيهِ حَسَنَةٌ، وَ صَرْفُهُ الْقَدَى عَنْهُ حَسَنَةٌ، وَ مَا عَبَدَ اللَّهُ بِيُشْلِلُ إِذْخَالِ السُّرُورِ عَلَى الْمُؤْمِنِ؛ لِبَخْنَدِ زَدَنْ در برابر مؤمن حسن است، و برطرف کردن موافع مزاحم از مسیر راه مؤمن نیز حسن است و خداوند به هیچ چیز مانند شاد کردن دل مؤمنان عبادت نشده است». ^۱

محبت یا خشونت؟

برخلاف آنچه دشمنان تبلیغ می‌کنند و سعی دارند اسلام را آیین خشونت معرفی کنند، اسلام آیین محبت و برخورد نرم و مؤدبانه است. سه جمله از روایت مذکور به همین مطلب اشاره دارد:

- در جمله اول، تبسم و لبخند مؤمن را در برابر برادران مؤمنش

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۸۴، ح ۲.

دارای حسن و ثواب می‌داند و بدین وسیله مسلمانان را به برخوردي خوب توأم با تبسم و شادی، تشویق و دعوت می‌کند.

۲. در جمله دوم، برطرف کردن «قذی» از مؤمن دیگر را حسن می‌شمارد. «قذی» در لغت، معنای وسیعی دارد و فقط به معنای خاشاکی که در چشم می‌رود، نیست؛ بلکه عرب هرچیز ریز مزاحمی را که در ظرف آب یا لباس یا در چشم یا غیر آن باشد، «قذی» می‌گوید، که اگر آن را برطرف کنی، ثواب آن را در نامه اعمالت می‌نویسند.

۳. در جمله سوم، شاد کردن دل مؤمن را در ردیف عبادات، بلکه از افضل عبادات می‌شمرد، تا آن‌جا که می‌گوید خداوند به هیچ عبادتی همچون شاد کردن قلب مؤمن عبادت نشده است. راستی دل به دست آوردن چقدر مهم است ولذا شاعر می‌گوید:
تا توانی دلی به دست آور دل شکستن هنر نمی‌باشد^۱

افسردگی، مشکل عصر ما

یکی از مشکلات مردم که آن‌ها را از کار و زندگی باز می‌دارد، غم و اندوه و افسردگی است. امروزه متأسفانه هر کس به نوعی گرفتار آن است و این مشکل دارای علل و عوامل مختلفی است؛ نظیر مشکلات اقتصادی، خانوادگی، بیماری، ورشکستگی، عقب

^۱. امثال و حکم، ج ۱، ص ۵۳۰.

افتادگی تحصیلی، در درس‌های ازدواج و مانند آن و اگر در رفع آن‌ها تلاش نشود باعث بروز بیماری افسردگی می‌شود.

بدون شک از ابزار مقابله با آن، می‌توان به ایمان به خدا و توکل بر پروردگار نام برد. مؤمن به خدا در مواجهه با مشکلات، می‌گوبد: ای خدایی که حل مشکل ترین مشکلات برای تو سهل و آسان است، مشکل مرا حل کن. متوكّل بر چنین پروردگاری، هرگز مأیوس و ناامید نمی‌شود چون معتقد است در هر قدمی فرجی است. انسان‌های مؤمن متوكّل نه تنها خود در برابر مشکلات تسليم نمی‌شوند، بلکه برای حل اندوه و غم دیگران نیز سعی و تلاش می‌کنند.

ادخال سرور عملی

یکی از اصحاب امام کاظم علیه السلام خدمت حضرت عرض کرد: از شیعیان شما و ساکن ری هستم. فرماندار ری از شیعیان شماست که تقیه می‌کند. مالیات سنگین ظالمانه‌ای برای من تعیین شده که اگر شما نامه‌ای برای ایشان بنویسی، مشکل من حل خواهد شد. حضرت نامه‌ای به این مضمون برای او نوشت:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ تَعْلَمُ عَرْشِهِ ظِلًاّ لَا يَسْكُنُهُ إِلَّا مَنْ أَشَدَّهُ إِلَى أَخِيهِ مَعْرُوفًاً أَوْ نَفْسَ عَنْهُ كُرْبَةً أَوْ أَدْخَلَ عَلَيَ قَبْيَهِ سُرُورًا وَ هَذَا أَخْوَكَ وَ السَّلَامُ؛ بِهِ نَامَ خَداوَنْدَ بِخَشِنَدَهُ مَهْرَبَانَ. آگاه باش که خداوَنْدَ در زیر عرشِش سایبانی دارد که در آن جا سکنا نمی‌گزیند،

مگر کسی که چیز مفیدی برای برادر مؤمنش فراهم کند؛ یا غم و غصّه‌ای را از دل او بردارد؛ یا قلبش را شاد کند و این شخص برادر دینی توست. والسلام».

آن شخص وقتی نامه حضرت را دید، آن را بوسید و بر دیده نهاد و مشکل آن فرد گرفتار را حل کرد.^۱ و این ادخال سرور عملی است.^۲

* * *

۱. بحار الانوار، ج ۴۸، ص ۱۷۴، ح ۱۶.

۲. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۲۰-۱۲۲، ح ۳.

روی گشاده؛ سرمایه تمام نشدنی

پیامبر گرامی اسلام ﷺ خطاب به فرزندان عبدالمطلب فرمود: «إِنَّكُمْ لَنْ تَسْعُوا النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ فَالْقُوَّهُمْ بِطَلاقَةِ الْوَجْهِ وَ حُسْنِ الْبَشْرِ؛ شما نمی‌توانید همه مردم را با اموالتان راضی کنید؛ بنابراین، با آن‌ها با روی گشاده و چهره‌ای باز و خندان ملاقات و از این طریق رضایتشان را جلب نمایید».^۱

چگونه توقعات نامحدود را پاسخ دهیم؟

در این روایت ارزشمند که با الفاظ مختلف در جلدی‌های گوناگون بحار الانوار ذکر شده است^۲ آن حضرت به نکته مهمی اشاره دارد و آن این‌که سرمایه‌های مادی مردم محدود و توقعات آنان نامحدود است؛ لذا پیامبر اکرم ﷺ سرمایه نامحدودی را معرفی می‌کند که می‌توان با آن توقعات نامحدود مردم را پاسخ داد

۱. بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۱۶۹، ح ۳۶.

۲. همان، ص ۱۵۹؛ ج ۷۷، ص ۱۶۶ و ص ۳۸۴.

و آن عبارت است از برخورد خوب و اخلاق خوش و چهره‌گشاده توأم با محبت و مهربانی. حقیقتاً حسن خلق سرمایه انسان‌ها در موفقیت‌های آن‌هاست.

کسانی در سیاست و تجارت موفقند که با دیگران برخورد خوبی داشته باشند. استاد و معلمی در تعلیم و تربیت توفیق خواهد داشت که با دانش آموختگان خود رابطه‌ای محبت‌آمیز برقرار کند. روحانی‌ای را می‌توان موفق دانست که با چهره‌گشاده و زبان خوب و منطق شیرین با مردم سخن بگوید.

به راستی با توجه به این‌که پیامبر اکرم ﷺ با استفاده از همین سرمایه، دل‌ها را تسخیر کرد؛ چرا بعضی از مسلمان‌ها اخمو و خشن و بدزبان هستند؟! آیا این کردار و گفتار برخلاف دستور پیامبر اسلام ﷺ نیست؟

راز موفقیت عالم روستایی!

یکی از سیاستمداران قدیم که در قم سخنرانی می‌کرد، گفت: سفری به یکی از روستاهای همدان داشتم، دیدم عالم و روحانی آن روستا محبوبیت عجیبی در میان مردم دارد، با این‌که از نظر علمی رتبه بالایی ندارد. تعجب کردم و چندی رفたارش را زیر نظر گرفتم. متوجه شدم راز محبوبیت و موفقیت آن عالم، اخلاق خوب و برخورد زیبای او با مردم است.

هنگامی که یکی از روستاییان برای مسأله‌ای نزد او می‌رفت با

رویی گشاده و چهره‌ای باز از روی استقبال و با او به گرمی احوال پرسی می‌کرد و حال خانواده و فرزندان و بستگان او را می‌پرسید؛ حتی اگر یکی از حیوانات آن شخص کسالت داشت، حال حیوان مریضش را نیز می‌پرسید! بدون شک علت آن محبوبیت، این رفتار بوده است.

معمولًاً بر عکس عمل می‌کنیم!

ما هم می‌توانیم با چنین برخوردهای زیبایی در دل مردم جایی باز کنیم؛ اما معمولًاً بر عکس عمل می‌کنیم. به عنوان مثال گاه تصادف کوچکی رخ می‌دهد؛ اما بر اثر بداخلاقی به جنایت بزرگی تبدیل می‌شود؛ چون طرفین پس از این واقعه به پرخاشگری شروع کرده، با هم گلاویز می‌شوند و در ادامه، دوستان و بستگان هر یک از آنها به کمک او آمده و در نهایت به قتل یکی از طرفین منجر می‌شود؛ در حالی که می‌توان با گذشت، یا موکول کردن امر به قضاوت پلیس و پرهیز از هرگونه درگیری، از چنین حوادثی پیشگیری کرد.

تشکیل بسیاری از پرونده‌های طلاق موجود در دادگستری‌ها از برخوردهای بد آغاز شده است؛ مثل این که زن به شوهرش اعتراض می‌کند که چرا در رویارویی با اقوام من در فلان میهمانی با آن‌ها گرم نگرفتی؟ شوهر هم به جای عذرخواهی و جبران مشکل، به انکار این مطلب پرداخته، یا به توهین به اقوام زن اقدام می‌کند

و این گفت و گوها ادامه پیدا کرده، در نهایت به طلاق ختم می‌شود و در نتیجه خانواده‌ای از هم می‌پاشد؛ آبروی دو فامیل زیر سؤال می‌رود؛ بچه‌های آن زن و شوهر بی‌سرپرست می‌شوند و مشکلات متعدد دیگری به وجود می‌آید.

در چنین مواردی اگر زن خشمگین است، مرد باید کوتاه بیاید و خویشتن داری کند و اگر مرد خشمگین است، زن باید گذشت کند و صبر را پیشه خود سازد، تا مشکل همان‌جا خاتمه پیدا کند.

پذیرش اسلام ثمرة اخلاق خوش

در تاریخ اسلام نمونه‌هایی فراوان وجود دارد که شخص غیر مسلمانی بر اثر برخورد شایسته مسلمانان ایمان آورده و مسلمان شده است. پیامبر اکرم ﷺ همسایه غیر مسلمانی در مکه داشت که گاه از روی پشت بام بر سر و روی آن حضرت خاکروبه می‌ریخت. چند روزی از همسایه خبری نشد. پیامبر ﷺ جویای حالش شد؛ گفتند: آن مرد بیمار شده و در منزل استراحت می‌کند. پیامبر ﷺ فرمود: به ملاقاتش می‌رویم.

حضرت به خانه‌اش رفت و در کنار بسترش نشست. مرد مشرک بسیار شرمنده شد. پیامبر ﷺ از احوالش پرسید، به گونه‌ای که گویا آن مرد هیچ توهینی به آن حضرت نکرده است! مرد بیمار بسیار تعجب کرد. پرسید: آیا این اخلاق خوب و برخورد زیبا، جزء دستورات دینی شماست یا از ویژگی‌های اخلاقی شخصی

خودت می‌باشد؟ پیامبر فرمود: جزء برنامه‌های دینی ما این نکته است که در مقابل بدی‌ها خوبی کنیم.^۱ آن شخص شهادتین را بر زبان جاری کرد و مسلمان شد.^۲ شاید تعداد زیادی از مسلمانان امروز از نسل همان شخص و حاصل برخورد خوش پیامبر اکرم ﷺ با او باشند.

چه نیکوست که برخورد خوب را رسم و عادت خود کرده
و اسلام را با حُسن خلق به دنیا معرفی کنیم.^۳

* * *

۱. آیاتی از قرآن مجید، از جمله آیات ۲۲ سوره رعد، و ۵۴ سوره قصص دلالت بر این مطلب دارد.

۲. این داستان به اختصار و با کمی تفاوت در کتاب ابليس لعین، ص ۲۰۳ و ۲۰۴ آمده است.

۳. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۵۱-۱۵۴، ح ۱.

دعوت به نیکی‌ها با اعمال نیک

امام صادق علیه السلام فرمود:

«كُونُوا دُعَاءً لِلنَّاسِ بِالْخَيْرِ بِغَيْرِ الْسِتْكِ لِيَرَوْا مِنْكُمُ الاجْتِهَادَ وَالصَّدَقَ وَالْوَرَعَ؛ مردم را با اعمالتان به نیکی‌ها دعوت کنید، تا صداقت و ورع و اجتهاد و تلاش را از شما ببینند». ^۱

سؤال: «ناس» که در روایت آمده، به معنای چه کسی است؟ آیا غیر شیعیان و حتی غیر مسلمانان را نیز شامل می‌شود؟
جواب: مانعی ندارد که این واژه شامل هر دو گروه مذکور شود؛
 یعنی شیعیان، کسانی را که پیرو مکتب اهل بیت نیستند، به سوی مکتب اهل البيت، و غیر مسلمانان را به سوی اسلام دعوت نمایند و بدین گونه در عمل، اجتهاد و صدق و ورع را به دیگران نشان دهند. به شرح مختصری در مورد این سه واژه توجه فرمایید:

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۸، ح ۱.

۱. اجتهاد

«اجتهاد» به معنی جهد و جهاد و کوشش، هرگونه تلاشی را شامل می‌شود. جهاد علمی، جهاد فرهنگی، جهاد اقتصادی، و حتی جهاد با نفس را در بر می‌گیرد. اگر دیگران شما را در مبارزه و جهاد با نفس یا در کمک و دستگیری از نیازمندان، و مسائل علمی و اقتصادی جدی ببینند، از شما پیروی خواهند کرد. اگر نسبت به کمک مالی به دیگران قادر نیستیم؛ ولی می‌توانیم از کسانی که وضع مالی مناسبی دارند، برای آن‌ها کمک بگیریم، باید در این راه تلاش و کوشش کنیم، و یا از اعتبار و نفوذ خود در راه رفع عداوت‌ها و کینه‌ها و ایجاد آشتی و صمیمیّت استفاده نماییم. خلاصه این‌که انواع کوشش‌ها و تلاش‌ها، در این کلمه جمع است.

۲. صدق

صدق و راستی بهترین تبلیغ برای هر کاری، از جمله معروفی اسلام است. کاسبی که صداقت را معیار اصلی کار خود قرار دهد، و حتی در مواردی که راست گفتن برایش ضرر مالی دارد، دروغ نمی‌گوید، این کار یعنی صداقت و راستگویی بهترین معرف شغل اوست و به این طریق بهترین تبلیغ را پیشه کرده است. موارد فراوانی در تاریخ وجود دارد که نشان می‌دهد مردم بر اثر صداقت و راستی مسلمانان، جذب اسلام شده‌اند.

۳. ورع

«ورع» پرهیز کامل از گناه است. پرهیز از گناه تقوای نام دارد؛ اما پرهیز کامل از گناه ورع عنوان می‌گیرد. انسان دارای ورع، کارهای شبه‌ناک هم انجام نمی‌دهد.

نتیجه این‌که شیعیان باید در عمل و با اجتهاد و صداقت و ورع مبلغان دین باشند.

تفاوت تبلیغ زبانی و عملی

چرا امام علی‌الله‌آله‌الراحمه‌الرازی تأکید می‌کند که مردم را با عمل به نیکی‌ها دعوت کنید؟ مگر عمل با زبان چه تفاوت‌هایی دارد؟

چند تفاوت بین این دو وجود دارد:

۱. سخن دلیل بر همراهی دل نیست؛ ولی عمل نشان دهنده هماهنگی زبان با دل است و آنچه از دل برخیزد، بر دل می‌نشیند.
۲. سخن در برخی موارد باعث لجاجت مخاطب می‌شود؛ اما عمل چنین نیست؛ زیرا سخن گفتن نوعی نصیحت کردن است که معمولاً با واکنش افراد همراه است.
۳. سخن چه بسا جزئیات را بیان نمی‌کند؛ ولی عمل جزئیات را نیز بیان می‌کند.

میوه‌های درخت عمل

تاریخ نشان می‌دهد در بسیاری از مناطقی که مردم اسلام

آورده‌اند؛ حتی پای یک سرباز به آن‌جا نرسیده، بلکه بر اثر عمل شایسته جمعی از مسلمانان مهاجر، مردم بومی آن مناطق جذب اسلام شده‌اند.^۱ اندونزی، فیلیپین، مالزی، بنگلادش بر اثر رعایت آداب تجارت تجّار مسلمان جذب اسلام شده‌اند. آیه شریفه «يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا»^۲ ثمره برخورد عملی پیامبر ﷺ پس از فتح مکه بود، که از عمل به شعار انتقام جلوگیری کرد و بر عکس شعار صلح و دوستی سرداد.^۳

* * *

۱. حاضر العالم الاسلامی، ج ۱، ص ۳۳۹.

۲. سوره نصر، آیه ۲.

۳. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۶۸-۱۷۰، ح ۸.

بهترین فضایل اخلاقی

امام صادق علیه السلام فرمودند:

«قالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي حُطْبَةٍ: أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ حَلَائِقِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؟ الْعَفْوُ عَمَّنْ ظَلَمَكَ وَتَصِّلَّ مَنْ قَطَعَكَ وَالْإِحْسَانُ إِلَى مَنْ أَسَأَ إِلَيْكَ وَإِعْطَاءُ مَنْ حَرَمَكَ؛ پیامبر اسلام علیه السلام در ضمن خطبه ای فرمودند: آیا در مورد بهترین فضایل اخلاقی در دنیا و آخرت به شما خبر دهم؟ بخشش نسبت به کسی که به تو ظلم کرده؛ صلة رحم با خویشاوندی که قطع رابطه کرده؛ احسان به کسی که به تو بدی نموده و کمک به شخصی که کمکش را از تو دریغ کرده است». ۲

«خلائق» جمع «خلیقه» در اینجا به معنی اخلاق است. پیامبر اسلام علیه السلام طبق روایت مذکور، چهار چیز را بهترین شاخصه های اخلاقی دنیا و آخرت شمرده است؛ یعنی این چهار امر، سودمندترین امور در دنیا و آخرت محسوب می شود.

۱. در روایت مشابهی در بحار الانوار، ج ۶۹، ص ۳۶۸، ح ۶، به جای «تصل»، «صلة» آمده، که مناسب‌تر است.

۲. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۱۳، ح ۱.

مقابله به مثل، یا مقابله به ضد؟

اسلام در چهار مورد بالا، مقابله به مثل را جایز نمی‌داند، بلکه به مقابله به ضد سفارش می‌کند. اساساً انسان‌ها در برابر حوادث چهارگانه مذکور، ممکن است به یکی از دو روش زیر واکنش نشان دهند:

الف) انسان‌های ضعیف النفس و ضعیف الایمان در این موارد به فکر انتقام می‌افتنند؛ مثلاً اگر کسی به آن‌ها فحاشی کند، آن‌ها به او فحش شدیدتری می‌دهند. اگر شخصی به آن‌ها سیلی بزنند، با ضربه شدیدتری به طرف مقابل سیلی می‌زنند و از آن‌جا که انتقام جویی حالت تصاعدی دارد؛ سبب می‌شود که طرف مقابل هم به فکر انتقام شدیدتر و سخت‌تری بیفتند و از این رهگذر، درگیری واخلاف و نزاع شدّت بیش‌تری پیدا می‌کند، تا آن‌جا که گاه به قتل منجر می‌شود.

ب) انسان‌های با ایمان و متّقی به انتقام نمی‌اندیشند، بلکه به خاطر جلب رضای خدا به عفو و بخشش و احسان و صلة رحم و کمک به دیگران فکر می‌کنند. البته روشن است که توصیه‌های این روایت و مانند آن، در مورد دوستانی است که به چنین اشتباهات و خطاهایی دچار هستند، نه در مورد دشمنان.

داستانی از امام مجتبی علیه السلام

روزی مردی شامی امام حسن علیه السلام را که بر مرکبی سوار بود،

مشاهده کرد. با توجه به تبلیغات سوئی که بنی امیه در شام علیه آن حضرت کرده بودند؛ به محض دیدن آن حضرت، ناسزا گفتن و توهین به امام مجتبی علیه السلام را شروع کرد. هنگامی که سخنان زشت مرد شامی به پایان رسید، امام به او سلام کرد و لبخندی زد و سپس فرمود: ای پیرمرد! فکر می‌کنم در این شهر غریب هستی و شاید شباهای برای تو به وجود آمده است که این سخنان را گفتی. به هر حال هر کمکی که از ما بخواهی از تو دریغ نمی‌کنیم و اگر به منزل ما بیایی، از تو پذیرایی خواهیم کرد!

آن مرد وقتی که این برخورد کریمانه امام علیه السلام را دید و آن سخنان مهربانانه را شنید، شروع کرد به گریه و گفت: شهادت می‌دهم که تو خلیفه خداوند بر روی زمین هستی و خداوند می‌داند که رسالتش را در چه خاندانی قرار دهد.

سپس گفت:

«كُنْتَ أَنْتَ وَ أَبُوكَ أَبْعَضَ خَلْقِ اللَّهِ إِلَيَّ وَ الْآنَ أَنْتَ أَحَبُّ خَلْقِ اللَّهِ إِلَيَّ؛ شما و پدرت مبغوض ترین خلق خدا در نزد من بودید؛ ولی اکنون تو محبوب ترین خلق خدا در نزد من هستی!».^۱
 بنابراین، سعی کنیم همچون امام مجتبی علیه السلام مقابله به مثل نکنیم و با حُسن خلق دیگران را به خود جذب نماییم.^۲

* * *

۱. بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۳۴۴، ح ۱۶.

۲. آداب معاشرت در اسلام، ص ۲۰۱-۲۰۳، ح ۲.

خداوند، مهربانان را دوست دارد

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمود:

«إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ رَحِيمٌ يُحِبُّ كُلَّ رَحِيمٍ؛ خَدَاوَنْدٌ عَزِيزٌ وَ جَلِيلٌ رَحِيمٌ أَسْتَ وَ هُرْ مَهْرِبَانِي رَا دَوْسْتَ دَارَد». ^۱

اقسام صفات خداوند

برای روشن شدن معنی روایت مذکور باید به صفات خداوند نگاهی بیندازیم. صفات خداوند سه گونه است: «صفات جمال» و «جلال» و « فعل».

صفات جمال و جلال

صفات جمال «صفات ثبوتیه»؛ و صفات جلال «صفات سلبیه» است و این صفات، صفات ذات خداست؛ یعنی خداوند منهای هر

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۲۴، ح ۶

چیز دیگر این صفات را دارد. علم، ازلی وابدی بودن، از صفات جمالیه ذاتیه خداست؛ یعنی چه مخلوقی وجود داشته باشد و چه نباشد، خداوند عالم است؛ حداقل به وجود خودش علم دارد. ازلی وابدی بودن خداوند هم به وجود مخلوقات دیگر وابسته نیست. مرکب نبودن، جسم نبودن، مرئی نبودن، زمان و مکان نداشتن، از جمله صفات جلالیه ذاتیه است.

صفات فعل

اما صفات فعل، صفاتی است که به فعلی از افعال خارجیه اضافه می شود؛ مثلاً صفت رازقیت خداوند زمانی تحقق می یابد که مخلوقی وجود داشته باشد. صفاتی همچون «هادی»، «جواد»، «کریم»، «رب العالمین» و مانند آن از این قبیل است.

صفات ذات، عین ذات است و همچون ذات ازلی وابدی است؛ اما صفات فعل، خارج از ذات و به یک معنی حادث است و در حقیقت اضافه‌ای است بین ذات خداوند و موجودات، که وقتی این اضافات و نسبت‌ها صورت می‌گیرد، آن عناوین از آن انتزاع می‌گردد. مثلاً وقتی دیده می‌شود که خداوند به بندۀ‌ای روزی می‌دهد، او را «رازق» می‌نامیم. ضمناً نزدیک به تمامی هزار و یک نامی که از خداوند در دعای جوشن کبیر آمده، جزء صفات فعل است، شاید تنها حدود ۲۰ مورد آن از صفات ذات باشد.

در سوره حمد صفاتی چون رحمن، رحیم (هر کدام دو بار) رب العالمین، مالک یوم الدین، معبدیت، مستعان بودن، هدایت، عدم غضب همه صفات فعلند. خلاصه این‌که اکثر صفات و نام‌های خداوند صفات فعل هستند.

وظیفه ما چیست؟

طبق روایت نبوی «تَخْلُقُوا بِأَخْلَاقِ اللَّهِ؛ به اخلاق خدایی و صفات الهی متخلق و متصرف شوید»^۱، باید به اخلاق الهی متخلق شویم؛ یعنی با شعاع پرتوی از صفات پروردگار خود را بیاراییم. اگر او را به صفت علم و دانایی وصف می‌کنیم، بکوشیم خود نیز عالم باشیم. اگر او را قادر می‌نامیم، سعی کنیم از ضعف و ناتوانی به سوی قدرت و توانایی حرکت کنیم. اگر او را جواد و کریم می‌دانیم، پرتوی از کرم وجودش را در خود زنده بداریم.

سیر و سلوک

بعضی از مدعیان سیر و سلوک راه را اشتباه می‌روند. تصوّر می‌کنند سیر و سلوک آن است که از مردم جدا شده، و برای عبادت به کوه و بیابان رفته، و در خلوت و تنها‌یی اوراد و اذکار خاصی به زبان آورند! این راه، خطاست. راه ثواب تخلّق به اخلاق الله است.

۱. پیام قرآن، ج ۴، ص ۳۹۳.

اگر عمری عبادت کنیم، اما بویی از مهربانی و رحمائیت خداوند نبرده باشیم و بندگان بی‌گناه خداوند را همچون گوسفندان سر بریم، نه تنها به خدا نزدیک نمی‌شویم، بلکه روز به روز از او دورتر می‌شویم. کسی که پرتوی از صفات الهی را ندارد، هرچه عبادت کند از خدا دورتر می‌شود.

با توجه به آنچه مطرح شد، معنای حدیث روشن می‌شود: خداوند رحیم و مهربان است و کسانی را دوست دارد که پرتوی از مهربانی او در قلب و روحشان وجود داشته باشد و آن‌ها مظہر رحمائیت وی شده باشند و این چیزی است که دنیای امروز شدیداً به آن نیازمند است و اگر مردم دنیا بدانند اسلام چقدر به رحمت و عطوفت و مهربانی اهمیت می‌دهد، دسته‌دسته به اسلام می‌گرond.^۱

* * *

۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۳۹۶-۳۹۴، ح ۹.

خوشروی و محبت

حضرت علیؑ فرمودند:

«صَدْرُ الْعَاقِلِ صُنْدُوقٌ سِرِّهُ، وَ الْبَشَاشَةُ حِبَالَةُ الْمَوَدَّةِ، وَ الْإِحْتِمَالُ قَبْرُ
الْعُيُوبِ؛ سِينَةُ عَاقِلٍ كَنْجِينَةُ اسْرَارٍ اُوْسَتْ، وَ خُوشِرُوِيَّةُ وَ بشاشَتْ
دَامْ مَحْبَّتْ اَسْتَ، وَ تَحْمِلْ نَارَاحْتِيَّ هَاگُورْ عِيْبَهَاسْتَ». ^۱

امامؑ در جمله نخست می‌فرماید: «سینَةُ عَاقِلٍ كَنْجِينَةُ اسْرَارٍ
اوْسَتْ».

یعنی همانگونه که صاحبان ثروت اشیاء قیمتی را در
صندوق‌های محکم نگاهداری می‌کنند، انسان عاقل نیز باید
اسرارش را در دل خود پنهان دارد، چرا که اسرار او اگر به دست
دوست بیفتد گاه سبب ناراحتی اوست و اگر به دست دشمن بیفتد
ممکن است سبب آبروریزی او شود.

به علاوه بعضی از اسرار ممکن است با سرنوشت ملتی ارتباط

۱. نهج البلاغه، کلمات قصار، شماره ۶، ج ۳، ص ۲۲۴.

داشته باشد که اگر بی موقع فاش شود سبب خسارت عظیمی برای جامعه گردد. به همین دلیل در حالات پیغمبر اکرم ﷺ نقل شده است: هنگامی که تصمیم بر غزوه و پیکاری با دشمن می‌گرفت کاملاً آن را پنهان می‌داشت. به عنوان نمونه مسئله فتح مکه بود که رسول خدا ﷺ حد اکثر پنهان کاری را در آن به خرج داد^۱ که اگر این کار را نمی‌کرد و خبر به اهل مکه می‌رسید آنها بسیج می‌شدند و خون‌های زیادی در حرم امن خدا ریخته می‌شد؛ ولی پرده‌پوشی پیغمبر ﷺ بر این سرّ سبب شد که مکه بدون هیچ‌گونه مقاومت و خون‌ریزی تسخیر شود و فصل تازه‌ای در پیشرفت اسلام و بازگشت مخالفان به سوی حق گشوده گردد.

عامل جلب محبت

امام در دومین جمله فرمودند: «خوشرویی دام محبت است». بدون شک افراد خوشرو و خوش‌بخورده که با چهره‌گشاده و لب‌های پرتبسم با دیگران برخوردمی‌کنند، دوستان زیادی خواهند داشت و به عکس، افرادی که با قیافه در هم کشیده و عبوس و خشم‌آلد با دیگران رویه‌رو می‌شوند مردم از آنها متنفر می‌گردند. از آنجا که جلب محبت باعث اتحاد صفوی و وحدت کلمه می‌شود، در روایات اسلامی ثواب‌های زیادی برای خوشروی

۱. فروع ابدیت، ج ۲، ص ۳۱۹.

وبشاست نقل شده است؛ از جمله در حدیثی از امیر مؤمنان علی علیہ السلام در بحار الانوار می خوانیم که فرمود:

﴿إِذَا لَقِيْتُمْ إِخْوَانَكُمْ فَتَصَافَحُوْا وَأَظْهِرُوْا لَهُمُ الْبُشَاشَةَ وَالْبِشْرَ تَسْفَرُّوْا وَمَا عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَوْزَارِ قَدْ ذَهَبَ﴾؛ هنگامی که برادران دینی خود را ملاقات می کنید با هم مصافحه کنید و بشاست و مسرت را در برابر آنها اظهار کنید و در نتیجه هنگامی که از هم جدا می شوید گناهان شما بخشووده خواهد شد.^۱

تعبیر به «حبالة» (دام) اشاره به این است که حتی افرادی که از انسان گریزانند با اظهار محبت و خوشرویی به سوی وی می آیند و کینه ها از سینه ها شسته می شود.

در بعضی از کلمات حکما آمده است که سه چیز محبت را در دل برادران دینی آشکار می سازد: با چهره گشاده با آنها روبرو شدن و پیش دستی کردن در سلام و جای مناسب را در مجالس برای آنها مهیا ساختن.^۲

پوشش خوبی برای عیوب

در سومین جمله می فرماید: «تحمل ناراحتی ها گور عیب هاست». اشاره به این که بسیار می شود انسان از رفتار بعضی از دوستان و آشنايان و یا حتی افراد عادی ناراحت می گردد، یا مشکلات

۱. بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۲۰، ح ۳.

۲. شرح نهج البلاغه ابن ابیالحدید، ج ۱۸ ص ۹۸.

و مسائلی در زندگی پیش می‌آید که انسان را نگران می‌سازد. کسانی که این‌گونه ناملایمات را تحمل کنند به فضیلت بزرگی دست یافته‌اند که عیوب انسان را می‌پوشاند و به عکس، افراد ناصبور و بی‌حوصله داد و فریاد بر می‌آورند و به سخنان یا کارهایی آلوده می‌شوند که سر تا پا عیب است.

این احتمال در تفسیر این جمله نیز هست که بسیاری از بی‌تابی‌های انسان بر اثر شکست‌هایی است که در زندگی برای او پیش آمده که اگر بی‌تابی نکند دیگران از این شکست‌ها که بر اثر ندانمکاری‌ها به وجود آمده باخبر نمی‌شوند و به این ترتیب عیوب او پوشانیده خواهد شد. در غیر این صورت همه از نقطه‌های ضعف او باخبر می‌گردند.^۱

* * *

۱. پیام امام امیرالمؤمنین علیہ السلام، ج ۱۲، ص ۵۹-۶۲.

صفات مؤمن

حضرت علی علیہ السلام فرمودند:

«الْمُؤْمِنُ يُشْرُهُ فِي وَجْهِهِ، وَحُزْنُهُ فِي قَلْبِهِ، أَوْسَعُ شَيْءٍ صَدْرًا، وَأَذْلُّ شَيْءٍ نَفْسًا. يَكْرُهُ الْرَّفْعَةَ، وَيَشْتَأْسِفُ إِلَى السُّمْعَةَ. طَوِيلُ غَمَّهُ، بَعِيدُ هَمَّهُ، كَثِيرٌ صَمْتُهُ، مَشْغُولٌ وَقُتْهُ. شَكُورٌ صَبُورٌ، مَعْمُورٌ بِفِكْرَتِهِ، ضَنِينٌ بِخَلْتِهِ، سَهْلٌ الْحَلِيقَةِ، لَيْنُ الْعَرِيكَةِ! نَفْسُهُ أَصْلَبُ مِنَ الصَّلْدِ، وَهُوَ أَذْلُّ مِنَ الْعَبْدِ؛ انسان با ایمان شادی اش در چهره، و اندوهش در درون قلب اوست، سینه اش از هرچیز، گشاده تر و هوس های نفسانی اش از هرچیز خوارتر (و تسليم تر) است، از برتری جویی بیزار و از ریا کاری متنفر است، اندوهش طولانی و همتش بلند، سکوت ش بسیار و تمام وقت ش مشغول است، شکرگزار و صبور، بسیار زرف اندیش است و دست حاجت به سوی کسی دراز نمی کند، طبیعتش آسان (و سختگیری در کار او نیست) و برخوردش با دیگران توأم با نرمش است، دلش از سنگ خارا (در برابر حوادث سخت

ودشمنان خطرناک) محکم‌تر و سخت‌تر و (در پیشگاه خدا) از بَرَدِه تسلیم‌تر است^۱.

در این روایت شریف به هیجده صفت از صفات مؤمن اشاره شده است، که به شرح دو صفت از آن، که مربوط به بحث ماست، می‌پردازیم:

نرمش کردن و سختگیری نکردن

گُرچه این دو وصف، مفهوم نزدیکی با هم دارند؛ ولی با دقّت، تفاوت میان آن‌ها روشن می‌شود.

«سَهْلُ الْخَلِيقَة» بودن با توجه به این‌که «خلیقة» به معنای خُلق و طبیعت است این است که انسان در زندگی سختگیر نباشد. مثلاً فلان وسیله اگر حاصل نشد ناراحتی نکند. اگر فلان غذا به موقع نرسید، نرسد. نظم در زندگی او حاکم است؛ اما چنان نیست که اگر چیزی به موقع حاصل نشد ابراز ناراحتی کند. به بیان دیگر کسانی هستند که فی‌المثل اگر بر سر سفره، فلان چیز و فلان چیز نباشد دست از سفره می‌کشند و ابراز ناراحتی می‌کنند؛ ولی مؤمنان راستین آسان‌گیرند؛ با هر غذایی سدّ جوع می‌کنند و در زندگی مقید به قیود دنیاپرستان نیستند. ولی «لَيْلُ الْعَرِيقَة» رابطه انسان را با اشخاص دیگر بیان می‌کند،

۱. نهج البلاغه، کلمات قصار، شماره ۳۳۳، ج ۳، ص ۳۴۸.

زیرا «عَرِيَّكَة» (با توجه به این که در اصل به معنای چرمی است که به واسطه نرم بودن، دباغ را به ناراحتی نمی‌اندازد و سپس به معنای طبیعت انسانی استعمال شده است) به این معناست که در برخورد با دیگران ملایم و مهربان و تسليم است و مردم از معاشرت با او لذت می‌برند.

بنابراین «سَهْلُ الْخَلِيقَةَ» می‌تواند اشاره به سختگیری نکردن در زندگی شخصی انسان باشد و «لَيْلَنْ الْعَرِيَّكَة» اشاره به نرمش او در مقابل بستگان، دوستان و دیگران.

این همان چیزی است که در قرآن مجید یکی از صفات برجسته پیامبر اکرم ﷺ شمرده شده است آن جاکه می‌فرماید: **﴿فِيمَا رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيلًا الْقُلْبَ لَانْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾**; (به سبب رحمت الهی در برابر مؤمنان، نرم و مهربان شدی! و اگر خشن و سنگدل بودی از اطراف تو پراکنده می‌شدند).^۱

بعضی از شارحان نهج البلاغه این دو وصف را به یک معنا برگردانده و متراffد دانسته‌اند در حالی که ظاهراً چنین نیست.

مؤمنان نرم خو هستند

در حدیثی از امام صادق علیه السلام می‌خوانیم: «الْمُؤْمِنُونَ هَيْسُونَ لَيْسُونَ كَأْجَنِيلِ الْأَنْفِ إِنْ قُيَّدَ انْقَادَ وَإِنْ أُنْيَخَ عَلَى صَخْرَةٍ اسْتَنَاخَ؛ مُؤْمِنٌ نَرْمَخُو

.۱. آل عمران، آیه ۱۵۹.

و آسان‌گیرند، مانند شتر رام که او را به هر طریق (صحیح و مناسب) ببرند منقاد و مطیع است و اگر او را روی قطعه سنگی بخواباند می‌خوابد).^۱

بدیهی است که منقاد بودن مؤمن در برابر دوستانی است که او را دعوت به خیر و صلاح می‌کنند.

این سخن را با حدیث دیگری از پیامبر اکرم ﷺ پایان می‌دهیم، فرمود: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَنْ يُحِرِّمُ عَلَيْهِ النَّارُ غَدَّاً؟ عَلَى كُلِّ هَيْنِ لَيْنِ قَرِيبٍ سَهْلٍ؛ آیا به شما خبر بدhem که آتش دوزخ فردای قیامت بر چه کسی حرام می‌شود؟ بر کسانی که نرمخو و ملایم و صمیمی و آسان‌گیر هستند».^۲

نتیجه این که مؤمن باید در زندگی شخصی سخت‌گیر نباشد و در برابر دیگران اهل نرمش و ملاطفت و مهربانی باشد.^۳

* * *

۱. بحار الانوار، ج ۶۷، ص ۳۵۵، ح ۵۸

۲. نهج الفضاحه، ص ۲۴۰، ح ۴۵۹

۳. پیام امام امیر المؤمنین علیه السلام، ج ۱۴، ص ۶۷۳-۶۸۷

سه صفت مهم

پیامبر اکرم ﷺ خطاب به علیؑ فرمودند:
 «ثَلَاثٌ مَنْ لَمْ تَكُنْ فِيهِ لَمْ يَقْعُمْ لَهُ عَمَلٌ: وَرَاعٌ يَحْجُزُهُ عَنْ مَعَاصِي اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، وَخُلُقٌ يُدَارِي بِهِ النَّاسُ، وَحِلْمٌ يَرْدُدُ بِهِ جَهَلَ الْجَاهِلِ؛ أَغْرِ سَهْ چیز در کسی نباشد عمل او کامل نیست: تقوایی که او را از گناهان بازدارد، و اخلاقی که با آن با مردم مدارا کند، و برداری ای که با آن نادانی نادان را رد کند». ^۱

این حدیث به کسانی که با مردم سر و کار دارند هشدار می‌دهد می‌گوید: اگر این سه صفت در کسی نباشد کارهایش به سامان نمی‌رسد و برنامه‌هایش با شکست مواجه می‌شود. در واقع در این سه صفت سه نوع رابطه بررسی شده، که به شرح آن می‌پردازیم:

۱. بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۴۵، ح ۱.

الف) رابطہ انسان و خدا

در جمله اول فرمود: «وَرَأَعْ يَحْجُزُهُ عَنْ مَعَاصِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؛ وَرَعَى
که او را از گناهان بازدارد». ورع حالتی است که باعث بازداشت از
ارتکاب گناهان می‌شود و همین حالت را ملکه عدالت می‌نامیم که
برخی در تفسیر آن به زحمت می‌افتد. این ملکه باعث ایمنی انسان
به طور صدرصد نمی‌شود، چون اگر صدرصد باشد عصمت است.
می‌توان این مسأله را به این صورت تشبیه کرد که جادهٔ معصیت
برای بعضی صاف و هموار است و بی‌هیچ مانعی آن را طی می‌کنند؛
اما عده‌ای در این مسیر با موانعی همچون سیم خاردار، دره،
سنگلاخ و مانند آن مواجه می‌شوند که طی طریق را برای آنان
دشوار می‌سازد و مانع سیر آنان می‌شود، ورع نیز نظیر همین موانع،
آدمی را از گناه بازمی‌دارد.

به عبارت دیگر، در جادهٔ معصیت، خود را مواجه با موانع دیدن و نیرویی که انسان را به عقب می‌کشد. به این حالت، ورع و عدالت گفته می‌شود.

چگونه بدانیم ملکه عدالت داریم؟

پاسخ این سؤال بسیار آسان است، چون قرآن می‌فرماید: «بِلِ
الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ * وَلَا أَلْفَقْنِي مَعَذِيرَةً»؛ «بلکه انسان از وضع
خویش آگاه است، هر چند (در ظاهر) برای خود عذرها یی

بترشد».^۱ اگر انسان در مقابل دروغ، غیبت، مال حرام و مانند آن نیروی بازدارنده‌ای داشت که او را به عقب بکشاند، همین نیروی بازدارنده ورع و تقواست، ولی اگر بی‌پروا بود، چشم و گوش و زبان و سایر جوارحش قید و بندی نداشت، معلوم می‌شود که ورع و تقوا ندارد و چنین کسی هیچ‌گاه کارش به سامان نمی‌رسد. اگرچه ممکن است موقتاً پیشرفت‌هایی عایدش گردد، ولی سرانجام سرش به سنگ می‌خورد. لذا باید همراه علم، تقاو هم کسب کنیم و این نخستین وظیفه است.

مرحوم آیة‌الله حکیم ره در مستمسک العروة الوثقی می‌گوید: تقوایی که باید مرجع تقلید داشته باشد با تقوای فرد عادی تفاوت می‌کند. عدالت در او باید در مرتبه عالی باشد^۲ و گرنه زود آلوده می‌شود، چون هرقدر علم و دانش و موقعیت اجتماعی انسان بالاتر رود به همان نسبت خطر آلودگی او بیشتر می‌شود. خلاصه به نسبت کشش‌های معصیت، باید نیروهای بازدارنده قوی‌تر باشد.

ب) رابطه انسان و دوستان

حضرت در دومین جمله فرمود: «وَحُلْقُّ يُدَارِي بِهِ النَّاسُ؛ وَالْخَلَاقِي داشته باشد که با مردم مدارا کند».

۱. سوره قیامت، آیات ۱۴ و ۱۵.

۲. مستمسک العروة الوثقی، ج ۱، ص ۴۳.

مردم دارای سلیقه‌های مختلفی‌اند و معمولاً مشمول این کلامند که «صاحب الحاجة لا يرى إلا حاجته»^۱ یعنی زمانی که مشکل و حاجتی داشته باشد غیر از مشکل خودش چیز دیگری را نمی‌بیند و انتظار دارد همه کس و همه چیز مطلقاً در اختیار او باشند. کسی که می‌خواهد جزء رهبران جامعه باشد به این هدف دست نمی‌یابد، مگر آنکه دارای اخلاق نیکویی باشد. به عبارت دیگر باید با مردم مدارا کند، در مقابل دوستان و توقعات و مزاحمت‌های آنها تحمل و صبر داشته باشد، چون چاره‌ای جز این نیست. هر کس در اجتماع موقعیت بالاتری داشته باشد این‌گونه مسائل برای او بیشتر است.

مانند کسی که دست یکی از علماء و بزرگان را می‌کشید تا بر آن بوسه زند. وقتی به او گفتند دست آقا را نکش، گفت: می‌خواهم بیوسم. گفتند: دست آقامی شکنند، گفت بشکن! می‌خواست آقانشود. باید مدارا کردن با بندگان خدا را از معصومین ﷺ آموخت که در مقابل بدی‌ها نیکی کرده و طرف مقابل را با حُسن خُلق منفعل و شرمنده می‌کردند.

ج) رابطه انسان با دشمنان

سومین جمله پیامبر ﷺ خطاب به حضرت علیؑ چنین است: «وَحِلْمٌ يَرُدُّ بِهِ جَهَلَ الْجَاهِلِ؛ وَ بِرْدَبَارِيَ كَهْ بَا آن نادانی نادان را رد کند».

۱. الخصائص، ج ۱، ص ۴۸۴. البته ضرب المثل مذکور در این کتاب بدین شکل است:
«صاحب الحاجة اعمى لا يرى إلا قضاها»

انسان در مقابل جاهلان باید انسان خشونت کند، چون در اسلام خشونت جنبه استثنایی دارد. باید از قرآن بیاموزیم که یک صد و چهارده سوره دارد که همه آنها (جز در سورة توبه) با لفظ «رحمن» و «رحیم» آغاز شده است. در مقابل دشمنان تا جایی که از آن سوءاستفاده نشود و آنان جسور و مسلط نشوند، باید بردبار و بخشندۀ بود.

حلیم کیست؟

«حلیم» کسی است که در عین توانایی، در هیچ کاری پیش از وقتی شتاب نمی‌کند و در کیفر مجرمان عجله به خرج نمی‌دهد، روحی بزر دارد و بر احساسات خویش مسلط است. راغب در مفردات می‌گوید: «حلم» به معنی خویشتن‌داری هنگام هیجان غضب است و چون این حالت از عقل و خرد ناشی می‌شود گاه به معنی عقل و خرد نیز به کار رفته است.^۱

بردباری در روایات اسلامی

رسول اکرم ﷺ بر جمعیّتی گذشت که بین آنها مرد پرقدرت و نیرومندی سنگ بزرگی را از زمین بر می‌داشت و مردم آن را سنگ زورمندان، یعنی وزنه قهرمانان می‌نامیدند و همه از عمل آن ورزشکار قوی در شگفت بودند.

۱. رجوع شود به: تفسیر نمونه، ج ۱۹، ص ۱۲۵، ذیل آیه ۱۰۱ سوره صافات.

رسول اکرم ﷺ پرسید: این اجتماع برای چیست؟ مردم کار وزنه برداری آن قهرمان را به عرض ایشان رساندند. فرمود: آیا می خواهید بدانید قوی تر از این مرد کیست؟ سپس فرمود: «رَجُلٌ سَبَّهُ رَجُلٌ فَحَلَمٌ عَنْهُ فَغَلَبَ نَفْسَهُ وَغَلَبَ شَيْطَانٌ صَاحِبِهِ؛ قوی تر از او کسی است که به او دشنام دهنده و برداری کند و بر نفس سرکش و انتقامجوی خود غلبه کند و بر شیطان دشنام‌گو پیروز شود». ^۱

امام صادق علیه السلام در حدیثی فرمود: «الْحَلْمُ سِرَاجُ اللَّهِ يَسْتَضِيئُ بِهِ صَاحِبُهُ إِلَى جَوَارِهِ وَ لَا يَكُونُ حَلِيمًا إِلَّا الْمُؤَيَّدُ بِأَنوارِ الْمَعْرِفَةِ وَالْتَّوْحِيدِ وَالْحِلْمُ يَدُورُ عَلَى خَمْسِ أَوْجٍ: أَنْ يَكُونَ عَزِيزًا فَيَذِلُّ أَوْ يَكُونَ صَادِقًا فَيَتَّهَمُ أَوْ يَدْعُو إِلَى الْحَقِّ فَيَسْتَخَفَّ بِهِ أَوْ أَنْ يُؤْذَى بِلَا جُرْمٍ أَوْ أَنْ يُظَالَبَ بِالْحَقِّ فَيُخَالِفُهُ فِيهِ، فَإِنْ آتَيْتَ كَلَّا مِنْهَا حَقَّهُ فَقَدْ أَصَبْتَ وَقَابِلُ السَّفَاهَةِ بِالْعِرَاضِ عَنْهُ وَتَرَكَ الْجَوَابَ يَكُنُ النَّاسُ أَنْصَارَكَ لَأَنَّ مَنْ جَاوَبَ السَّفَاهَةَ فَكَانَهُ قَدْ وَضَعَ الْحَاطِبَ عَلَى النَّارِ؛ حلم چراغ خداست که انسان با نور آن به قرب پروردگار نزدیک می شود. انسان حلیم نمی شود مگر آنکه با انوار توحید و معارف الهی تأیید شود. حلم در پنج حالت

صورت می گیرد:

۱. در موردی که عزّت و بزرگی داشته و خوار و کوچک شده است.
۲. در حالتی که راست می گفته و متهم به دروغ شده. ^۳. و در جایی که دعوت به حق می کرده و مردم او را اهانت کرده و سبک شمرده‌اند.
۴. اگر بی آنکه جرم و گناهی مرتکب شود اذیت و آزارش کنند.

۱. میزان الحکمة، ج ۹، ص ۳۱۳، باب ۲۹۸۶، ح ۲۱۵۱۸.

۵. مطالبه و درخواست حق کند و او را در آن حق مخالفت کنند. پس حلیم در این پنج حالت با وقار و حوصله، حلم ورزیده و کوچکترین تزلزل و ناراحتی پیدا نمی‌کند و حلیم بودن مرد از حلم ورزیدن در این موارد معلوم می‌شود. و سزاوار است که با شخص بی‌خرد و سفیه به سؤال و جواب نپردازد، بلکه از او روی گرداند و اگر اعتراض او را پاسخ نگوید دیگران با او موافقت کرده و یاری خواهند کرد. ولی جواب دادن و بحث کردن با او مانند هیزمگذاردن در آتش است که شعله آتش را افروخته و بیشتر خواهد کرد».^۱

توضیح این‌که: حلم در مقابل غضب است و بر اثر صبر و تواضع و خضوع حاصل می‌شود. خضوع و فروتنی حاصل نمی‌شود، مگر پس از تحقق حقیقت توحید و معرفت به عظمت و جلال و قدرت پروردگار متعال. و چون انسان خداوند توانا را مؤثر و محیط و حامی مطلق و سلطان حقیقی بر همه موجودات می‌داند، قهرآ از خودبینی و خودپسندی و خودخواهی دور گشته، پیوسته با حالت بندگی و خضوع و خشوع و اطاعت و ذلت و تسليم و تفویض و رضا و صبر زندگی خواهد کرد. این است که در روایات شریفه، علم همراه با حلم ذکر می‌شود. یعنی علمی که توأم با خضوع و خشوع بوده و از خودپسندی و خودخواهی و خودبینی دور باشد، علم نافعی خواهد بود.^۲

۱. مصباح الشریعة، ص ۳۵۳، باب ۵۷.

۲. انوار هدایت، ص ۲۹۷-۳۰۴.

آبروی ما را حفظ کنید!

سلیمان بن مهران می‌گوید: بر امام صادق علیه السلام وارد شدم در حالی که عده‌ای از شیعیان نزد او بودند و او در حال گفتن این مطلب بود: «مَعَاشِرَ الشِّيَعَةِ! كُوْنُوا لَنَا زَيْنًا وَلَا تَكُونُوا عَلَيْنَا شَيْنًا، قُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا، وَاحْفَظُوا أَلْسِنَتَكُمْ، وَكُفُّوهَا عَنِ الْفُضُولِ، وَقُبْحِ الْقُولِ؛ ای شیعیان ما! زینت ما باشید و باعث ننگ و بی‌آبرویی ما نباشد، با مردم خوب صحبت کنید، زبانتان را حفظ کنید و از حرف‌های اضافی و زشت بپرهیزید». ^۱

دو مطلب مهم

امام صادق علیه السلام در این حدیث یک قاعده کلی را بیان می‌کند. حضرت می‌فرماید: ای شیعیان با اعمال خود باعث بی‌آبرویی ما فرزندان پیغمبر ﷺ نشوید؛ یعنی به گونه‌ای باشید که وقتی مردم

۱. بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۵۱، ح ۶.

شما را می‌بینند به صاحبان آن مکتب درود فرستاده و بگویند آفرین
بر کسانی که شما را تربیت کرده‌اند. سپس حضرت انجشت روی
مصدق خاص می‌گذارد که زبان است.

اهمیت زبان

علمای علم اخلاق می‌گویند در سیر و سلوک الی الله اولین
عضوی که باید اصلاح شود زبان است و تا زبان اصلاح نشود دل
پاک نمی‌گردد. زبان کلید تمام وجود انسان است به طوری که
انسان‌ها را از زبانشان می‌توان شناخت. امام علیہ السلام می‌فرماید: «إِحْتِرُوهُمْ
عِنْدَ صِدْقِ الْحَدِيثِ»^۱ وقتی خواستید مردم را امتحان کنید، ببینید
راست می‌گویند یا دروغ. اگر زبان قفل و بست داشته باشد، روی
حساب و کتاب صحبت کرده و در آنچه که می‌گوید دقّت می‌کند.

راه کنترل زبان

یکی از طرق حفظ زبان عمل به دستور امام صادق علیه السلام در آخر
روایت است که می‌فرماید: «كُفُوها عَنِ الْفُضُولِ» یعنی زیاد صحبت
نکنید. کم سخن گفتن یکی از راه‌های نخستین سیر و سلوک و نام
آن «صمت» است. یکی از دانشمندان می‌گوید: پنج چیز است که
هر ناقصی را کامل می‌کند و شاعر چه خوب در این بیت آنها را
جمع کرده است:

۱. بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۲، ح ۲.

صمت و جوع و سهر و عزلت و ذکری به دوام
 ناتمامان جهان را کند این پنج تمام^۱
 در واقع اگر کسی این امور را رعایت کند به قرب الی الله می‌رسد
 که اوّلین آن صمت یعنی سکوت و کم سخن گفتن است. صمت به
 این معنا نیست که اصلاً صحبت نکند بلکه به این معناست که از
 حرف‌های اضافی و زشت و ناپسند بپرهیزد.^۲

* * *

۱. کلیات قاسم انوار، ص ۳۳۹. البته شعر مزبور در این منبع با کمی تفاوت به شکل زیر آمده است:
 صمت و جوع و سهر و عزلت و ذکر بدوم ناتمامان جهان را بکند کار تمام
 ۲. مشکات هدایت، ص ۲۴-۲۶.

الفت قلب

امام علی علیه السلام می فرمایند:
 «قُلُوبُ الرِّجَالِ وَحْشِيَّةٌ فَمَنْ تَأْلَفَهَا أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ؛ دل های انسانها
 همچون حیوانات وحشی است: هر کس از راه محبت وارد شود، با
 او الفت می گیرد». ^۱

معانی قلب

کلمه قلب چند معنی دارد:

۱. عضو مخصوص درون سینه، که حکم یک تلمبه خودکار برای نقل و انتقال خون و آبیاری و تغذیه سلول های بدن را دارد و کار دیگری از او ساخته نیست. خون را می گیرد و به تمام بدن می فرستد، منتهی دو دستگاه وجود دارد: دستگاهی است که خون سیاه را به ریه فرستاده و در آنجا تصفیه می شود و خون قرمز رنگ به قلب بر می گردد. و دستگاه دیگری که خون را به تمام اعضای بدن می فرستد.

۱. نهج البلاغه، حکمت ۵۰، ج ۳، ص ۲۴۰.

۲. یک معنای قلب همان عقل و روح انسان است. روح انسان دارای شؤونی است: نفس، عقل، حافظه، عواطف و احساسات. در قرآن کریم هم به این معنای قلب اشاره شده است: «**لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا**»؛ «عقل دارند اماً به کار نمی‌گیرند».۱

۳. معانی دیگری هم در قالب کنایه برای قلب بیان کرده‌اند؛ مثلاً به فردی که در جمعیّتی شاخص است، قلب آن جمعیّت می‌گویند. به عنوان مثال، به امام خمینی ره قلب تپنده امّت می‌گفتند و یا به فلاں کس قلب لشکر می‌گویند.

انسان جتماعی است یا نه؟

امام علی علیہ السلام در این کلام می‌فرماید: دل‌های انسان‌ها، همچون حیواناتِ وحشی است که از دیگران می‌رمد. هر کس بتواند این قلوب را رام کند و در اختیار بگیرد، این دل‌ها به او توجه می‌کنند. در این جا بین شارحان نهج البلاغه مثل ابن میثم، ابن ابی الحدید و مرحوم میرزا حبیب الله خوئی ره سوالی مطرح شده مبنی بر این‌که: معنای این حدیث چیست؟ آیا این حدیث با آنچه می‌گویند انسان مدنی بالطبع است، منافات ندارد؟

در این مورد مفسّران نهج البلاغه به فکر تفسیرهای مختلف افتاده و این کلام را برعکس قضیّه جزئیّه حمل کرده‌اند؛ مبنی بر این‌که

۱. سوره اعراف، آیه ۱۷۹.

منظور امام همه مردم نیست، بلکه رؤسا مورد نظر می باشد که اگر انسان با آنها بجوشد و رابطه داشته باشد، به آنها اقبال پیدا می کند.

ولی راه حل بهتری هم وجود دارد و آن این که: مراد از وحشی، تأليف واقبال یک چیز اضافه بر مدنی بالطبع بودن انسان است. به عبارت دیگر، ما دو مرحله تأليف والفت داریم: یک نوع همان است که مقتضای زندگی اجتماعی است؛ به این معنا که مثلاً من با کاسب محل او با من؛ معلم با شاگرد و شاگرد با استاد در ارتباط هستند. منظور امام علی^ع این الفت نمی باشد، بلکه مرحله دومی از الفت وجود دارد که بر محور دوستی و رفاقت دور می زند و مرحله بالاتری است. بنابراین، منظور امام این است که علاوه بر مدنی بالطبع بودن انسان، زمانی مردم به وی علاقه پیدا می کند که از او محبت بیینند. در واقع، محبت است که جاذبه دارد.

راههای نفوذ در دیگران

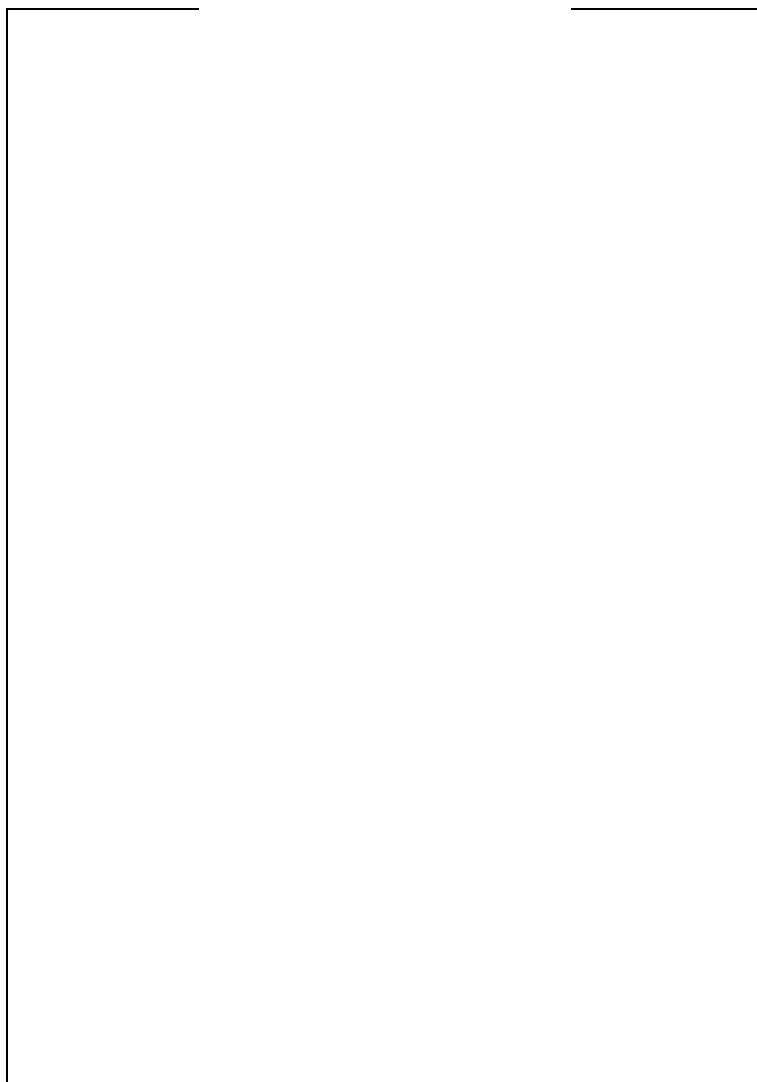
درباره راههای نفوذ در دیگران، کتابهایی نوشته شده است که علاقمندان می توانند به آنها مراجعه کنند؛ از جمله آیین دوست یابی؛ راه نفوذ در دیگران؛ زندگی در پرتو اخلاق؛ محاجة البيضاء و مانند آن، که در این مختصر به چند راه جلب محبت اشاره می کنیم:

۱. خوشرویی و خوشخویی
۲. مردمداری
۳. صله رحم
۴. برخورد خوب با همسایه
۵. ادب
۶. برخورد کریمانه
۷. عزّت نفس
۸. شوخی
۹. نقد پذیری
۱۰. صداقت
۱۱. تواضع
۱۲. عفو و گذشت.

از همه این راه‌ها مهم‌تر، بندگی صادقانه خدای متعال است.
هرگاه کسی خداوند را صادقانه عبادت کند، خدای متعال او را در
دل‌ها نفوذ می‌دهد.^۱

* * *

۱. گفتار معصومین علیهم السلام، ج ۳، ص ۳۰۷-۳۰۹.

گنج‌های روزی

حضرت علی علیه السلام فرمود:
 «فِي سَعَةِ الْأَخْلَاقِ كُنْزٌ الْأَرْزَاقِ؛ اخلاق خوش کلید گنج‌های روزی است». ^۱

جایگاه حُسن خُلق در اسلام و قرآن

هنگامی که به بحث پیرامون صفت «حسن خلق» در تفسیر اخلاق در قرآن، جلد ۳، صفحه ۱۳۵ رسیدیم، دامنه این بحث را بسیار گسترده یافتیم و علی‌رغم مطالعات قبلی پیرامون این موضوع، تعبیراتی در قرآن و احادیث یافتیم که در کمتر مسأله‌ای دیده می‌شود!

به عبارت ساده‌تر، حُسن خُلق، خوشروی، ادب، برخورد مناسب با مردم، از اساسی‌ترین مسائل اسلام است. روایات زیاد با

۱. میزان الحکمة، ج ۳، ص ۱۴۱، باب ۱۱۲۴، ح ۵۳۱۰.

تعبارات کم نظیر و تأکیدات فراوان نشان می‌دهد که پیامبر ﷺ اهمیت بسیار زیادی برای حسن خلق قایل بوده است. متأسفانه در میان گروهی از مسلمانان یا به این مسئله اهمیت داده نمی‌شود، یا بر خلاف آن عمل می‌شود تا آن جا که بعضی خیال می‌کنند آدم خوب باید عبوس، ترشو، خشن، خشک و بداخلاق باشد! در حالی که این اشتباہ بزرگی است.

حسن خلق و رونق کسب و کار

در واقع آنچه در این روایت آمده یکی از فواید دنیوی اخلاق خوش است. تجربه نشان داده کسانی که اخلاق خوشی داشته‌اند، کار و زندگی آن‌ها هم رونق داشته است.

چهل سال قبل آماری از رونق کسب و کار برخی از کسبه دیدم که طبق آن آمار، کسبه خوش اخلاق ۷۰٪ و کسبه بداخلاق ۳۰٪ موفق بودند؛ یعنی سهم خوش اخلاقی ۴۰٪ است! چرا که حسن خلق مردم را به سوی خود می‌کشاند و اخلاق بد دافعه دارد.

همه مسلمانان مخصوصاً کسانی که با مردم برخورد بیشتری دارند باید اخلاقی نیکو داشته باشند، که اخلاق خوش هم جامعه را آباد می‌کند و هم باعث طول عمر می‌شود، چنانکه در حدیثی از امام صادق علیه السلام می‌خوانیم: «إِنَّ الْبَرَّ وَحُسْنَ الْخُلُقِ يَعْمَلُانِ الدِّيَارَ وَيَزِيدُانِ فِي الْأَعْمَارِ».^۱

۱. میزان الحکمة، ج ۳، ص ۱۴۲، باب ۱۱۲۴، ح ۵۳۱۳.

ارتباط حُسن خُلق و وسعت رزق و روزی

سؤال: چرا حُسن خُلق باعث وسعت روزی می‌شود؟

پاسخ: در مثال فوق مشتری زمانی از یک کاسب جنس می‌خرد که به او اعتماد کند. اگر نسبت به کاسب مشکوک و بدین باشد از او فرار می‌کند. بنابراین، کاسب باید اعتماد مشتری را جلب کند و یکی از طرق جلب اعتماد برخورد خوب است. مشتری حُسن خُلق فروشنده را به حساب درستی و امانت و صداقت و اعتماد او می‌گذارد.

شخصی نقل می‌کرد که برای معالجه به یکی از کشورهای غربی رفته بودم، پس از پایان معالجه و پذیرایی بسیار شایسته، درخواست صورت حساب کردم، آن‌ها در کمال ادب و احترام گفتند: در این باره عجله نکنید، شما به سلامت به ایران بازگردید، آن‌گاه ما صورت حساب را برای شما ارسال می‌کنیم و شما هزینه بیمارستان را سر فرصت به شماره حسابی که درون آن نامه است ارسال دارید!

در مقابل، بیمارستان‌هایی در کشور اسلامی ما وجود دارد که تا پول نگیرند، بیمار را اساساً پذیرش نمی‌کنند! این کجا و آن کجا؟ متأسفانه آنچه راحضرت علی علیه السلام نسبت به آن بیمناک بود-سبقت دیگران در عمل به قرآن^۱ - در برخی از امور تحقیق یافته است!^۲

* * *

۱. نهج البلاغه، ج ۳، ص ۱۳۲، نامه ۴۷.

۲. صد و ده سرمشق از سخنان حضرت علی علیه السلام، ص ۴۹ و ۵۰، ح ۱۲.

بهترین رفیق

حضرت علی علیہ السلام فرمودند:

«**حُسْنُ الْخُلُقِ خَيْرٌ رَّفِيقٍ**» و قال أيضًا: «**رُبَّ عَزِيزٍ أَذَلَّهُ خُلُقُهُ وَذَلِيلٍ أَعَزَّهُ خُلُقُهُ**؛ بهترین رفیق انسان اخلاق نیکوی اوست» و نیز می فرماید: «چه بسا اخلاق (بد) انسان عزیزی را ذلیل کند و اخلاق (خوب) انسان ذلیلی را به (اوچ) عزّت برساند». ^۱

زندگی دستجمعی و ضرورت داشتن دوست

زندگی انسان، یک زندگی دستجمعی است و لذا نمی تواند تنها زندگی کند؛ زیرا در این صورت از همه چیز عقب می ماند. و روشن است که در زندگی اجتماعی و دستجمعی نیاز به دوست و رفیق وجود دارد، تا در مشکلات و گرفتاری ها، خوشی ها و ناخوشی ها، فراز و نشیب های زندگی همراه انسان باشد و به او کمک کند. زندگی بدون دوست و رفیق، زندگی بسیار ناگواری است و موجب

۱. سفينة البحار، ج ۲، ص ۶۷۸.

عذاب روح انسان می‌شود، بدین جهت یکی از شکنجه‌های سخت برای زندانیان، زندان انفرادی است.

چرا بهترین رفیق حُسن خُلق است؟

طبق روایت فوق، بهترین دوست انسان خلق و خوب خود اوست! زیرا اخلاق خوش موجب می‌شود که دیگران به سوی او جذب شوند و دوستان فراوانی داشته باشد، چون کسی که خوش اخلاق است همه مردم رفیق او هستند. گاه انسان تمام نقاط قوّت را داراست؛ مال، مقام، شخصیّت، تحصیلات عالی، خانواده‌ای اصیل و مذهبی، اعتقادات راسخ و عمیق و مانند آن، ولی فاقد اخلاق خوش است. چنین انسانی ذلیل می‌گردد. وبالعكس امکان دارد شخصی هیچ یک از امکانات فوق را نداشته باشد، اما دارای اخلاقی نیکو و پسندیده باشد، بدون شک چنین انسانی در نزد همگان عزیز خواهد شد و همه به دیده عزّت به او می‌نگرند.

روایت فوق به همین مطلب مهم اشاره دارد، و معنای آن این است که حُسن خُلق پوششی بر تمام بدی‌ها و کاستی‌ها و نقاط ضعف است، همان‌گونه که اخلاق بد تمام محاسن و خوبی‌ها و نقاط مثبت انسان را تحت الشعاع قرار می‌دهد و آن‌ها را می‌پوشاند.

تأکید فراوانی که در روایات و آیات قرآن مجید بر مسأله اخلاق

شده برای این است که اخلاق در مدیریّت و رهبری جامعه تأثیر فراوانی دارد. مخصوصاً اهل علم باید نسبت به این مساله دقّت بیشتری داشته باشند، بداخلاقی‌ها و توهین‌ها را با نرمی پاسخ‌گو باشند، تا آن‌ها را متهم به خشونت نکنند.^۱

۱. صد و ده سرمشق از سخنان حضرت علی علیه السلام، ص ۹۷ و ۹۸، ح ۳۳.

مشایعت همسفر

امام صادق علیه السلام به نقل از پدرانش چنین نقل کرده است:

«أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ الْكَوْفَةَ رَجُلًا ذَمِّيًّا فَقَالَ لَهُ الذِّمِّيُّ: أَيْنَ تُرِيدُ يَا عَبْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: أُرِيدُ الْكُوفَةَ فَلَمَّا عَدَلَ الطَّرِيقُ بِالذِّمِّيِّ عَدَلَ مَعَهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ -إِلَى أَنْ قَالَ- فَقَالَ لَهُ الذِّمِّيُّ: لِمَ عَدَلْتَ مَعِي؟ فَقَالَ لَهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ: هَذَا مِنْ تَمَامِ حُسْنِ الصُّحُبَةِ أَنْ يُتَبَيَّنَ الرَّاجُلُ صَاحِبُهُ هُنْيَةً إِذَا فَارَقَهُ وَكَذَلِكَ أَمْرَنَا نَبِيُّنَا الْحَدِيثَ وَفِيهِ أَنَّ الذِّمِّيَّ أَسْلَمَ لِذَلِكَ، عَلَى عَلَيْهِ [در یکی از سفرهایش به سمت کوفه] با یک ذمی [یهودی یا مسیحی] همسفر شد. آن شخص از حضرت پرسید: ای بنده خد! به کجا می روی؟ حضرت فرمود: مقصد من کوفه است. [و به راه خود ادامه دادند] هنگامی که به دو راهی شام و کوفه رسیدند و ذمی راه شام را در پیش گرفت، مشاهده کرد که حضرت علی علیه السلام نیز همراه او به سمت شام می آید. [با تعجب] پرسید: چرا به سمت کوفه نرفتی و مرا همراهی کردی؟! حضرت فرمود: این کار از نشانه‌های کمال مصاحبত محسوب می شود. شایسته است انسان

همسفر خود را هنگامی که از او جدا می‌شود، با گشاده رویی بدرقه کند و این دستور پیامبر ماست. در روایت آمده است که شخص ذمّی با همین برخورد مسلمان شد». ۱

معجزه اخلاق

مسایل اخلاقی در تمام شؤون جامعه اثر دارد. اگر اقتصاد با اخلاق آمیخته شود، سبب رونق اقتصادی و عدالت اجتماعی می‌گردد و آن‌گاه ۸۰ درصد ثروت جهان در اختیار ۲۰ درصد مردم قرار نمی‌گیرد و ۲۰ درصد دیگر به ۸۰ درصد مردم اختصاص داده نمی‌شود؛ بلکه همه ثروت دنیا به طور عادلانه در اختیار همه مردم قرار می‌گیرد. آن‌ها که فاقد اخلاقند، در پی درآمد هرچه بیشترند و برای آن‌ها مهم نیست که این درآمد از کجا به دست می‌آید. در مسایل سیاسی نیز چنین است. اگر سیاست با مسایل اخلاقی ممزوج شود، جاذبه پیدا می‌کند. صداقت و روحانیت بر آن حاکم می‌شود و باعث پیشرفت می‌گردد.

اخلاق می‌تواند اعتقادات طرف متقابل را نیز متحول کند، همان‌گونه که در روایت مورد بحث چنین شد و شخص غیر مسلمان بر اثر حسن معاشرت و برخورد زیبای حضرت امیر مؤمنان علیه السلام مسلمان شد.

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۹۲، ح ۱.

اگر همه مسلمانان با پیروان دیگر ادیان و مذاهب با اخلاق نیکو
برخورد کنند، فوج فوج به اسلام خواهند پیوست «يَدْخُلُونَ فِي
دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا»^۱ و چه بسا در پی مسلمان شدن آن شخص
ذمی، عده‌ای دیگر از دوستان و آشنايان و بستگانش مسلمان
شده و نسل گروه زیادی از مسلمانان فعلی از همان شخص نشأت
گرفته باشد.

چگونگی برخورد با غیر مسلمانان

رعایت مبانی اخلاق اسلامی مخصوص معاشرت با مسلمانان
نیست، بلکه در برخورد با غیر مسلمانان نیز باید مراعات شود
و این مطلب از آیه شرifeه هشتم سوره ممتحنه استفاده می‌شود:
 «لَا يَنْهِيْكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ
مِن دِيَارِكُمْ أَن تَبْرُوْهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُ الْمُقْسِطِينَ»؛ «خداؤند
شما را از نیکی کردن و رعایت عدالت نسبت به کسانی که در امر
دین با شما پیکار نکردند و از خانه و دیارتان بیرون نراندند، نهی
نمی‌کند؛ چرا که خداوند عدالت پیشگان را دوست دارد».

ما در فقه از این آیه استفاده مهمی کرده، و حصر کفار را در کفار
حربی و ذمی شکسته‌ایم و کفار معاهد و مهادن را نیز بر آن

۱. سوره نصر، آیه ۲.

افزودهایم.^۱ به هر حال اخلاق اسلامی به معاشرت با مسلمانان اختصاص ندارد و اگر چهره واقعی اسلام ضمن اعمال وارتباطهای ما نشان داده شود، جاذبه‌ی زیادی پیدا می‌کند.^۲

* * *

۱. شرح بیشتر را در کتاب ما، استفتائات جدید، ج ۱، ص ۲۹۱، س ۱۱۶۱، مطالعه فرمایید.
 ۲. آداب معاشرت در اسلام، ص ۳۸-۴۰، ح ۹.

صفات چهارگانه مؤمن

حضرت رضا علیه السلام به نقل از پیامبر اسلام علیه السلام فرمودند: «الْمُؤْمِنُ هَيْنُ لَيْنُ سَمْحٌ، لَهُ خُلُقٌ حَسَنٌ، وَالْكَافِرُ قَظْ غَلِيلٌ، لَهُ خُلُقٌ سَيِّئٌ، وَفِيهِ جَبْرِيَّةٌ؛ مُؤْمِنٌ [دارای چهار صفت است] آسان گیر، نرم، سخاوتمند و خوش اخلاق است؛ ولی کافر سختگیر، خشن و غلیظ، بداخلاق و متکبر است».^۱

سختگیری

آسانگیری بر مردم و نزدیکان مسئله بسیار مهمی است؛ چرا که بسیاری از نابسامانی‌ها در خانواده، جامعه، اجتماع و محل کار بر اثر سختگیری‌هاست. اگر مردم در مسائلی که اهمیت چندانی ندارد، سختگیری نکنند، زندگی برای همه آسان می‌شود. به چند مصداق توجه کنید:

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۶، ح ۴.

الف) سختگیری در خواستگاری

وقتی جوانی به خواستگاری دختری می‌رود، سختگیری‌ها شروع می‌شود؛ از داشتن یا نداشتن خانهٔ شخصی، اتومبیل سواری مدل بالا، کسب و کار پردرآمد، تحصیلات عالیه، تفاوت سنی و مانند آن سؤال می‌کنند. اگر خواستگار حتی در یکی از این موارد جوابش منفی باشد، پاسخ منفی می‌شنود و ازدواج سر نمی‌گیرد. گاه دختر بهترین سال‌های عمرش را پشت دروازه سختگیری‌های پدر و مادر باید سپری کند؛ در حالی که بسیار کمند افرادی که به هنگام ازدواج دارای خانهٔ ملکی و اتومبیل سواری و زندگی مرفه بوده‌اند، بلکه تدریجاً و پس از ازدواج به آن دست یافته‌اند. افزایش سن ازدواج در میان دختران و پسران در خیلی از موارد به دلیل همین سختگیری‌هاست.

ب) سختگیری در مورد جهیزیه

برخی از خانواده‌ها می‌پرسند: اگر بر پولی که جهت جهیزیه پس انداز شده، سال خمسی بگذرد، خمس به آن تعلق می‌گیرد؟ در پاسخ می‌گوییم: آری؛ خمس آن باید پرداخت شود، ولی اگر طرف واقعاً ضعیف باشد به او می‌بخشیم. می‌پرسند: چه کنیم که خمس نداشته باشد؟ گفته می‌شود: اگر قبل از سال خمسی اقلام جهیزیه را تهیه کنید، خمس ندارد.

می‌گویند: این کار ممکن نیست؛ چون با گذشت زمان، وسایل خریداری شده از مد می‌افتد!

می‌گوییم: چه اشکالی دارد با وسایلی که ده سال قبل ساخته شده زندگی کنند؟ چرا با این سختگیری‌ها مانع ازدواج جوانان می‌شویم؟

می‌دانید اگر بر اثر این سختگیری‌ها ازدواج صورت نگیرد و دختر و پسر مرتكب گناهی شوند شما که سختگیری کرده‌اید، در گناه آنان شریک هستید؟^۱

ج) سختگیری‌های بی‌دلیل

پس از عبور از مرحله خواستگاری و جهیزیه و مهریه، که متأسفانه خود داستان غم‌انگیز دیگری دارد، سختگیری‌های زن و شوهر در زندگی مشترک شروع می‌شود. اگر بی‌جهت به هم سخت نگیرند، می‌توانند عمری را در کنار یکدیگر سالم و سعادتمند زندگی کنند. زن حال شوهرش را رعایت نموده و شوهر شرایط همسرش را درک کند. اگر سختگیری نکنند، زندگی به طلاق منجر نمی‌شود.

سختگیری‌ها و اختلافات جزئی، همچون هسته اولیه بهمن است که اگر به موقع اقدام شود برف تلباش نمی‌گردد و قابل کنترل است و گرنه پس از مدتی قابل کنترل نخواهد بود و با سقوط آن

۱. تفسیر نمونه، ج ۱۴، ص ۴۹۷؛ مجمع البیان، ج ۷، ص ۲۴۵، ذیل آیه ۳۲ سوره نور.

افرادی از بین می‌روند. اگر جلو اختلافات هم در ابتدا گرفته شود، خانواده‌ها از هم پاشیده نمی‌شوند.

د) سختگیری‌های اداری

وارد صحنه اجتماع می‌شویم. به عنوان مثال چند جوان با ایمان تحصیل کرده رشتۀ کشاورزی تصمیم می‌گیرند با رعایت اصول جدید و مکانیزه یک واحد کشاورزی راه بیندازنند. برای اخذ مجوز به اداره مربوطه مراجعه می‌کنند. آن قدر آن‌ها را از این اطاق به آن اطاق و از این اداره به آن اداره ارجاع می‌دهند که پس از ماه‌ها و سال‌ها پشیمان شده و کار تولیدی را رها کرده و به کار دیگری می‌پردازند. ما حق نداریم با مردم مانند یک متهم برخورد نموده و با آن‌ها سختگیرانه رفتار کنیم؛ چراکه نتیجه این سختگیری‌ها فرار صاحب سرمایه‌ها از کشور است. طلبکاران به بدھکاران، که به پرداخت بدھی خود توانمند نیستند، مهلت بدھند و با آن‌ها سختگیری نکنند. امام صادق علیه السلام به شخصی فرمود: «لان رفیقت از تو شاکی بود. گفت: بی خود شاکی است. من حقّم را می‌خواهم از او بگیرم. امام فرمود: آسان بگیر تا خدا آسان بگیرد: «يَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ». ^۱ پروردگار!! به ما توفیق تخلّق به اخلاق مؤمنان و اجتناب از صفات اخلاقی کافران را عنایت فرماید.^۲

۱. البرهان في تفسير القرآن، ج ۳، ص ۲۴۶، ح ۵۵۲۸.

۲. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۶۳-۱۶۶، ح ۶.

چگونگی معاشرت با مردم

حضرت علی علیہ السلام فرمودند:

«خالطوا النّاسَ مُخالَطَةً إِنْ مُتُمْ مَعَهَا بَكُوا عَيْنَكُمْ وَ إِنْ عِشْتُمْ حَنُوا إِلَيْكُمْ؛ به گونه‌ای با مردم معاشرت کنید که اگر مردید بر مر شما اشک بریزند و اگر زنده ماندید به شما عشق بورزنند.^۱

اسلام دین اجتماعی

می‌دانیم اسلام دینی اجتماعی است و آیات قرآن و روایات اسلامی به طور گسترده از معاشرت خوب با مردم سخن گفته است و روایات متواتری در این باره در منابع حدیث وارد شده، که کلام فوق، یک نمونه آن است.

حدیث مذکور اشاره به این است که پیوند محبت و دوستی را از طریق برخورد خوب و نیکی و خدمت کردن به مردم آنچنان

۱. نهج البلاغه، کلمات قصار، شماره ۱۰، ج ۳، ص ۲۲۶.

محکم کنید که شما را به منزله نزدیک‌ترین عزیزان خود بدانند؛ هرگاه از دست بروید جای شما در میان آنها خالی باشد؛ ولی در دل همواره از شما یاد کنند و بر عواطف و محبت‌هایی که نسبت به آنها داشتید اشک بریزند و در حال حیات پروانه‌وار گرد شما بگردند و از معاشرت با شما لذت ببرند.

در واقع امام علیہ السلام در اینجا مسئله محبت و نیکی کردن به مردم را با دلالت التزامی و ذکر لوازم بیان فرموده است، زیرا اشک ریختن بعد از مر و عشق و رزیدن در حال حیات از لوازم قطعی محبت با مردم است.

حسن معاشرت

در حدیثی از پیغمبر اکرم صلوات الله عليه و آله و سلم حسن معاشرت با مردم، نشانه اسلام شمرده شده می‌فرماید: «أَحُسْنُ مُصَاحَّةً مَنْ صَاحَبَكَ تَكُنْ مُسْلِمًا»؛ با کسی که همنشین توست خوش‌رفتاری کن تا مسلمان باشی». ^۱ در حدیث دیگری از امام امیر مؤمنان علیہ السلام می‌خوانیم: «صَاحِبُ الْإِحْوَانِ بِالْإِحْسَانِ وَتَغْمَدُ ذُنُوبَهُمْ بِالْغُفْرَانِ؛ با برادران نیکی کن و گناهانشان را ببخش». ^۲

امام صادق علیہ السلام می‌فرماید: «إِنَّهُ لَيُسَّرُ مِنَّا مَنْ لَمْ يُحْسِنْ صُحبَةَ مَنْ

۱. بحار الانوار، ج ۶۶، ص ۳۶۸، ح ۴.

۲. تصنیف غررالحكم و درر الكلم، ص ۴۱۵، ح ۹۴۸۶.

صَاحِبُهُ وَمَرْأَتَهُ مَنْ رَافَقَهُ؛ آنکس که با دوستانش خوشرفتاری نکند و با رفیقش رفاقت نداشته باشد از ما نیست». ^۱

این دستورات که نمونه‌های فراوان دیگری نیز در روایات دارد بر خلاف چیزی است که در دنیای مادی امروز معمول است؛ نه در زندگی به دوستان خود عشق می‌ورزند و نه بعد از مرگشان بر آنها اشک می‌ریزند، زیرا در دنیای مادی عواطف را درک نمی‌کنند و همواره دنبال منافع مادی خویشنده.

در تاریخ اسلام نمونه‌های زیادی برای آنچه در بالا آمد دیده می‌شود^۲ که بعد از مر افراد نیکوکار شهر آنها یکپارچه عزا شد و در حیاتشان دوستان پرونده‌وار گرد آنها بودند.^۳

* * *

۱. بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۱۶۱، ح ۲۱.

۲. مرحوم علامه شوشتري نمونه‌هایی را در بیح الصباغة، ج ۱۳، ص ۳۷۶ به بعد، آورده که برای پرهیز از طولانی شدن بحث از ذکر آنها خودداری شد.

۳. بیام امام المؤمنین علیہ السلام، ج ۱۲، ص ۸۶ و ۸۵.

راه نفوذ در دیگران

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند:

«جَبْلَتِ الْقُلُوبُ عَلَى حُبٍّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَيْهَا، وَبُعْضٌ مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهَا؛ دَلَاهَا
در بند دوستی کسی است که به آنها نیکی کرده و دشمن آنکه به
آنها بدی کرده است». ^۱

در جایی دیگر به جای تعبیر «جبلت» چنین آمده است: «إِنَّ اللَّهَ
جَبَلَ قُلُوبَ عِبَادِهِ عَلَى حُبٍّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَيْهَا وَبُعْضٌ مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهَا». ^۲

«جبَل» به معنای خلقت است اما نه هر خلقتی، بلکه آن خلقت ریشه دارکه قابل تغییر نیست مثل اینکه می‌گویند: فلان صفت جبلی فلان کس است، یعنی چنان در او ریشه دوانده که قابل تغییر نیست و در واقع از جَبَل به معنای کوه گرفته شده است؛ چون کوه را نمی‌توان از جایش حرکت داد، به همین جهت صفاتی که در خلقت جای می‌گیرد و قابل تغییر نیست از آن تعبیر به جبل می‌کنند.

۱. تحف العقول، ص ۲۶.

۲. بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۳۸، ح ۸۱.

در این حدیث می‌فرماید: خداوند دلها را چنان آفریده است که نسبت به کسانی که به آنها نیکی کنند علاقه عمیق دارند و نسبت به کسانی که به آنها بدی کنند کینه دارند. بنابراین، خوبی سبب عشق و علاقه، و بدی سبب دشمنی است.

چگونه می‌توان در دیگران نفوذ کرد؟

بهترین راه برای نفوذ در دیگران راهی است که در روایت آمده است: یعنی نیکی کردن به مردم و حل کردن مشکل آنها؛ البته کمک به حل مشکلات، و نیکی کردن به مردم تنها کمک مادی نیست، بلکه استفاده از سرمایه‌هایی است که در اختیار داریم و فنازپذیر است. همان‌که امیرالمؤمنین علیه السلام می‌فرماید: از رسول خدا علیه السلام شنیدم که می‌فرمود:

«إِنَّكُمْ لَنْ تَسْعُوا النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ فَسَعُوهُمْ بِأَخْلَاقِكُمْ؛ شَمَا بَا پُول نَمِيَ تَوَانَىدَ هَمَّةُ مَرْدُمْ رَا جَذْبَ كَنِيدَ، وَلَى بَا إِخْلَاقَ نِيكُو مِيَ تَوَانَىدَ مَرْدُمْ رَا جَذْبَ كَنِيدَ».^۱

این کار هزینه زیادی هم نمی‌خواهد، مانند برخورد نیکو با همسایه، پیش از او سلام کردن، احوال پرسی کردن و احوال خویشان او را پرسیدن، در غیاب دوست از او دفاع کردن و اگر بیمار شد عیادتش نمودن و در غم و شادی شریک او بودن.

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، باب ۱۰۷ من أبواب أحكام العشرة، ح ۸.

یکی از عوامل پیشرفت رسول اکرم ﷺ در صدر اسلام، نفوذ آن حضرت در دلها بود که در آیه شریفه ۱۵۹ سوره آل عمران - همان‌گونه که گذشت - به آن اشاره شده است.

خداؤند متعال، در آیه ۴ سوره قلم، در توصیف اخلاق پیامبرش می‌فرماید: «وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ»؛ (و تو اخلاق عظیم و برجسته‌ای داری).

اخلاقی که عقل در آن حیران است، چرا که اگر مردم را به بندگی خدا دعوت می‌کنی تو خود بیش از همه عبادت می‌کنی، و اگر از کار بد باز می‌داری تو قبل از همه خودداری می‌کنی، آزارت می‌دهند و تو اندرز می‌دهی، ناسزاییت می‌گویند و تو برای آنها دعا می‌کنی، بر بدنست سنگ می‌زنند و خاکستر داغ بر سرت می‌ریزند و تو برای هدایت آنها دست به درگاه خدا بر می‌داری.^۱

* * *

۱. گفتار معصومین علیهم السلام، ج ۱، ص ۴۱-۴۳.

بهترین زندگانی

امام رضا علیه السلام فرمودند: «لا عَيْشَ أَهْنَا مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ، وَ لَا مَالَ أَنْفَعُ مِنَ الْقُوَّةِ، وَ لَا جَهْلٌ أَضَرُّ مِنَ الْعُجْبِ؛ هِيَّاجِ زندگی بهتر از زندگی همراه با حُسن خُلق نیست، و هیچ شروتی سودمندتر از قناعت نمیباشد، و هیچ نادانی بدتر از خودپسندی نمیباشد».^۱

زندگی همراه با حُسن خُلق

امام سه پیام در این حدیث کوتاه برای همه شیعیانش بیان کرده است. اول اینکه: «هیچ زندگی بهتر از زندگی با حُسن خُلق نمیباشد». یعنی اگر حُسن خُلق در شما باشد زندگی تان گوارا ترین زندگانی خواهد بود.

درباره مسأله حُسن خُلق هم در قرآن مجید و هم در روایات اسلامی و هم در حالات معصومین علیهم السلام مطالب بسیار زیادی مطرح

۱. بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۴۸، ح ۵.

شده است. منظور از حُسن خُلق برخورد خوب با دیگران، با چهره گشاده، الفاظ محبت‌آمیز، همراه با احترام و تواضع است.

می‌دانیم زندگانی بشر یک زندگانی دسته‌جمعی است. پیوند در میان افراد در این زندگانی دسته‌جمعی همان حُسن خُلق است. اگر ارتباط دوستانه محبت‌آمیز باشد پیوندهای اجتماعی محکم شده و آثار و برکات آن در جامعه ظاهر می‌شود. اگر پدر خانواده نسبت به همسر و فرزندان با حُسن خُلق رفتار کند فضای خانه یک فضای نورانی و آرامش بخش می‌شود. اما اگر عبوس، عصیانی، خشن باشد و با الفاظ بد با هم رفتار کنند فضا، یک فضای کاملاً ظلمانی می‌شود. کلید حل مشکلات اجتماعی حُسن خُلق است.

برادران و خواهران محترم، جوانان عزیز! بیایید از امشب این برنامه علی بن موسی الرضا علیه السلام را در زندگی خود پیاده کنیم. مأمورانی که در ادارات نشسته‌اند و رؤسای ادارات خیال نکنند قیم مردمند بلکه خادم مردمند. چون از بیت‌المال پول می‌گیرند و باید به مردم خدمت کنند.

انتقادپذیری و سعة صدر

در سطوح بالای اجتماع مسئولین بالا باید با حُسن خُلق با یکدیگر و با متقدانشان رفتار کنند، آستانه تحمل خود را بالا ببرند و انتقاد سازنده باید در جامعه باشد. هر کس چیزی به فکرش رسید چه موافق، چه مخالف باید بگوید. البته در انتقاد باید سه

اصل رعایت شود: دروغ، تهمت و اهانت در آن نباشد. اما آزاد باشند انتقاد کنند. نباید مسئولین انتقادکنندگان را مورد حمله قرار بدهند. امیر مؤمنان علی عليه السلام چقدر عالی می‌فرمایند: «**آللّٰهُ الرّٰيَاسَةُ سِعَةُ الصَّدْرِ؛ ابْزَارُ رِيَاسَتِ سِعَةٍ صَدْرٌ اسْتَ**». این حدیث را همه مسئولین و مدیر کل‌ها و وزرا باید بنویسند و در اتاقشان بگذارند. سعهٔ صدر به معنای سختی‌های حوادث را در خود هضم کردن و عصبانی نشدن و پرخاش نکردن است. امیدواریم إن شاء الله این برنامه اسلامی در محیط ما به نحو احسن اجرا شود. مسئولین با انتقادکنندگان، انتقادکنندگان با مسئولین، ارباب رجوع ادارات با مأمورین ادارات، مسئولین ادارات با ارباب رجوع و خلاصه همه با حُسن خُلق رفتار کرده و این سرمایه بزر را حفظ کنند.

اسباب ورود به بهشت

پیامبر اکرم صلوات الله عليه وسلم فرمودند: «می‌دانید روز قیامت مردم با چه وسیله‌ای وارد بهشت می‌شوند؟ با دو وسیله بیش از همه وسایل (این وسیله را بشناسیم و بهشتی شویم) فرمود: «**أَكْثُرُ مَا تَلْجُّ يِهِ أَمْتَيِ الْجَنَّةَ تَقْوَى اللَّهِ وَ حُسْنُ الْخُلُقِ؛ اول تقوی و پرهیز از گناه و دوم حُسن خُلق است».^۱**

ما می‌گوییم یکی از معجزات پیغمبر اسلام معجزه اخلاقی بود.

۱. کافی، ج ۲، ص ۱۰۰، باب حسن الخلق، ح ۶؛ بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۳۷۵، ح ۶.

پیامبر اکرم ﷺ در محیطی مملو از خشونت پرورش یافته، که نمونه آن تکفیری‌هایی هستند که دوران جاهلیت را بعد از ۱۴۰۰ سال دارند زنده می‌کنند، کسی که در آن محیط پرورش یافته با آن همه محبت و حُسن خُلق رفتار می‌کرد. لشکر اسلام فاتحانه وارد مکه شد. مکه‌ای که کانون دشمنان بود، مکه‌ای که خون آن همه جوانان و مسلمانان را در آن ریخته بودند، مکه‌ای که الان موقع انتقامگیری است، پیامبر اکرم ﷺ آمد کنار خانه کعبه ایستاد و فرمود: درباره من چه فکر می‌کنید؟ آیا حکم قتل عام بدhem؟ عرض کردند: «أَنْتَ أَخْ كَرِيمٌ وَابْنُ أَخْ كَرِيمٍ؛ تو برادر کریم ما هستی و فرزند برادر کریم ما هستی». ^۱ فرمود: «أَنْتُ الظَّلْقَاء؛ همَّةُ شَمَا آَزَادَ هَسْتِيْد وَهِيَّجَ كَسْ حَقْ نَدَرَدَ خَوْنَ كَسْيَ رَبَرِيزْد».^۲

اما در جنگ جهانی وقتی آلمان‌ها شکست خوردند و آن به ظاهر متمدن‌های اروپایی (متفقین) وارد آلمان شدند، می‌دانید چه قتل عامی در آنجا به راه انداختند؟ بچه‌های شیرخوار را از داخل گهواره بر می‌داشتند و به آسمان پرتاپ می‌کردند و در همان آسمان نشانه‌گیری می‌کردند و با تیر می‌زدند! اینها متمدن‌های بشرنده، پیامبر اکرم ﷺ ۱۴۰۰ سال قبل چه معامله‌ای با دشمنان کرد. این اخلاق پیامبر بود که دنیا را گرفت. اسلام دین محبت و رافت و رحمت است.

۱. کافی، ج ۴، ص ۲۲۵، ح ۳.

۲. بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۵۹، ح ۶.

قناعت، بهترین ثروت‌ها

اما جمله دومی که امام علی بن موسی الرضا علیه السلام فرمود: «وَلَا مَالَ أَنْفَعُ مِنَ الْقُنْوَعِ؛ بَهْرَيْنَ شَرَوْتُهَا قَنَاعَتٌ أَسْتَ». روایت داریم از امیر مؤمنان علیه السلام که فرمودند: «الْقَنَاعَةُ مَالٌ لَا يَنْفَدُ؛ قَنَاعَتٌ گَنْجَى أَسْتَ کَه هرگز تمام نمی‌شود».^۱

برادران، خواهران و جوانان عزیز! ما در شرایطی هستیم که باید به این روایت کاملاً عمل کنیم. قناعت یعنی چه؟ یعنی زندگی فقیرانه؟ ابدا. اسلام می‌گوید: با فقر باید مبارزه کرد. یک ملت فقیر دینش را هم از دست خواهد داد. قناعت یعنی زندگی ساده، یعنی تشریفات را حذف کردن.

یکی از محققان یک حساب آماری جالبی کرده است. می‌گوید: هزینه‌هایی که انسان‌ها می‌کنند سه بخش است: بخش اول ضروریات زندگی (مسکن، لباس و غذا در حد ضرورت). بخش دوم: رفاهیات و بخش سوم: هزینه‌هایی است که در مسیر هوس‌ها خرج می‌شود. سپس اضافه کرده است: بیشترین رقم هزینه‌ها مربوط به بخش سوم و کمترین آن مربوط به بخش اول است. ما اگر با قناعت زندگی کنیم تحریم‌های دشمنان نمی‌تواند ما را به زانو درآورد. تحریم‌ها وقتی مؤثر می‌شود که قناعت در جامعه

۱. نهج البلاغه، حکمت ۳۷۱ و ۵۷؛ در ضمن همین مطلب در حکمت ۳۴۹ به عبارت دیگری نقل شده است.

نباشد. ما می‌توانیم به نصف آنچه امروز هزینه می‌کنیم زندگی کنیم. این تحریم‌ها شمشیرهای دو لبه است، به آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها هم ضرر می‌زند و منافع مبادلات تجاری ما در جیب حریفان آنها می‌ریزد. اگر به ما ضرر می‌زند به آنها هم ضرر می‌زند. و ما اگر مقاومت کنیم آنها خسته می‌شوند. اقتصاد مقاومتی همین است. بیایید و إن شاء الله جلوی ریخت و پاش‌های زندگی را بگیریم. خیال نکنید به این زودی محاصره اقتصادی را برابر می‌دارند. به فرض که ما در مسائل انرژی هسته‌ای کنار بیاییم باز هم می‌گویند تا ده سال دیگر این محاصره‌ها را ادامه می‌دهیم. معلوم نیست چه می‌گویند. واقعاً ملت و دولت آمریکا در مقابل اسرائیل چقدر تسلیم و ذلیل هستند.

رابطه اسرائیل با آمریکایی‌ها مثل رابطه هیپنوتیزم کننده و هیپنوتیزم‌شونده است. نمونه آن جنگ غزه است. در این جنگ همه مردم دنیا اسرائیل را به خاطر کشتن این همه زن و کودک و ویران کردن این همه بیمارستان، مدارس و مانند آن مذمت کردند. اما آمریکایی‌ها گفتند که دولت اسرائیل حق دارد از خودش دفاع کند و تا آخر هم کنار آنها بودند و به آنها کمک کردند. ما نمی‌توانیم از چنین افرادی توقع داشته باشیم به این زودی تحریم‌ها را بردارند. ما باید به سراغ زندگی قانعانه برویم و از این طریق مشت بر دهان تحریم‌کنندگان بکوییم و به کمک خداوند در این مبارزه آبرومندانه پیروز بشویم.

جهالت عجب و خودپسندی

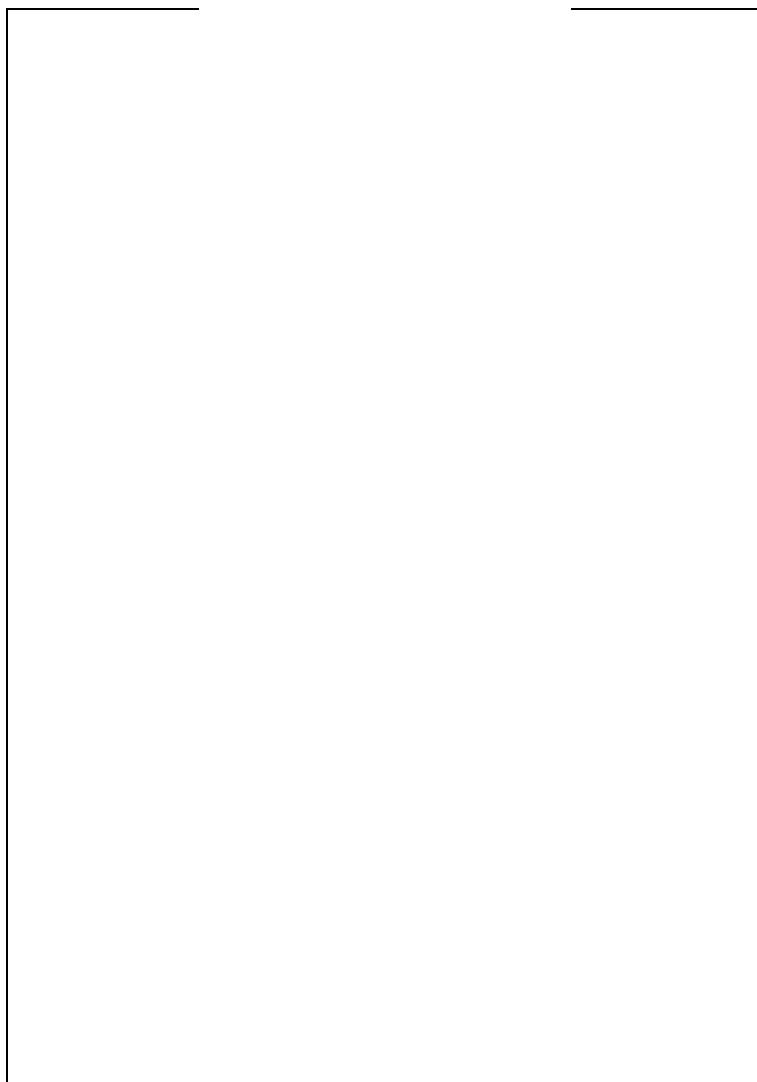
امام هشتم در جمله سوم فرمودند: «وَلَا جَهْلٌ أَضَرُّ مِنَ الْعُجْبِ؛ هِيَّقْ جَهْلٍ بَدْتَرَ از خُودپسندی و از خود راضی بودن نیست». در روایات متعددی^۱ آمده افرادی که خودپسند و از خود راضی و خودبرترین هستند، عقلشان ناقص است. اگر عقل درستی داشتند می‌دانستند انسانی که دیروز یک کودک ناتوان بود فردا هم پا به سن می‌گذارد ناتوان است، اولش ضعف و ناتوانی، آخرش هم ضعف و ناتوانی. در مقابل یک سلول یاغی سلطانی نمی‌تواند مقاومت کند. این انسان چرا گرفتار عجب شود و از خود راضی باشد. اسلام دین تواضع و فروتنی است و به پیروانش سفارش می‌کند که خود را از برتر از دیگران ندانند.

إن شاء الله به این سه برنامه‌ای که امام علی بن موسی الرضا^{علیه السلام} بیان فرمودند: (حسن خلق، قناعت و ترك عجب) عمل کنیم و از برکاتش بهره‌مند شویم.^۲

* * *

۱. تصنیف غرر الحكم، ص ۳۰۸، ذیل عنوان «علل العجب: الف) عدم العقل».

۲. این حدیث شریف در تاریخ ۱۳۹۳/۵/۲۳ در صحن جامع رضوی در حضور دهها هزار زائر آستان قدس رضوی توسط حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی (مدظله) تفسیر شد.

غرفه‌های خاص بهشتی

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند:

«إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرْفًا يُرِي ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا وَ بَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا لَا يَسْكُنُهَا مِنْ أُمَّتِي إِلَّا مَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ وَ أَطْعَمَ الطَّعَامَ وَ أَفْشَى السَّلَامَ وَ أَدَمَ الصِّيَامَ وَ صَلَّى بِاللَّيْلِ وَ النَّاسُ نِيَامٌ ... وَ إِفْشَاءُ السَّلَامِ أَنْ لَا يَبْخَلَ بِالسَّلَامِ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ؛ در بهشت غرفه‌ها و اطاق‌هایی است که داخل آن از بیرون و بیرون از داخل پیداست و تنها کسانی در آن سکونت خواهند داشت که واجد این صفات باشند: الف) کسی که با دیگران بدون خشونت سخن بگوید؛ ب) کسی که به فقر اطعم و غذا بدهد؛ ج) کسی که سلام را افشا کند؛ د) کسی که بر روزه مداومت داشته باشد؛ ه) کسی که توفیق نماز شب داشته باشد... و افشاری سلام آن است که در سلام کردن نسبت به هیچ مسلمانی بخل نورزد».^۱

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۳۴، ح ۷.

رسیدن به بهشت به کار و تلاش و فعالیت مخلصانه نیاز دارد، و دستیابی به مراتب عالی بهشت، تلاش ویژه‌ای می‌طلبد. طبق روایت مورد بحث کسانی که مشتاق رفتن به غرفه‌های ویژه بهشت هستند، باید واجد صفات پنجگانه زیر باشند:

۱. سخنان نرم و مؤدبانه

اوّلین ویژگی آن‌ها این است که در سخن گفتن و برخورد با دیگران اهل خشونت نیستند، بلکه با مردم محترمانه و مؤدبانه برخورد می‌کنند.

۲. کمک به دیگران

ویژگی دیگر آن‌ها، سیر کردن نیازمندان است. البته بعید نیست که اطعام طعام را توسعه دهیم و شامل هرگونه کمکی از جمله اشتغال زایی، تهیّه جهیزیه دختران نیازمند، طرح اشتغال، کمک اجاره مستأجران مستمند و مانند آن بدانیم.

۳. افشاری سلام

سلام کردن کار کم خرج و پر فایده‌ای است. لذا اسلام سفارش می‌کند که به همه سلام کنید. و در سلام کردن بین کوچک و بزر، رئیس و مرئوس، عالم و جاهل، پیاده و سواره تفاوتی نیست، بلکه

بالعکس مناسب است که سواره بر پیاده^۱ و ایستاده بر نشسته^۲ سلام کند تا شخص سواره یا ایستاده خیال نکند بر افراد غیر سوار و نشسته برتری دارد.

۴. مداومت بر صیام

مداومت بر روزه از ویژگی‌های دیگر ساکنان غرفه‌هایی است که رسول خدا ﷺ به آن اشاره کرده است. در ذیل روایت آمده است که اگر ماهی سه روز، روزه مستحبّی بگیرد، مصدق حديث خواهد بود.

۵. نماز شب و راز و نیازهای شبانه

نماز شب و راز و نیاز شبانه در پرورش روح، و تربیت نفوس، و سیر الى الله و حل مشکلات تأثیر عجیبی دارد. اگر نمی‌توانید تمام مسحّباتش را به جا آورید، به انجام دادن بخشی از مستحبّات آن قناعت کنید. اگر حال اقامه تمام یازده رکعت را ندارید، سه رکعت آخر را به جا آورید. اگر هر شب نمی‌توانید برای خواندن نماز شب از خواب برخیزید، هرچند شب یک بار ولاقل شب‌هایی که فردای آن تعطیل هستید نماز شب بخوانید.

۱. میزان الحكمه، ج ۴، ص ۲۸۶، باب ۱۸۷۳، ح ۹۰۳۳.

۲. همان، ص ۲۸۵، باب ۱۸۷۴، ح ۹۰۲۱.

ان شاء الله با انجام دادن اعمال پنجگانه مذکور، ما و شما هم ساکن غرفه‌های بهشتی باشیم که رسول خدا ﷺ و عده داده است.^۱

* * *

.۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۹۵-۹۷، ح ۲.

همسایگان پیامبر ﷺ در جهان آخرت

پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمود: «أَقْرَبُكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا وَخَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ؛ نزدیک‌ترین شما، از نظر محل سکونت و زندگی، به من در روز قیامت کسی است که اخلاقش از همه بهتر و رفتارش با خانواده‌اش نیکوتر باشد». ^۱

در روایت دیگری آمده است که از پیامبر خدا ﷺ پرسیدند: «مَا أَفْضَلُ مَا أُغْطِيَ الْمَؤْمِنُ؟ قَالَ: الْخُلُقُ الْحَسَنُ؛ بهترین فضیلتی که ممکن است به مسلمان داده شود چه فضیلتی است؟ فرمود: اخلاق نیکو و پسندیده». ^۲

امام رضا علیه السلام به نقل از پدران بزرگوارش از حضرت رسول ﷺ فرمود: «نَزَلَ عَلَيَّ جَبَرَئِيلُ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ بِحُسْنِ

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۴، ح ۲۴.

۲. همان، ح ۲۸.

الْخُلُقِ فَإِنَّهُ ذَهَبٌ بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ^۱ أَلَا وَإِنَّ أَشَبَّهُمْ بِي أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا
جبرئيل از سوی پروردگار دو جهان بر من نازل شد و گفت: ای محمد!
بر تو باد به رعایت حسن خلق که تمام خیر دنیا و آخرت در آن است
و آگاه باشید که شبیه ترین شما به من خوش اخلاق ترین شماست». ^۲

راز اهمیت اخلاق پسندیده

اوّلاً: یکی از معجزات پیامبر ﷺ معجزه فرهنگی آن حضرت
است. پیامبر ﷺ در منطقه‌ای ظاهر شد که مردمش سرتا پا خشونت
بودند. طبق آنچه در کتاب «انساب الاشراف» و «اغانی» آمده است،
بین دو طایفه جنگ و درگیری رخ داد. یک طایفه پیروز شد و شکم
۲۰۰۰ زن باردار طایفه مغلوب را پاره کرد!

شاعر طایفه پیروز «صفار محاربی» با افتخار به این جنایت
بی سابقه و خشونت کم نظیر، آن را چنین به شعر درآورد:

بقرنا منکم الفی بقیر فلم نترك لحاملة جنيناً^۳
آری، پیامبر اسلام ﷺ در میان چنان جمعیت بی‌رحم و خشن
و فاقد صفات اخلاقی برانگیخته شد. بدون شک سخن گفتن از
حسن خلق و دوستی و محبت و عفو و مانند آن، در چنان محیطی

۱. در بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۸۴، ح ۲ به جای «فانه ذهب بخير الدنيا والآخرة» جمله «فان سوء الخلق يذهب بخير الدنيا والآخرة» آمده و این جمله مناسب‌تر است.

۲. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۴، ح ۱۶؛ بحار الانوار، ج ۷۳، ص ۲۹۶، ح ۳.

۳. الاغانی، ج ۲۳، ص ۲۰۲.

معجزه است و مهم‌تر از آن، رویش بهترین گل‌ها از چنان شوره زاری است. شخصیت‌هایی که هر یک سمبول والگوی عفو و خوش اخلاقی هستند.

عفو و گذشت پیامبر اسلام ﷺ حتی از سرسخت‌ترین دشمنانش، نظیر قاتل عمومی بزرگوارش، حضرت حمزه، معجزه کوچکی نیست. **ثانیاً:** روایت مذکور و روایات مشابه نشان می‌دهد که خشونت‌هایی که از ناحیه وهابی‌ها، طالبان و مانند آن‌ها صورت می‌پذیرد، با اسلام هیچ ارتباط و همسویگی ندارد، بلکه تجدید عهد جاهلیّت است. و ما مسلمانان باید با حُسن خُلق و پرهیز از خشونت ثابت کنیم که این‌گونه کارها به اسلام بی‌ارتباط است. باید در عمل ثابت کنیم که مسلمان کسی است که در برابر دیگران ولو غیر مسلمانان چهره‌ای گشاده، سخنانی محبت‌آمیز، برخوردي صحیح و مؤدبانه دارد.

انسان‌های اخمو، عبوس، بدزیان، بی‌محبت، بی‌ادب و بی‌عاطفه، از اسلام بیگانه‌اند. کسانی که در زبان یا در عمل یا در ظاهر یا باطن خشن هستند از اسلام فاصله گرفته‌اند. با این عملکرد می‌توانیم به پیشرفت اسلام کمک کنیم، همان‌گونه که آموزه‌های پیامبر اسلام ﷺ با اخلاق خوش آن حضرت پیشرفت کرد. مسلمانان نسبت به یکدیگر سخت‌گیری نکنند، مسلمانانی که اهل عفو و گذشت نیستند، خداوند هم با آن‌ها سخت خواهد گرفت.^۱

.۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۵۸-۱۶۰، ح ۴.

روش جلب محبت

یکی از معصومین علیهم السلام فرمودند:

«صَنَاعُ الْمَعْرُوفِ وَ حُسْنُ الْبِشْرِ يَكْسِبَانِ الْمَحَبَّةَ وَ يُدْخِلَانِ الْجَنَّةَ وَ الْبَخْلُ وَ عُبُوسُ الْوَجْهِ يُنْعِدَانِ مِنَ اللَّهِ وَ يُدْخِلَانِ النَّارَ؛ خَدَمْتَ بَهْ دِيْگَرَانِ كَرْدَنْ (وَبَخْلُ نُورَزِيدَنْ) وَبَرْخُورَد شَايِسْتَه با مردم، باعْثَ جَلَبِ مَحْبَّتِ مردم وَرَاه يَافْتَنْ بَهْ بَهْشَتْ مِيْ شَوْد وَبَخْلُ وَرَزِيدَنْ وَبَرْخُورَد نَاشَايِسْتَ با مردم، انسان را از خدا دور کرده وَوارد جَهَنَّم مِيْ كَنَد». ^۱

همچنین در روایت دیگری که امام رضا علیهم السلام از پدران بزرگوارش و آنها از حضرت علی علیهم السلام نقل کرده‌اند، می‌خوانیم:

«إِنَّكُمْ لَنْ تَسْعُوا النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ فَسَعُوهُمْ بِطَلَاقَةِ الْوَجْهِ وَ حُسْنِ

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۷، ح ۱؛ هرچند در سند روایت نام امامی که روایت از وی نقل شده، صریحاً نیامده است؛ اما علامه مجلسی طبق آنچه در مرآت العقول آمده معتقد است که این حدیث از امام باقر یا امام صادق علیهم السلام است (مرآت العقول، ج ۸، ص ۱۷۹).

اللّٰهُ؛ شما نمی‌توانید با ثروتتان مردم را از خود راضی کنید. سعی کنید این هدف را با گشاده‌رویی و برخورد خوب تحصیل نمایید».^۱

تقابل ثروتمندان مغورو با پیامبران الٰهی

مطالعه تاریخ نشان می‌دهد که همواره ثروتمندان مغورو از خود راضی در برابر پیامبر ایستاده‌اند، همان‌گونه که قرآن مجید می‌فرماید: «وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتَّرْفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسَلْنَا بِهِ كَافِرُونَ»؛ «وما در هیچ شهر و دیاری [پیامبر] بیم دهنده‌ای نفرستادیم، مگر این‌که ثروتمندان آن‌ها [که مست ناز و نعمت بودند] گفتند: ما به آنچه فرستاده شده‌اید، کافریم».^۲

این مطلب به عصر پیامبر ﷺ اختصاص ندارد. در عصر ما نیز ثروتمندان مغورو، بی‌درد با هر ندای حق طلبانه‌ای مخالفت می‌کنند، چرا؟

ثروتمندانی که دارای سرمایه نامشروع هستند، طبیعی است که در مقابل انبیا بایستند؛ زیرا سرمایه خود را در خطر می‌بینند. وظیفه ماست که مراقب آن‌ها باشیم. یکی از توطئه‌های آن‌ها این است که آیین و مذهب را از صحته اجتماعی خارج کرده و آن را به رابطه‌ای شخصی انسان با خدا تبدیل کنند.

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۷، ح ۸.

۲. سوره سباء، آیه ۳۴.

اگر بتوانند به این هدف دست یابند، در مبارزه خویش با اسلام اجتماعی موفق شده‌اند؛ همان‌گونه که درباره مسیحیت این کار را کرده‌اند و نتیجه آن خروج آیین مسیحیت از صحنه اجتماع و سیاست و حصر آن در کلیسا آن هم در روز خاصی از هفته شد.

توطئه خطرناک دشمن

این نقشه را برای اسلام هم کشیدند؛ لذا یکی از برنامه‌های آمریکایی‌ها در کشورهای اسلامی حذف آیات جهاد و شهادت و مذمت یهود است و عجب آن‌که هم‌فکران آن‌ها در داخل کشور در همین مسیر حرکت می‌کنند. آن‌ها در تلاشند که اسلام را در مسایل اخلاقی منحصر نموده و قصد دارند این‌گونه القا کنند که مسائل حقوقی از قبیل حدود و دیات و قصاص و مانند آن، مخصوص آن زمان بوده است ولذا باید قوانین عرفی را جایگزین آن کرد!

اما با مراجعه به روایات ملاحظه می‌کنیم که جلوه‌های مختلف جنبه‌های اجتماعی و سیاسی و حکومتی اسلام به تصویر کشیده شده که روایت مذکور یک نمونه آن است.

طبق این حدیث، بشاشت وجه و خوشروی و اخلاق خوش فایده‌ای در دنیا دارد و آن جلب موّت و محبت است و اثری برای آخرت خواهد داشت و آن ورود به بهشت است. اما بخل و بدخلقی، سبب ورود به آتش است.

برخی خیال می‌کنند عبوس بودن، نجوشیدن با مردم، خشونت، اخمو بودن نشانه قداست است، در حالی که این حالات انسان را از خدا دور می‌کند. با عمل به این‌گونه روایات جاذب‌السلام چند برابر خواهد شد.^۱

* * *

۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۶۶-۱۶۸، ح ۷.

نزدیکترین افراد به پیامبر ﷺ

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند:

«إِنَّ أَقْرَبَكُمْ مِنِي غَدَأً وَأَوْجَبَكُمْ عَلَى شَفَاَةَ، أَصْدَقَكُمْ لِلْحَدِيثِ وَأَدِيكُمْ لِلْأَمَانَةِ وَأَحْسَنَكُمْ حُلْقًا وَأَقْرَبَكُمْ مِنَ النَّاسِ؛ نزدیکترین شما نسبت به من در روز قیامت و شفاعت شونده‌ترین شما کسانی هستند که راستگوتر در گفتار، امانت دارتر، خوش خلق‌تر و به مردم از همه نزدیکتر باشند». ^۱

رابطه اعمال با قرب به پیامبر ﷺ

پیامبر اکرم ﷺ مطابق این حدیث می‌فرماید:

در روز قیامت افراد با ایمان و نیکوکار به تناسب اعمالی که دارند، به من نزدیک می‌شوند، ولی از همه نزدیکتر به من در قیامت کسانی هستند که دارای چهار صفت باشند. همچنین در قیامت

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ص ۵۱۴ (ابواب احکام العشرة، باب ۱۰۸، ح ۸).

برای همه شفاعت می‌کنم ولی شفاعت من بیشتر شامل کسانی است که این چهار صفت را دارا باشند:

۱. کسی که راستگو تر از همه باشد.

۲. کسی که در حفظ امانت از همه قویتر باشد.

۳. کسی که اخلاقش از همه بهتر باشد.

۴. کسی که به مردم از همه نزدیکتر باشد.

در قرآن مجید و روایات اسلامی اعمال خیر بسیاری بیان شده است، ولی پیامبر از میان اعمال خیر این چهار مورد را انتخاب فرموده است.

اهمیت صداقت و امانتدار بودن

مسئله صدق در گفتار و ادای امانت، اساس زندگی بشر است که اگر این دو باشد، زندگی بشر مرتب و منظم است و اگر نباشد انواع مشکلات در جامعه حاکم شده و در نتیجه جامعه به هرج و مرج کشیده می‌شود. اگر مردم صادق و امانتدار باشند دنیا بهشت می‌شود و اگر نسبت به هم بی اعتماد و دروغگو باشند، جهنم می‌شود.

منشأ بسیاری از بدبختی‌ها دروغ است؛ کسانی که اکنون ادعای طرفداری از حقوق بشر را دارند، خودشان ناقض حقوق بشرند چرا که در ادعای خود دروغ می‌گویند. اگر واقعاً این دو اصل که دو ستون اجتماع است، زنده شود دیگر مشکلی نخواهد بود.

علی رغم اینکه بسیاری از بیماری‌ها ریشه‌کن شده، ولی

بیماری‌های روانی در دنیا در حال گسترش است؛ شاید روزی فرا رسد که یک انسان سالم در دنیا از نظر فکر و روان پیدا نشود. کتاب‌های مختلفی در مورد بیماری‌های روانی به رشتۀ تحریر درآمده، و داروهای آرام‌بخش بسیاری تولید شده است، ولی فایده‌ای ندارد. وقتی انسان همیشه دغدغه‌این را داشته باشد که مبادا در حق او خیانت شود، یا به او دروغ گفته شود، دیگر آرامشی نخواهد داشت. اما اگر امانتداری حاکم باشد آرامش نیز حاکم می‌شود. افزایش پرونده‌های دادگستری و طلاق‌ها با آمارهای تکان دهنده، به خاطر دروغ و خیانت است.

حسن خلق و ارتباط نزدیک با مردم

دو عامل دیگر که باعث جلب محبت می‌گردد، حسن خلق و نزدیکی و ارتباط با مردم است. آیا نزدیکی فیزیکی و جسمانی مراد است و یا نزدیکی روحی؟

روشن است که مراد نزدیکی به عواطف و درک مشکلات مردم است. بعضی فکر می‌کنند که دیگران هیچ مشکلی ندارند و فقط خودشان دارای مشکل هستند.

مشکلات مردم گاهی فردی است و گاهی اجتماعی که باید به آنها نزدیک شد و برای رفع مشکلاتشان کوشید. گاهی مصیبت زده است و نیاز به آرامش خاطر دارد، یا بیمار است و نیازمند روحیه و امیدواری است، یا مشکل اقتصادی دارد، یا با همسایه و فرزند

خود مشکل دارد که باید پا در میانی کرد؛ پس باید به سراغ دردهای مردم رفت.

خدمات انقلاب اسلامی

بعد از انقلاب کارهایی صورت گرفته است که باید مردم را به آن تشویق کرد. از جمله: ستاد دیه، جمعیت بیماران کلیوی و بیماران سرطانی، جشن نیکوکاری و عاطفه‌ها که در آغاز هر سال تحصیلی در جریان است؛ و برنامه‌هایی که برای حمایت از یتیمان درست شده است. این کارها دو فایده دارد: یکی خدمت به جامعه انسانی و دیگری تبلیغ دین است. وقتی که پیامبر این دین چنین می‌فرماید چنین دینی جاذبه پیدا می‌کند.

وهابیت از اسلام بیگانه است

اما به یک معضل بزر هم باید اشاره کنیم و آن اینکه در عصر و زمان ما وهابیت با بی‌رحمی و خون‌ریزی باعث شده، که تعلیمات اسلامی چهره منفوری پیدا کند. آنها عقاید عجیبی دارند که می‌گوید هر کس که مشرک شد، خون، مال و عرضش مباح است. حال از نظر آنها مشرک کیست؟ «محمد بن عبد الوهاب» در کتابش می‌گوید کسی که بگوید: «یا رسول الله إشفع لی عِنْدَ اللهِ» مشرک است؛ با چنین طرز فکری خون بی‌ارزش شده و چه بلایهای که بر سر انسان‌ها می‌آورند.

حدود هشتاد سال قبل هم به کربلا حمله کردند و بسیاری از زنها و بچه‌ها را کشتند. اینها چهره اسلام را در دنیا خراب کردند به طوری که در غرب به مسلمانان به دیده تروریست نگاه می‌کنند. ما باید بگوییم که اسلام آن نیست که وهابی‌ها می‌گویند بلکه آنها یک اقلیت و افرادی هستند که گرفتار اشتباه و تعصّب شده‌اند.^۱ اسلام آن است که پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید، سراسر عاطفه و محبت؛ شاهد آن هم یک صد و سیزده سوره قرآن است که با اسم الله و عطوفت و رحمت عامه و خاصه شروع می‌شود و فقط یک سوره در مورد خشونت است. پس اسلام دین محبت و عاطفه است،^۲ حتی در برخورد با مشرکان هم دستور به محبت می‌دهد.^۳

* * *

۱. شرح بیشتر را در کتاب «وهابیت بر سر دو راهی» و «آئین وهابیت» مطالعه فرمایید.

۲. شرح این مطلب را در کتاب «آیین رحمت» نوشته‌ایم.

۳. مشکات هدایت، ص ۱۴۶-۱۴۲.

سنگین‌ترین عمل

حضرت رسول ﷺ فرمودند:
 «أَنْتَلُ مَا يُوضَعُ فِي الْمِيزَانِ حُسْنُ الْخُلُقِ؛ سَنْكِينٌ تَرِينَ عَمَلَى كَهْ دَرَ كَفَّهْ تَرَازُوِي اعْمَالَ انسَانَ نَهَادِهِ مَى شُودَ حُسْنَ خَلْقَ اسْتَ».^۱

«میزان» در معارف دینی

طبق آنچه که از قرآن مجید و روایات^۲ استفاده می‌شود، در روز قیامت ترازوها یی وجود دارد که تمام اعمال و کردار انسان را با آن می‌سنجند. کفه ترازوی اعمال بعضی سنگین است «ثَقْلَتْ مَوَازِينُهُ»^۳ و این سبب خوشحالی آنها می‌گردد و کفه ترازوی اعمال برخی دیگر سبک است «خَفْقَتْ مَوَازِينُهُ».^۴ چون اعمالشان ریاکارانه، عوام‌فریبانه و توخالی بوده، و چنین اعمالی وزنی ندارد.

۱. المحجة البيضاء، ج ۳، ص ۲۸۴.

۲. آیات و روایات مذکور را در بحار الانوار، ج ۷، ص ۲۴۲ به بعد مطالعه فرمایید.

۳. اعراف، آیه ۸ و مؤمنون، آیه ۱۰۲ و قارעה، آیه ۶.

۴. اعراف، آیه ۹ و مؤمنون، آیه ۱۰۳ و قارעה، آیه ۸.

البته ترازوی جهان آخرت همچون ترازوهای این جهان نیست، ولی ما ناچاریم برای مفاهیم بلند آن جهان از الفاظ کوتاه و ناقص این جهان استفاده کنیم.^۱

چیزهایی که میزان اعمال را سنگین می‌کند
 اکنون این سؤال مطرح می‌شود که چه چیزهایی میزان اعمال انسان را سنگین می‌کند؟

پیامبر اکرم ﷺ، طبق روایت فوق، حُسن خلق را سنگین‌ترین چیزی معرفی کرده که در کفه ترازو نهاده می‌شود، می‌دانیم هر چیزی وزن مخصوص به خود را دارد. در علم امروز وزن مخصوص آب ۱ است و بقیه چیزها را با آن می‌سنجند و وزن طلا ۱۸ می‌باشد و آهن از طلا سبک‌تر است. در مسایل معنوی نیز هر چیزی وزنی دارد و وزن حُسن خلق از همه چیز سنگین‌تر است. نماز و روزه و حج و جهاد و دیگر اعمال هر کدام وزن خاصی دارند، اما سنگین‌تر از همه آنها حُسن خلق و برخورد مناسب است. این سخن پیامبر اکرم ﷺ که ۱۴۰۰ سال قبل در محیطی همچون محیط عربستان بیان شده، واقعاً عجیب است و نوعی معجزه به شمار می‌رود. محیطی که جهالت و خشونت در آن موج می‌زد و هنوز هم بعد از قرن‌ها، نمونه‌هایی از آن را توسط وهابی مشاهده

۱. شرح بیشتر را در کتاب پیام قرآن، ج ۶، ص ۱۵۸ به بعد مطالعه فرمایید.

می‌کنیم، اما رسول اکرم ﷺ در همان محیط، این قدر بر حُسن خُلق تأکید ورزیده، که این نکته در خور دقت فراوان است.

مؤمن عبوس نیست

بعضی خیال می‌کند که مؤمن همیشه باید عبوس و اخمو باشد و از خودش هم قهر کند! در حالی اسلام زهد و تقوا را در این امور نمی‌داند.

اسلام ایمان را در حُسن خُلق، برخورد خوش و رعایت ادب در سخن می‌داند و برای آن آثار عجیبی نقل کرده است. در روایتی از پیامبر اکرم ﷺ می‌خوانیم: «إِنَّ الرِّفْقَ لَمْ يُوضَعْ عَلَى شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَلَا نُرْعَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ؛ مَدَارًا در هر چیزی سبب زینت و زیبایی، و خشنوت در هر چیزی سبب زشتی آن می‌شود».^۱

سه مصدق حُسن خُلق

به دنبال حديث مورد بحث روایت دیگری از پیامبر اسلام ﷺ نقل شده که حُسن خُلق را تفسیر کرده، و بر سه مصدق بارز آن انگشت گذاشته است. توجه بفرمایید:

۱. «تَصِلُّ مَنْ قَطَعَكَ؛ پیوند با کسانی که از تو بریده‌اند!».

اگر برخی اقوام و خویشاوندان قطع صله رحم کرده‌اند تو مقابله به مثل نکن، بلکه حُسن خُلق اقتضا می‌کند که مقابله به ضد شود.

۱. کافی، ج ۲، ص ۱۱۹، ح ۶

چرا که بسیاری از قهرها بر اثر دوری و ناشی از سوء ظن است و در سایه ملاقات‌ها از بین می‌رود.

۲. «وَتَعْفُ عَمَّنْ ظَلَمَكَ؛ بخشنیدن کسانی که به تو ظلمی کرده‌اند».

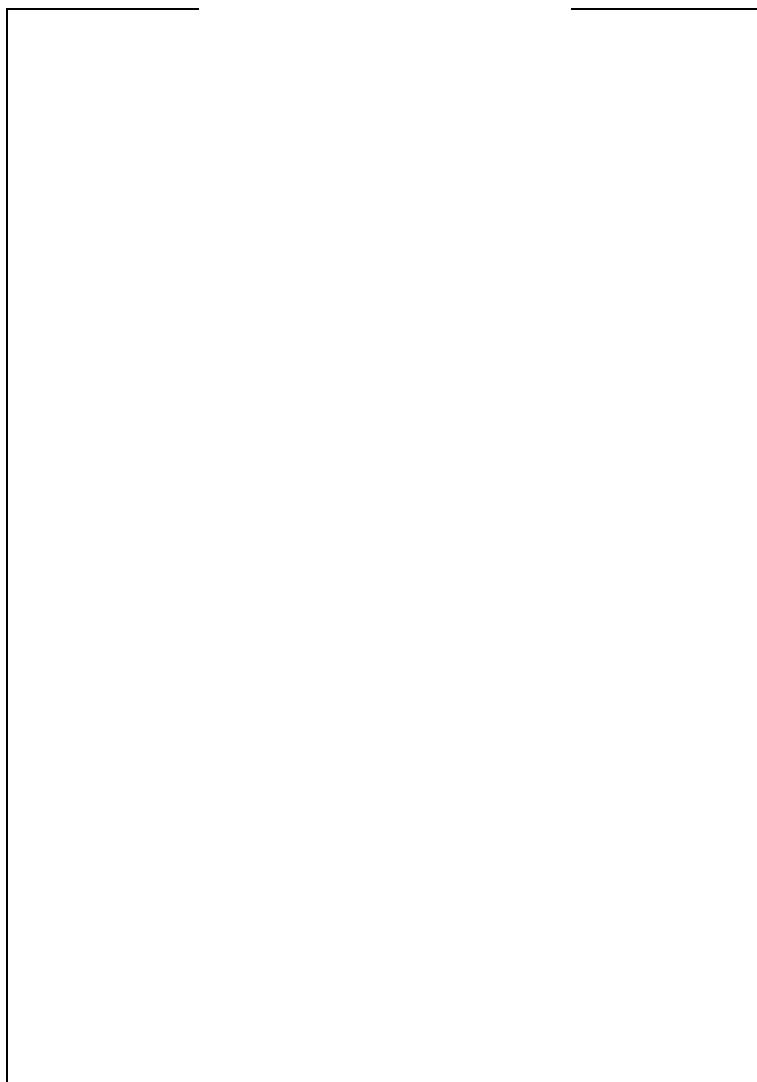
قرآن منطق ظلم در برابر ظلم و خشونت جواب خشونت را قبول ندارد، بلکه با سلاح عفو و بخشن، ظالم را خلع سلاح می‌کند. البته روشی است که منظور از ظالم در اینجا ظالمان و مستکبران جهانی نیست.

۳. «وَتُعْطِي مَنْ حَرَمَكَ؛ عطا کردن به کسانی که تو را محروم کرده‌اند».^۱

خدایا! به همه ما توفیق شناختن معارف دین و عمل کردن به آن و انتقالش به دیگران را عنایت فرما!

* * *

۱. المحجة البيضاء، ج ۳، ص ۲۸۴.

ثمره ترشویی

امام باقر یا امام صادق علیه السلام فرمودند:
 «الْأَنْقِبَاضُ مِنَ النَّاسِ مَكْسَبَةُ الْعَدَاوَةِ؛ ترشویی کردن در برابر
 مردم، سبب عداوت و دشمنی است».^۱

مفهوم حدیث این است که خوشرویی و برخورد خوب با
 مردم، موجب جلب محبت است.

اسباب تنها یی و دشمنی

این مسئله کاملاً محسوس است و همه آن را تجربه کرده‌اند که
 کسانی که بداخل‌الاق‌اند و با مردم کج خلقی می‌کنند و با آن‌ها با
 روی گشاده برخورد ندارند، بلکه به گونه‌ای رفتار می‌کنند که
 گویا دشمن آن‌ها هستند؛ در زندگی تنها می‌مانند و برای خود
 دشمن می‌ترانند.

۱. اصول کافی، ج ۲، ص ۶۳۸، ح ۵

وقتی شما با کسی ترشرویی می‌کنید، او این عمل بد شما را تجزیه و تحلیل می‌کند و به دنبال علل و عوامل آن می‌گردد و بدینسان، پایه‌های دشمنی ایجاد می‌شود؛ و هرچه این‌گونه برخوردها بیشتر شود، عداوت و دشمن نیز فراوان‌تر می‌گردد؛ در حالی که اسلام دین رحمت و عطوفت و مهربانی است و پایه‌های آن بر محبت استوار است.^۱

وهابی‌های خشن، بویی از اسلام نبرده‌اند

خداآوند از وهابی‌های خشک و خشنی که اسلام را به عنوان دینی خشن به دیگران معرفی کردند نگذرد! کسانی که آبروی اسلام را برداشتند و با این رفتار زشت خود، به اسلام و مسلمین ضربه‌ای بزر وارد کردند. اسلام آن‌گونه نیست که آن‌ها معرفی کرده‌اند، بلکه اسلام از محبت و رحمت سرشار است؛ لذا در نمازهای یومیه مکرّر از رحمانیت و رحیمیت خدا سخن می‌گوییم. اسلام آنقدر دارای رحم و عاطفه است که می‌گوید اگر شخصی از مشرکان برای تحقیق در خصوص اسلام و مطالعه معارف آن، به شما پناه آورد، به او پناه بدهید و پس از تحقیقاتش او را سالم به محل زندگی اش بازگردانید!^۲

۱. شرح این مطلب را در کتاب «آیین رحمت» نوشته‌ایم.

۲. سوره توبه، آیه ۶.

آيا چنین ديني اجازه کشتن مسلمانان را می دهد؟ به راستی
چگونه و هابی ها به کوچک ترین بھانه ای دستشان را به خون
مسلمانان مظلوم آلوده می کنند؟!

ترش روبي مکروه است يا حرام؟

مرحوم صاحب وسائل، عنوان بابی که حدیث مذکور را در آن
نقل کرده، «کراهة الانقباض من الناس» قرار داده است؛ یعنی
ترش روبي در برابر مردم کراحت دارد. ولی باید توجه کرد که این کار
زشت همیشه مکروه نیست، بلکه گاه ممکن است حرام باشد؛ مثلاً
اگر انقباض و ترش روبي سبب عداوت و درگیری و اختلاف
و خونریزی گردد، بدون تردید حرام خواهد بود، بلکه حتی اگر
سبب دلشکستگی شخص مؤمن شود شبھه حرمت دارد.

ترش روبي واجب!

البته ترش روبي گاه واجب می شود و آن زمانی است که به قصد
تنفر از گناه و به عنوان نهی از منکر صورت پذيرد؛ چون همان گونه
که در روایات از جمله نهج البلاغه آمده است، امر به معروف و نهی
از منکر سه مرحله دارد: مرحله قلبی، زبانی و عملی.^۱
اگر کسی جهت امر به معروف و نهی از منکر به صورت زبانی

۱. نهج البلاغه، ج ۳، ص ۳۶۶، حکمت ۳۷۴.

و عملی توانایی ندارد، لازم است در دل از آن متنفر باشد و این تنفر در چهره‌اش ظاهر گردد و در مقابل منکرات رو ترش نماید و چهره در هم کشد و بدین وسیله نسبت به کارهای زشت عکس العمل نشان دهد.

خلاصه این‌که اسلام آیین محبت و رحمت است و ما مسلمانان نیز باید در عمل و با برخوردهای خوش و محبت‌آمیز و رویی گشاده و دوری از برخوردهای زشت و ناپسند ثابت کنیم که اسلام دین محبت و دوستی است، نه آیین عداوت و دشمنی.^۱

* * *

.۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۷۰-۱۷۲، ح ۹.

سرانجام مکر و خدعا و غش و خیانت

رسول خدا ﷺ فرمودند:

«مَنْ كَانَ مُسْلِمًا فَلَا يَمْكُرُ وَ لَا يَخْدُعُ، فَإِنِّي سَمِعْتُ جَبْرِيلَ يَقُولُ: إِنَّ الْمَكْرَ وَ الْخَدِيْعَةَ فِي النَّارِ، ثُمَّ قَالَ: لَيْسَ مِنَّا مَنْ غَشَّ مُسْلِمًا وَ لَيْسَ مِنَّا مَنْ خَانَ مُسْلِمًا ثُمَّ قَالَ عَلَيْهِ اللَّهُ أَعْلَمُ: إِنَّ جَبْرِيلَ الرُّوحَ الْأَمِينَ نَزَلَ عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ بِحُسْنِ الْخُلُقِ فَإِنَّ سُوءَ الْخُلُقِ ذَهَبَ بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ أَلَا وَ إِنَّ أَشْهَدُكُمْ بِي أَحْسَنُكُمْ خُلُقًا؛ مُسْلِمًا مُكْرَ وَ خَدِعَا نَمِيَ كَنْد؛ چرا که از جبرئیل شنیدم که می‌گفت: صاحب مکر و خدعا در آتش است». حضرت در ادامه فرمود: «کسی که تقلب کند از ما نیست و کسی که خیانت کند [نیز] از ما نیست». سپس فرمود: «جبرئیل از سوی خداوند دو جهان بر من نازل شد و گفت: ای محمد! خوش اخلاق باش که سوء خلق و بداخلاقی خیر دنیا و آخرت را زایل می‌کند. آگاه باشید! شبیه ترین شما به من کسی است که اخلاقش از همه بهتر باشد». ^۱

۱. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب احکام العشرة، باب ۱۳۷، ح ۱.

تفسیر مکر

«مکر» در اصل به معنی چاره جویی است. بدیهی است که چاره جویی گاه مثبت است و گاه منفی. توضیح این‌که وقتی مکر به خداوند نسبت داده می‌شود، مثل آیه شریفه: «وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ»^۱ منظور چاره جویی مثبت است؛ یعنی خداوند بهترین چاره جویان است؛ چون با وسائل بسیار ساده کارهای بسیار مهمی انجام می‌دهد؛ مثل این‌که پادشاه ستمگری همچون نمروд را با پشه‌ای از پا در می‌آورد.^۲ ولی واژه مکر در میان ما معمولاً به چاره جویی منفی گفته می‌شود؛ مثل این‌که اسباب و مقدمات خلاف و نامشروع برای رسیدن به مقصد نامشروعی ترتیب داده شود.

معنای خدعا

واژه «خدعا» به معنی فریب و نیرنگ است؛ مثل این‌که ظاهر چیزی را خوب جلوه دهیم، در حالی که باطنش بد باشد؛ مثلاً شخصی می‌خواهد با دیگری دشمنی کند، اما لباس دوست می‌پوشد تا بهتر بتواند او را فریب دهد. یا کسی می‌خواهد به دیگری زیان برساند، در لباس منفعت رسان ظاهر می‌شود. این کار فریب و خدعا و نیرنگ محسوب می‌شود.

۱. سوره آل عمران، آیه ۵۴؛ سوره انفال، آیه ۳۰.

۲. وسائل الشیعه، ج ۸، ابواب ادب السفر، باب ۵، ح ۱.

غش و خیانت

«غش» به معنی تقلب است؛ غذای تقلبی، داروی تقلبی، پارچه تقلبی، وسایل برقی تقلبی، و بسیاری چیزهای دیگر که متأسفانه نوع تقلبی اش در عصر و زمان ما زیاد است، «غش» محسوب می‌شود.

معنای «خیانت» هم روشن است؛ به عنوان یک مصدق؛ مثلاً اگر امانتدار، امانت را به صاحبش برنگرداند، یا بدون اجازه و رضایت صاحبش در آن تصرف کند، مرتكب خیانت شده است.

سوء خلق

«سوء خلق» به توضیح نیاز ندارد و از رذایل اخلاقی به حساب می‌آید، همچنین از روایت استفاده می‌شود که انسان‌های بداخل‌الاقدام و ترش رو و کسانی که به تعبیر مردم برج زهر مارند دورترین مردم از پیامبر اکرم ﷺ به حساب می‌آیند؛ زیرا از منظر رسول خدا ﷺ کسانی که اخلاق بهتری دارند، به رسول خدا ﷺ نزدیک‌ترند. بنابراین، این‌که بعضی تصور می‌کنند خندان و خوشرو بودن برخلاف تقدس و تدین است اشتباه بزرگی است.

دنیای بدون این صفات رذیله

اگر این صفات رشت از دنیا برچیده شود، یعنی در جامعه نه مکری، نه نیرنگی، نه تقلبی، نه خیانتی و نه برخوردهای خشن

وسوئی صورت بگیرد، دنیا گلستان می‌شود. بدینهای دنیای امروز آن است که به رغم ترقی در جنبه‌های مادی، در زمینه‌های معنوی تنزل کرده است.

جنایاتی امروز رخ می‌دهد که در قدیم سابقه نداشت. تقلب در داروها که با جان انسان‌ها سر و کار دارد، بردگی جنسی کودکان شرق آسیا که به بهانه تحصیل به اروپا و آمریکا برده می‌شوند و در نهایت آن‌ها را برای مسائل جنسی به فروش می‌رسانند؛ از جمله این جنایات است.

در سایه تنزل اخلاق است که برترین دانشمندان جهان، سال‌ها مطالعه و تحقیق و آزمایش انجام می‌دهند تا سلاح‌های شیمیایی و کشتار جمعی و هسته‌ای بسازند و مردم مظلوم و بی‌گناه را به قتل برسانند.^۱

* * *

۱. آداب معاشرت در اسلام، ص ۱۷۵-۱۷۶، ح ۱۰.

بد اخلاقی

حضرت رسول اکرم ﷺ فرمودند:
 «يا عَلِيُّ! إِلْكُلِّ ذَنْبٍ تَوْبَةً إِلَّا سوءُ الْخُلُقِ فَإِنَّ صَاحِبَهُ كُلَّمَا خَرَجَ مِنْ ذَنْبٍ
 دَخَلَ فِي ذَنْبٍ؛ اي علی، هر گناهی توبه‌ای دارد جز بداخلاقی، زیرا
 هرگاه انسان بداخلاق از گناهی خارج می‌شود (توبه می‌کند)، به
 گناه دیگری دچار می‌شود».^۱

در اینجا پیامبر ﷺ به خطر سوء خلق اشاره کرده می‌فرماید: از
 همه گناهان می‌توان توبه کرد، اما از بداخلاقی نمی‌توان توبه کرد،
 زیرا انسان از عمل توبه می‌کند، در حالی که سوء خلق عمل نیست.

آثار سوء خلق

۱. سرچشمہ گناهان؛ از جمله می‌توان به گناهانی، مانند: اذیت
 و آزار مردم، دروغ، غیبت، ظلم و مثل آن اشاره کرد.

۱. بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۴۸، ح ۳

۲. نفرت عمومی مردم؛ انسان با بدخلقی، دوستان و جامعه و نفوذش را از دست می‌دهد. مثلاً اگر کاسب است مشتری‌هاش را از دست می‌دهد. و اگر آفاست، مریدان خود را از دست می‌دهد. و حتی گاهی زن و فرزندانش را از دست می‌دهد.

منظور از «دست دادن» این است که آنان از او بیگانه می‌شوند تا جایی که بچه دوست ندارد پدر را ببیند، چون پدر بداخلراق است. میان او و فرزندان فاصله می‌افتد. پس نفرت عمومی وجوداً شدن مردم یکی دیگر از آثار سوءِ خلق است.

۳. شکنجه و عذاب روحی؛ آدم بداخلراق پیش از هر کس خودش اذیت می‌شود. او با آتش بداخلراق، اوّل درون خود را می‌سوزاند آن‌گاه برون دیگران را. و این موجب بیماری انسان می‌شود و در کوتاهی عمر او بسیار مؤثر است. بنابراین سوءِ خلق حدّاًقل این سه اثر منفی را دارد: کثرت گناهان، از دست دادن دوستان و یاران و بستگان و آشنايان، و شکنجه روحی.

عوامل روحی و روانی بداخلراق

۱. توقع بیجا؛ کسانی که پرتوّع‌اند و انتظار دارند مردم به آنها سلام کنند و احترام بگذارند، طبیعتاً با مواردی مواجه می‌شوند که مخالف انتظارشان است لذا از کوره در می‌روند و عصبانی می‌شوند، اما اگر انسان سطح توقع و انتظارش را حتی در مورد

خانواده و نزدیکانش کم کند، عصبانی نمی‌شود و در برابر اتفاقاتی که پیش می‌آید آمادگی دارد. اگر چنین روحیه‌ای پیدا شد، از مشکلات نمی‌هراسد و افسرده نمی‌شود. برخی اشخاص وقتی از دوستانشان ضربه می‌خورند می‌گویند ما چنین چیزی را از دوستمان توقع نداشتیم.

۲. کبر و غرور؛ انسان‌های متکبر دوست دارند بالاتر از همه باشند و چون مردم فطرتاً با چنین افرادی ناسازگارند، به آنها اعتنایی نمی‌کنند و اینان نیز وقتی می‌بینند کارها مطابق خواستشان انجام نشده است، عصبانی و بدآخلاق می‌شوند.

۳. عدم گذشت؛ برخی در زندگی گذشت کمی دارند و لذا دچار عصبانیت می‌شوند، اما انسان باید بکوشد کار خلاف را نادیده بگیرد و در برابر ناملایمات گذشت کند، چون اگر آن را فراموش کند اخلاقش هم خوب می‌شود ولی اگر فراموش نکرد هر وقت به ذهنش می‌آید ناراحت و در نتیجه بدآخلاق می‌شود.

۴. کم ظرفیت؛ انسان‌های کم ظرفیت یا بی‌ظرفیت نمی‌توانند مسائل را تحمل کنند. به قول معروف «با مویزی شیرین می‌شود و با غورهای ترش» یعنی نسیمی در خانه او طوفان است. چنین کسانی همیشه کج خلق و بدآخلاق و عصبانی‌اند. اما اگر انسان بلندنظر باشد، این‌گونه مسائل را به راحتی هضم می‌کند.
آنچه ذکر شد چهار عامل روحی روانی بود، اکنون به عوامل اجتماعی و جسمانی می‌پردازیم:

عوامل اجتماعی و جسمانی سوء خلق

۱. انسانی که ضعیف المزاج است، گاهی کج خلق می‌شود. ولذا بیماران معمولاً بداخل‌الاق می‌شوند، و باید ملاحظه حالتان بشود و از سر و صدا نزدانی پرهیز گردد و پرستارانشان باید با آنها مدارا کنند، برای اینکه بیمار در وضعی است که کج خلقی جزء طبیعت او شده است. یا مثلاً بعد از ظهر ماه رمضان، برخی مردم عصبانی و بداخل‌الاق می‌شوند، چون براثر گرسنگی و تشنگی، خون غلیظ می‌شود و به مغز نمی‌رسد، اعصاب خسته است و سلول‌های مغزی تغذیه نمی‌شوند، طبعاً اعصاب تحت فشار قرار می‌گیرد و در نتیجه نمی‌تواند خود را کنترل کند. لذا بهتر است در این هنگام در جایی باشد که عوامل عصبانیت کمتر است، و در ساعاتی که زمینه‌ها آماده است روابطش را با مردم کم کند. یعنی به گونه‌ای باشد که کج خلقی خودش را نشان ندهد.

۲. گاهی محرومیت از جایی، سبب بداخل‌الاقی در جایی دیگر می‌شود. مثلاً در بازار ضررکرده، وقتی به خانه می‌رود زن و فرزندان را می‌آزارد.

این بداخل‌الاقی بلای بسیار بدی است، به خصوص کسانی که با مردم سر و کار دارند باید برای پیشبرد کارها در دل مردم نفوذ کنند و مصدق **﴿لَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظًا الْقُلُبُ لَا نَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾**^۱ نباشند، بلکه

۱. سوره آل عمران، آیه ۱۵۹. ترجمه: «اگر خشن و سنگدل بودی مردم از اطراف تو پراکنده می‌شدنند».

مصدقه «فَيَا رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ لِئَلَّا تَلْهُمُ»^۱ باشند. ولی کسانی که با مردم سروکار ندارند زیاد از خود کج خلقی و بداخلالقی نشان نمی‌دهند. خلاصه گاهی کج خلقی تمام برنامه‌های انسان را از بین می‌برد. از این‌رو باید علاوه بر از بین بردن زمینه‌ها و عوامل کج خلقی، تمرین خوش خلقی کرد. حضرت علی^{علیہ السلام} آن قدر حُسن خلق داشت که دشمنانش او را متّهم به مزاح می‌کردند و می‌گفتند علی^{علیہ السلام} - العیاذ بالله - بذله گو است.^۲

برای اینکه انسان به سوءِ خلق مبتلا نشود باید نقطه مقابل آن را -که حُسن خُلق است - در خود پرورد و به اهمیّت آن واقف شود. بدین منظور، توجه شما خوانندگان عزیز را به بخشی از صفات حمیده پیامبر اسلام^{علیہ السلام} جلب می‌کنیم:

روایت علی^{علیہ السلام} از خلق و خوی پیامبر اسلام^{علیہ السلام}
 درباره حُسن خُلق، عفو، مهربانی، ایثار، فداکاری و تقوای آن حضرت در کتاب‌های تفسیر و تاریخ داستان‌های زیادی آمده است ولی همین قدر باید بگوییم که در حدیثی از حسین بن علی^{علیہ السلام} آمده است که فرمود: از پدرم امیر مؤمنان علی^{علیہ السلام} درباره ویژگی‌های زندگی پیامبر^{علیہ السلام} و اخلاق او پرسیدم و پدرم مشروحاً

۱. سوره آل عمران، آیه ۱۵۹. ترجمه: «به سبب رحمت الهی، در برابر مؤمنان، نرم و مهربان شدی!».
 ۲. منتهی الامال، ج ۱، ص ۲۹۰.

به من پاسخ فرمود. در بخشی از این حدیث آمده است:

«پیامبر ﷺ با همنشینانش با خوشروی و خنده برخورد می‌کرد و نرمخو و ملایم بود. هرگز خشن، سنگدل، پرخاشگر، بدزبان، عیب‌جو و مدیحه‌سرا نبود. هیچ‌کس از او مأیوس نمی‌شد و هر که به در خانه او می‌آمد نومید بازنمی‌گشت. سه چیز را از خود دور کرده بود: مجادله در سخن، پرگویی، دخالت در کاری که به او مربوط نبود. و دو چیز را در مورد مردم رها کرده بود: کسی را مذمّت نمی‌کرد، به جست‌وجوی لغزش‌ها و عیب‌های پنهانی مردم نمی‌پرداخت.

فقط در مورد اموری که ثواب الهی را امید داشت سخن می‌گفت. هنگام سخن گفتن به قدری کلماتش در دل‌ها نفوذ داشت که همه سکوت اختیار می‌کردند و هنگامی که ساکت می‌شد آنها به سخن در می‌آمدند، اما نزد او هرگز نزاع و مجادله نمی‌کردند. هرگاه مرد غریب و ناآگاهی با خشونت سخن می‌گفت و درخواستی می‌کرد، تحمل می‌کرد و به یارانش می‌فرمود: هرگاه کسی حاجتی دارد به او عطا کنید. هرگز کلام کسی را قطع نمی‌کرد تا سخن پایان گیرد». ^۱

آری، اگر این اخلاق نیکو و ملکات الهی نبود آن ملت عقب‌مانده جاهلی و آن جمع خشن انعطاف‌ناپذیر به اسلام

۱. معانی الاخبار، ص ۸۳

نمی‌گرویدند، بلکه به مصدق آیه «لَأْنَفَضُوا مِنْ حَوْلَكَ» همه از گرد او پراکنده می‌شدند و همان راه و روش دوران جاھلیّت را ادامه می‌دادند. و چه خوب است که این اخلاق اسلامی امروز زنده شود و در هر مسلمانی، پرتوی از اخلاق و خوبی پیامبر ﷺ باشد.

بدخوی در روایات اسلامی

رسول اکرم ﷺ فرمودند: «الْخَلْقُ السَّيِّءُ يُفْسِدُ الْعَمَلَ كَمَا يُفْسِدُ
الْخَلْقُ الْعَسْلَ؛ بـدـخـوـی عمل را تـبـاه مـیـکـنـدـ چـنانـکـه سـرـکـه عـسلـ رـا
فـاسـدـ مـیـسـازـدـ». ^۱

در حدیث یگری فرمودند: «سُوءُ الْخُلُقِ ذَنْبٌ لَا يُغَفَّرُ وَسُوءُ الظَّنِّ
خَطِيئَةٌ تَفُوحٌ؛ بـدـخـوـی گـناـهـی نـابـخـشـوـدـنـی اـسـتـ وـبـدـگـمـانـی خـطاـبـی
اـسـتـ کـهـ مـنـتـشـرـ مـیـشـودـ». ^۲

و در روایت سوم از آن حضرت می‌خوانیم: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَبْلُغُ مِنْ
سُوءِ خُلُقِهِ أَسْقَلُ دَرَكَ جَهَنَّمِ؛ بـنـدـهـ بـرـاثـرـ بـدـخـوـیـیـ بـهـ پـایـینـ تـرـیـنـ طـبـقـاتـ
دوـزـخـ مـیـرـسـدـ». ^۳

امیرمؤمنان علی علیه السلام فرمود: «رُبَّ عَزِيزٍ أَذَلَّهُ خُلُقُهُ وَ ذَلِيلٍ أَعَزَّهُ خُلُقُهُ؛
چـهـ بـساـ عـزـیـزـیـ کـهـ اـخـلاـقـشـ اوـ رـاـ ذـلـیـلـ سـاختـهـ وـ ذـلـیـلـیـ کـهـ اـخـلاـقـشـ
اوـ رـاـ عـزـیـزـ کـرـدـ استـ». ^۴

۱. بـحـارـ الانـوارـ، جـ ۷۳ـ، صـ ۲۹۷ـ، حـ .۸ـ.

۲. المـحـجـةـ الـبـيـضـاءـ، جـ ۵ـ، صـ ۹۳ـ.

۳. هـمـانـ.

۴. بـحـارـ الانـوارـ، جـ ۷۱ـ، صـ ۳۹۶ـ، حـ .۷۹ـ.

و در روایت دیگری فرمود: «مَن سَاءَ خُلُقُهُ فَأَذَّنُوا فِي أُذُنِهِ؛ هُرْ كَه
اخلاقش بد شد در گوشش اذان بگویید».^۱

نتیجه این که: با توجه به آثار بسیار زشت سوء خلق در دنیا
و آخرت و ثمرات بسیار مهم حُسن خُلق در این جهان، باید برای
تخلّق به این صفت زیبای اخلاقی و اجتناب از آثار رذیله ناپسند
آن، همواره تلاش کنیم.^۲

* * *

۱. بحار الانوار، ج ۶۲، ص ۲۷۷، ح ۷۲.

۲. انوار هدایت، ص ۲۳۴-۲۴۱.

منابع و مأخذ

١. القرآن الكريم؛ با ترجمة آیة الله العظمى مکارم شیرازی، امام علی بن ابی طالب علیہ السلام، چاپ دوم، مرحله نهم، سال ۱۳۸۹ ه.ش.
٢. آئین رحمت؛ آیة الله العظمى مکارم شیرازی، گردآوری و تحقیق: ابوالقاسم علیان نژادی، مدرسه الامام علی بن ابی طالب علیہ السلام، قم، چاپ اول، سال ۱۳۸۵ ه.ش.
٣. آداب معاشرت در اسلام؛ آیة الله العظمى مکارم شیرازی، تهییه و تنظیم: ابوالقاسم علیان نژادی دامغانی، انتشارات صفحه‌نگار، قم، چاپ اول، سال ۱۳۹۱ ه.ش.
٤. آیات ولایت در قرآن؛ آیة الله العظمى مکارم شیرازی، تهییه و تنظیم: ابوالقاسم علیان نژادی، انتشارات نسل جوان، قم، چاپ اول، سال ۱۳۸۱ ه.ش.
٥. اخلاق در قرآن؛ آیة الله العظمى مکارم شیرازی و همکاران، مدرسه الامام علی بن ابی طالب علیہ السلام، قم، چاپ سوم، سال ۱۳۸۱ ه.ش.
٦. استفتائات جدید؛ آیة الله العظمى مکارم شیرازی، گردآوری: ابوالقاسم علیان نژادی دامغانی، امام علی بن ابی طالب علیہ السلام، قم، چاپ هفتم، سال ۱۳۹۰ ه.ش.

٧. اسدالغابة فى معرفة الصحابة؛ ابن اثير، داراحياء التراث العربى،
بىروت، چاپ اول، بىتا.
٨. الاصول من الكافى؛ محمد كلينى، دارصعب و دارالتعارف، بىروت،
چاپ چهارم، سال ١٤٠١ هـ.
٩. الاغانى؛ ابوالفرج اصفهانى، دارالتونسية للنشر، تونس، چاپ اول،
سال ١٩٨٣ م.
١٠. الاقبال بالاعمال الحسنة؛ سيد بن طاووس، مكتب الاعلام الاسلامى،
قم، چاپ دوم، سال ١٣٧٦ هـ.
١١. امثال و حكم؛ على اكابر دهخدا، انتشارات اميركبير، تهران، چاپ
پانزدهم، سال ١٣٨٨ هـ.
١٢. انوار هدایت؛ آية الله العظمى مکارم شیرازی، تهییه و تنظیم: سید
میراحمد فقیه نیریزی، انتشارات امام علی بن ابی طالب طیللا، قم، چاپ اول،
سال ١٣٩٠ هـ.
١٣. بازاریابی شبکه‌ای یا کلاهبرداری مرموز؛ ابوالقاسم علیان‌نژادی
دامغانی، مدرسة الامام علی بن ابی طالب، قم، چاپ چهارم، ١٣٨٦ هـ.
١٤. بحار الانوار؛ علامه مجلسی، داراحياء التراث العربى، بىروت، چاپ
سوم، سال ١٤٠٣ هـ.
١٥. البرهان فى تفسير القرآن؛ سید هاشم بحرانی، مركز الطباعة و النشر فى
مؤسسة البعثة، قم، چاپ اول، سال ١٤١٦ هـ.
١٦. بهج الصباغة فى شرح نهج البلاغة؛ محمد تقى تسترى، انتشارات
اميركبير، تهران، چاپ اول، سال ١٣٧٦ هـ.

۱۷. پیام امام امیرالمؤمنین علیه السلام؛ آیة الله العظمی مکارم شیرازی و همکاران، انتشارات امام علی بن ابی طالب علیه السلام، قم، چاپ اول، سال ۱۳۹۰ ه.ش.
۱۸. پیام قرآن؛ آیة الله العظمی مکارم شیرازی و همکاران، مدرسة الامام امیرالمؤمنین علیه السلام، قم، چاپ اول، سال ۱۳۶۹ ه.ش.
۱۹. تصنیف غررالحكم و درر الكلم؛ عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، مکتب الاعلام الاسلامی، قم، چاپ اول، سال ۱۳۶۶ ه.ش.
۲۰. تفسیر نمونه؛ آیة الله العظمی مکارم شیرازی و همکاران، دارالكتب الاسلامیة، تهران، چاپ بیست و هفتم، سال ۱۳۸۶ ه.ش.
۲۱. تفسیر نورالثقلین؛ عبد علی بن جمعة العروسوی الحویزی، مؤسسه اسماعیلیان، قم، چاپ چهارم، سال ۱۳۷۳ ه.ش.
۲۲. تحف العقول؛ حسن بن شعبة الحزانی، مکتبة بصیرتی، قم، چاپ پنجم، سال ۱۳۹۴ ه.ق.
۲۳. تفسیر روح البیان؛ اسماعیل حقی البرسوی، داراحیاء التراث العربی، بیروت، چاپ اول، بی تا.
۲۴. حاضر العالم الاسلامی؛ lot blop stoddard، ترجمه به عربی: استاد عجاج نویهض، با حواشی و تعلیقات: امیر شکیب ارسلان، مطبعة عیسیی البابی الحلبی و شرکائه، قاهره، چاپ اول، سال ۱۳۵۲ ه.ق.
۲۵. خصال شیخ صدوق؛ ترجمه: محمد باقر کمره‌ای، انتشارات کتابچی، تهران، چاپ دوازدهم، بی تا.
۲۶. الخصائص، ابوالفتح عثمان بن جنی، تحقیق: دکتر عبدالحمید هنداوی، دارالكتب العلمیة، بیروت، چاپ سوم، سال ۱۴۲۹ ه.ق.

۲۷. جامع الشواهد؛ محمد باقر شریف اردکانی، کتابفروشی بوذر جمهوری مصطفوی، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۷۹ ه.ق.
۲۸. چهل حدیث اخلاقی، آیة الله العظمی مکارم شیرایی، تهیه و تنظیم: ابوالقاسم علیان نژادی دامغانی، انتشارات امام علی بن ابی طالب علیهم السلام، قم، چاپ اول، سال ۱۳۹۳ ه.ش.
۲۹. سفینة البحار؛ شیخ عباس قمی، دارالاسوة للطباعة و النشر، تهران، چاپ اول، سال ۱۴۱۴ ه.ق.
۳۰. شرح اصول کافی؛ مولی محمد صالح مازندرانی، المکتبة الاسلامیة، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۸۷ ه.ق.
۳۱. شرح غرر الحكم و درر الكلم؛ جمال الدین محمد خوانساری، انتشارات دانشگاه تهران، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۶۰ ه.ش.
۳۲. شرح نهج البلاغه؛ ابن ابی الحدید، دارالكتب العلمیة، قم، چاپ اول، بی تا.
۳۳. صد و ده سرمشق از سخنان حضرت علی علیهم السلام؛ آیة الله العظمی مکارم شیرازی، گردآوری: ابوالقاسم علیان نژادی، انتشارات امام علی بن ابی طالب علیهم السلام، قم، چاپ چهارم، سال ۱۳۸۹ ه.ش.
۳۴. فروغ ابدیت؛ جعفر سبحانی، نشر دانش اسلامی، قم، چاپ اول، سال ۱۳۶۳ ه.ش.
۳۵. کتاب ابليس لعین؛ اسماعیل سبزواری، کتابفروشی اسلامیه، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۵۲ ه.ش.
۳۶. کلیات سعدی؛ مقدمه و شرح از محمد علی فروغی، انتشارات ایران، تهران، چاپ دوم، سال ۱۳۶۳ ه.ش.

٣٧. کلیات قاسم انوار؛ تصحیح و مقابله و مقدمه: سعید نفیسی، کتابخانه سنایی، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۷۷ ه.ش.
٣٨. گفتار معصومین ظلیل؛ آیة الله العظمی مکارم شیرازی، تدوین: سید محمد عبدالله زاده، انتشارات امام علی بن ابی طالب ظلیل، قم، چاپ سوم، سال ۱۳۹۱ ه.ش.
٣٩. لغت‌نامه؛ علی اکبر دهخدا، دانشکده ادبیات، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۴۰ ه.ش.
٤٠. مجمع البیان؛ فضل بن الحسن الطبرسی، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات، بیروت، چاپ اول، سال ۱۴۱۵ ه.ق.
٤١. المحجۃ البیضاء؛ محسن کاشانی، انتشارات اسلامی، قم، چاپ دوم، بی‌تا.
٤٢. مشکات هدایت؛ آیة الله العظمی مکارم شیرازی، تدوین: محمدرضا حامدی و مسعود مکارم، انتشارات امام علی بن ابی طالب ظلیل، قم، چاپ چهارم، سال ۱۳۹۲ ه.ش.
٤٣. مرآت العقول؛ علامہ مجلسی، دارالکتب الاسلامیة، تهران، چاپ دوم، سال ۱۳۶۳ ه.ش.
٤٤. مستمسک العروة الوثقی؛ سید محسن حکیم، داراحیاء التراث العربی، بیروت، چاپ چهارم، سال ۱۳۹۱ ه.ق.
٤٥. مصباح الشریعه؛ عبدالرّزاق گیلانی، تصحیح و تنظیم: رضا مرندی، انتشارات پیام حق، تهران، چاپ اول، سال ۱۳۷۷ ه.ش.
٤٦. معانی الاخبار؛ محمد بن علی بن الحسین بن بابویه القمی، انتشارات اسلامی، قم، چاپ اول، سال ۱۳۶۱ ه.ش.

٤٧. مكارم الاخلاق، حسن بن فضل طبرسى، ترجمه: لطيف راشدى،
صبح پیروزی، قم، چاپ اول، سال ١٣٨٩ ه.ش.
٤٨. میزان الحکمة؛ محمد ری شهری، دارالحدیث للطباعة و النشر،
بیروت، چاپ ششم، سال ١٤٣٣ ه.ق.
٤٩. منتهی الامال؛ حاج شیخ عباس قمی، انتشارات هجرت، قم، چاپ
اول، سال ١٣٧٤ ه.ش.
٥٠. مواعظ سعدی؛ محمد علی فروغی، کتابفروشی بروخیم، تهران،
چاپ اول، سال ١٣٣٥ ه.ش.
٥١. نهج البلاغه با ترجمه گویا و شرح فشرده؛ محمد جعفر امامی
و محمد رضا آشتیانی، زیر نظر آیة الله العظمی مکارم، مدرسه الامام
امیرالمؤمنین علیہ السلام، قم، چاپ سیزدهم، سال ١٣٨١ ه.ش.
٥٢. نهج الفصاحة، ابوالقاسم پاینده، سازمان انتشارات جاویدان، تهران،
چاپ اول، سال ١٣٧٤ ه.ش.
٥٣. وسائل الشیعه؛ محمد بن الحسن الحر العاملی، داراحیاء التراث
العربی، بیروت، چاپ اول، بی تا.
٥٤. وهابیت بر سر دو راهی، آیة الله العظمی مکارم شیرازی، انتشارات
امام علی بن ابی طالب علیہ السلام، قم، چاپ نوزدهم، سال ١٣٩٣ ه.ش.